

Assam Legislative Assembly Debates

OFFICIAL REPORT

FIFTH SESSION OF THE ASSAM LEGISLATIVE
ASSEMBLY ASSEMBLED AFTER THE
FIFTH GENERAL ELECTIONS UNDER
THE SOVEREIGN DEMOCRATIC
REPUBLICAN CONSTITUTION
OF INDIA

VOL. II

NO. 8

The 10th July, 1973

---

*Mudransree, S. C. Goswami Road,
Panbazar : Guwahati—781 001*

DEBATES OF THE ASSAM
LEGISLATIVE ASSEMBLY, 1973

Vol. II No. 8
The 10th July, 1973

CONTENTS

	Pages
1. Questions	5
2. Short Notice Question regarding Formation of Development Corporation	52
3. Notice under Rule 301 & Rule 50	53
4. Obituary References	54
5. Calling Attention Notice under Rule 54 of the Rules of Procedure and Conduct of Business in Assam Legislative Assembly	57
6. Discussion under Rule 301 of the Rules of Procedure and Conduct of Business in Assam Legislative Assembly	59
7. Introduction of Private Memberes' Bill	64(i)
8. Discussion on the first Report of the Pay Commission	84
8. Ruling of Speaker in Connection with an adjournment motion tabled by Shri Dulal Chandra Barua	134
10. Adjournment	136

Proceedings of the Fifth Session of the Assam Legislative Assembly assembled after the Fifth General Elections under Sovereign Democratic Republican Constitution of India.

The Assembly met in the Assembly Chamber,
Dispur, Guwahati at 10 A.M. on Tuesday,
the 10th July, 1973

PRESENT

Shri R. C. Barooah, B.L., Speaker in the Chair,
11 (eleven) Ministers, 2 (two) Ministers of State and
64 (sixty four) Members.

STARRED
QUESTIONS AND ANSWERS

বি : অশোক পেপাৰ মিল

শ্রীমতী আনন্দী বালা বাভাই স্মৃতিছে—

* ৪৬২। মাননীয় উদ্যোগ বিভাগৰ মন্ত্রী মহোদয়ে অনুগ্রহ কৰি
জনাবনে—

(ক) গোৱালপাৰাৰ যোগীঘোপাত স্থাপিত অশোক পেপাৰ মিলত মুঠতে এতিয়ালৈকে কিমানজন লোকক নিয়োগ কৰা হ'ল ?

(খ) এই সকলৰ ভিতৰত অসমৰ থলুৱা লোক কিমানজন আৰু অসমৰ বাহিৰৰ পৰা অহা লোকৰ সংখ্যা কিমান।

(গ) ১৯৭২ চনৰ জানুৱাৰীৰ পৰা বৰ্তমানলৈকে কিমানজন লোকক নিয়োগ কৰা হৈছে ?

(ঘ) এই সকলৰ ভিতৰত গোৱালপাৰা মহকুমাৰ বিশেষকৈ দক্ষিণ গোৱালপাৰাৰ কিমানজনক নিয়োগ কৰা হৈছে ?

শ্ৰীমহম্মদ ইদ্ৰিছ (উদ্যোগ মন্ত্ৰী) য়ে উত্তৰ দিছে -

৪৬২। (ক) - গোৱালপাৰাৰ যোগীঘোপাত স্থাপিত অশোক পেপাৰ মিলত মুঠতে ১৮৬ জন (মাষ্টাৰ বোলৰ ৫৫ জন বাদে) লোকক নিয়োগ কৰা হৈছে।

(খ)-এই ১৮৬ জন লোকৰ ভিতৰত ১৭৪ জন অসমৰ থলুৱা লোক আৰু ১২ জনক অসমৰ বাহিৰৰ পৰা অনা হৈছে। এই ১২ জনৰ ভিতৰত ৫ জনৰ ঘৰ বিহাৰৰ য'ত অশোক পেপাৰ মিলৰ আন এটা শাখা কাৰখানা (মিল) আছে। গতিকে যোগীঘোপাত স্থাপিত পেপাৰ মিলৰ কৰ্মসংস্থান (নিয়োগ) হোৱা থলুৱা লোকৰ সংখ্যা শতকৰা প্ৰায় ৯৫ জন।

(গ)- ১৯৭২ চনৰ জানুৱাৰীৰ পৰা বৰ্তমানলৈকে নিয়োগ কৰা লোকৰ সংখ্যা ১৪৫ জন।

(ঘ)-এই ১৪৫ জনৰ ভিতৰত গোৱালপাৰা মহকুমাৰ পৰা ৫৭ জনক নিয়োগ কৰা হৈছে আৰু এই ৫৭ জনৰ ভিতৰত গোৱালপাৰা মহকুমাৰ দক্ষিণ পাৰৰ পৰা ৬ জন আছে।

Re : REPORT OF CALCUTTA METROPOLITAN
COUNCIL

Shrimati Renuka Devi Barkataki asked—

*463. Will the Minister, Town and Country Planning be pleased to state—

(a) Whether it is a fact that the Calcutta Metropolitan Council has submitted a report for the development of the city of Gauhati ?

(b) If so, whether the recommendation of the Council are going to be implemented ?

(c) Which Department is making study on the report ?

(d) What was the actual expenditure the State Government incurred to compile this report ?

Shri Syed Ahmed Ali (Minister, Town and County Planning) replied—

463.—(a)—The Calcutta Metropolitan Planning Organisation submitted a report on the Master Plan for water supply, sewerage and drainage for Gauhati Metropolitan District and not for the development of the city of Gauhati.

(b) – Yes, the recommendation contained in the report submitted by the C. M. P. O. will be implemented in phases. A part of the recommendation namely the Pub-Sarania storm drainage scheme Part A is being implemented.

(c) – The report was prepared jointly by the C. M. P. O. and Town Planning Organisation, Government of Assam. Hence the question of making separate study does not arise.

(d) Rupees 1,18,050/-

Shrimati Renuka Devi Barkataki – Sir, the Minister in-charge of Town and Country Planning has said that the recommendation of the Calcutta Metropolitan Planning Organisation will be implemented in phases. May I know from the Minister what is the total estimated expenditure if the Govt. has to implement whole project report of the C.M.P.O. ?

Shri Syed Ahmed Ali (Minister) – Sir, this will be implemented in phases. There are three phases ; one is immediate phase, the second is intermediate phase and the third one is final phase. The total cost will come to about Rs. 29 crores.

Smti. Renuka Devi Barkataki – The Minister said the total expenditure will be Rs. 29 crores. May I

know where from the Govt. expects to meet the expenditure ?

Shri Syed Ahmed Ali (Minister)—The three phases will cover the years from 1971 to 2001. The first phase is from 1971 to 1975. The intermediate phase is 1976 to 1985 and the third phase is 1986 to 2001.

Smti. Renuka Devi Barkataki—The Minister did not reply to my question. I want to know whether Govt. has approached any of the organisation like W.H.O. for financial assistance to get this 29 crores, or whether Govt. of India has agreed to give 29 crores or part of it ?

Shri Syed Ahmed Ali (Minister)—At present we have placed some fund at the disposal of the Town and Country Planning Department for Pub Sarania storm drainage scheme and Laktakia Chatribari storm drainage scheme. Now what the hon'ble member has suggested, we are thinking of approaching some of the Financial Institution.

Smti. Renuka Devi Barkataki—What will be the total expenditure of the first phase and how much money Govt. has placed at the disposal of the Town and Country Planning Department ?

Shri Syed Ahmed Ali (Minister)—For the first phase Rs. 1,55,00,000/- will be required. At present the State

Govt. is placing fund at the disposal of Town and Country Planning Department as far as possible.

Smti. Renuka Devi Barkataki—How much the Govt. have placed at the disposal of the Town and Country Planning Department ?

Shri Syed Ahmed Ali (Minister)—For Pub Sarania storm drainage scheme nearly Rs. 8 lakhs.

Shri Dulal Chandra Barua—The question is what is the estimated cost of the first phase and what is the amount placed at the disposal of the Town and Country Planning Department ?

Shri Syed Ahmed Ali (Minister)—I am sorry. I think the hon'ble member could not catch the reply. I have already said that the estimated cost is Rs. 1,55,00000/-. For Pub Sarania storm drainage scheme we have placed about Rs. 8 lakhs and for Laktakia-Chatribari scheme about Rs. 13 lakhs.

Shri Dulal Chandra Barua—May I know what is the amount we have paid to the Calcutta Metropolitan Organisation for preparing the scheme and whether the scheme that has been prepared by the C.M.P.O., is feasible to implement here in our area ?

Shri Syed Ahmed Ali (Minister)—In reply to question (d) I have already said the total cost for preparing and compiling the report is Rs. 1,18,050/-. As regards the feasibility of implementing the scheme, this scheme

has been prepared jointly with the Town and Country Planning Department, Govt. of Assam ; so there is no question of doubt in the implementation of this scheme.

Shri Dulal Chandra Barua—Whether any amount has been earmarked in the Fifth Five Year Plan ? If so, what is the amount ?

Shri Syed Ahmed Ali (Minister) - The Fifth Five Year Plan has not yet been finalised but tentatively some fund has been included. At present the figure is not with me.

Shri Atul Chaanda Saikia—May I know whether any financial assistance has been received or promised from any of the specialised agencies of the United Nations ?

Shri Syed Ahmed Ali (Minister)—Not yet Sir.

Shri Atul Chandra Saikia—But whether we have approached any of the agencies through the Govt. of India ?

Shri Syed Ahmed Ali (Minister)—We are thinking.

Shri Giasuddin Ahmed—When the Gauhati Corporation comes into being what role it is expected to play in implementation of this scheme ?

Shri Syed Ahmed Ali (Minister)—Sir, when the Corporation will come into being the Gauhati Muni-

cipality area and the Kamakhya town committee area will be merged in the Corporation.

Shri Giasuddin Ahmed—My question is what role this Corporation is expected to play in the implementation of this scheme?

Shri Syed Ahmed Ali, Minister—All these schemes will be executed by the Gauhati Corporation as far as possible. But so far as the water supply scheme is concerned it will be done by the Public Health Department.

Smti. Renuka Devi Barkataki—The Govt. announced with much fanfare that the Calcutta Metropolitan Planning Organisation was asked to prepare the scheme and Govt. came forward with the argument that the Govt. of Assam has approached the Govt. of India and many other international organisations. But we are very sorry to hear from the Minister today that “we are thinking of approaching the Govt. of India and we are thinking of approaching the United Nations”. May I know from the Minister when the C. M. P. O. submitted its report about one year back, during this one year what steps the Govt. took approach this organisations for fund?

Shri Syed Ahmed Ali (Minister)—We have received the full and final report in 1972. We are working on the scheme and we are thinking of approaching the different organisations, Unless we examine ...

Shrimati Renuka Devi Barkataki—The Hon. Minister has himself said that the scheme was done in consultation with the Town & Country Planning Department and that is why there was no question of doubt suspicion about implementing it. That is why I am asking why the scheme has still to be implemented and whether it is still under the scrutiny of the Government, or whether Government is going to accept the scheme in toto ?

Shri Syed Ahmed Ali (Minister T & C, Planning)—we are examining the schemes and it is not possible now to assess as to how much of the fund may be contributed by the State Government and how much may be received from other organisations.

Shri Dulal Chandra Barua—At the time of asking the Calcutta Metropolitan Organisation to prepare the scheme whether Government thought about the question of availability of fund and if so, why the Government was not in a position to anticipate or ascertain the source from which it was going to be met ? Under what circumstances the Government was preparing the scheme ?

Shri Syed Ahmed Ali (Minister, T & C Planning)—

When we approached the Calcutta Metropolitan Planning Organisation we did not know how much fund would be required as it was not possible to assess before preparation of the estimates etc.

Shri Dulal Chandra Barua—Are we to assume that it was an immature scheme ?

(no reply)

বি : খোৱা পানীৰ অভাৱ

শ্রীলক্ষ্মীকান্ত শইকীয়াই সুধিছে—

*৪৬৪। মাননীয় স্বাস্থ্য বিভাগৰ মন্ত্রী মহোদয়ে অনুগ্রহ কৰি জনাবনে—

(ক) যোৱা মাৰ্চ আৰু এপ্ৰিল মাহৰ ভিতৰত খৰাং বতৰৰ ফলত খোৱা পানীৰ অভাৱত বেয়া পানী খাই মঙ্গলদৈ মহকুমাত কিমানজন মানুহৰ মৃত্যু হয় ?

(খ) মঙ্গলদৈ মহকুমাত এইবাবে লৈ তিনিবাৰ খৰাং বতৰ হোৱাৰ ফলত আৰু খোৱা পানীৰ কোনো সুব্যৱস্থা নোহোৱাৰ কাৰণে জনসাধাৰণ ভোগী অহা অসুবিধা আঁতৰাবলৈ চৰকাৰে কি ব্যৱস্থা লৈছে ?

(গ) খৰাং বতৰ নহলেও সাধাৰণ অৱস্থাতো যে মঙ্গলদৈ চহৰকে আদি কৰি সমগ্ৰ মহকুমাটো ভাল খোৱা পানীৰ সবন্দবস্ত নাই এই কথা চৰকাৰে জানেনে ?

(ঘ) যদি জানে, তাৰ আশু সমাধানৰ ব্যৱস্থা চৰকাৰে লবনে।

শ্রীছত্ৰসিং টেৰণ (স্বাস্থ্য বিভাগৰ মন্ত্রী) য়ে উত্তৰ দিছে—

৪৬৪। (ক)—মোৱা মাৰ্চ আৰু এপ্ৰিল মাহত মঙ্গলদৈ মহকুমাৰ বিভিন্ন ঠাইত ৩২ জন মানুহৰ গ্ৰহণী বোমাৰত পৰি মৃত্যু হৈছে কিন্তু মৃত্যুৰ কাৰণ বেয়া পানী খোৱা বুলি ঠিৰাংকৈ কব নোৱাৰি।

(খ) পঞ্চম পাঁচ-বছৰীয়া পৰিকল্পনাত আৱশ্যকীয় অৰ্থ যোগাব হ'লে খোৱা পানীৰ ব্যৱস্থা উন্নত কৰিবলৈ সমগ্ৰ অসমৰ লগতে এই অঞ্চলৰ সমস্যা বিবেচনা কৰা হ'ব।

(গ) হয়, জানো।

(ঘ) “খ” প্ৰশ্নৰ উত্তৰত এই বিষয় কোৱা হৈছে।

শ্ৰীলক্ষী কান্ত শইকীয়া— অধ্যক্ষ মহোদয়, মন্ত্ৰী মহোদয়ে (ক) প্ৰশ্নৰ উত্তৰত কৈছে যে খোৱা পানীয়ে মৃত্যুৰ কাৰণ বুলি ঠিৰাং কৰা টান। কিন্তু মন্ত্ৰী মহোদয়ে জানেনে যে খোৱা পানীৰ অভাৱত গ্ৰহণী ৰোগ হোৱা আৰু বহুকেইজনমানুহ মৃত্যু মুখত পৰা বুলি স্বাস্থ্য বিষয়াই ৰিপোৰ্ট দিছিল যাৰ কাৰণে চৰকাৰে পানী যোগানৰ ব্যৱস্থা কৰিবলগীয়া হৈছিল।

শ্ৰীছন্দ্ৰসিং টেৰণ (স্বাস্থ্য মন্ত্ৰী) - পানী যোগানৰ অসুবিধা থকাৰ কাৰণে গ্ৰহণী ইত্যাদি বেমাৰ হ'ব পাৰে বুলি ভাবি পানী যোগানৰ ব্যৱস্থা কৰা সঁচা।

শ্ৰীদুলাল চন্দ্ৰ বৰুৱা— আচল কথাটো হ'ল মহকুমা চিকিৎসা বিষয়াই সত্য কথাকে উত্থাপন কৰিছে যে খোৱাপানীৰ কাৰণে বহু মানুহৰ মৃত্যু মুখত পৰিছে। এই কথাটো সত্য হয় নে নহয়? যদি সত্য হয় কি ব্যৱস্থা গ্ৰহণ কৰিছে?

শ্ৰীছন্দ্ৰসিং টেৰণ (স্বাস্থ্য মন্ত্ৰী)— খোৱাপানীৰ কাৰণে কেতিয়াবা মানুহ গ্ৰহণীত পৰাটো জনা কথা। আৰু সেইটো কাৰণতে মহকুমাধিপতিয়ে যি দাবী বা যিখিনি বিচাৰিছে দিবলৈ চেষ্টা কৰা হৈছে।

শ্ৰীৰাজেন ফুকন— অসুখ খোৱা পানী খোৱা কাৰণে কি কি বেমাৰৰ উদ্ভৱ হয় স্বাস্থ্য মন্ত্ৰীয়ে জনাবনে?

শ্ৰীছন্দ্ৰসিং টেৰণ (স্বাস্থ্য মন্ত্ৰী) চাব, মই ডাক্তৰ নহয়।

শ্রীলক্ষী কান্ত শইকীয়া - অধ্যক্ষ মহোদয়, মন্ত্রী মহোদয়ে জনাইছে যে অহা পাঁচবছৰীয়া পৰিকল্পনাৰ ভিতৰত অদমৰ বিভিন্ন অঞ্চলৰ লগতে মঙ্গলদৈ মহকুমাতো পানীযোগানৰ সিদ্ধান্ত কৰিছে। কিন্তু তেখেতৰ পৰা মই জানিব বিছাৰিছো যে অহা ৫ বছৰীয়া পৰিকল্পনা আৰম্ভ হোৱাৰ আগতে চতুৰ্থ পৰিকল্পনাৰ শেষৰ বছৰত কোনো ঠাইত পানীযোগানৰ কি কি আঁচনি আছে আৰু কৃতকাৰ্য্য কৰিব বুলি ভাবিছে ?

শ্রীছন্দ্ৰসিং টৰণ (স্বাস্থ্য মন্ত্রী) ইতিমধ্যে আমাৰ ৰাজহ বিভাগে খৰাং বতৰৰ কাৰণে যি টকা দিছে। আমাৰ মাননীয় সদস্যই জানেই প্ৰায় ১০টা মান টীউবৱেল সেই টকাৰে বহুৱা হৈছে, এইটো অৱশ্যে জনস্বাস্থ্য বিভাগৰ নহয় আমাৰ খণ্ড উন্নয়ন বিভাগৰ বিষয়াৰ যোগে কৰা হৈছে। কিছুমান নতুন নলী নাদ আৰু কিছুমান ঠাইত বহুৱাৰ প্ৰস্তাৱ আছে আৰু তাৰ কাৰণে টকা বিছাৰিছো। টকা পালেই কৃতকাৰ্য্য কৰিবলৈ চেষ্টা কৰিম। মহকুমাধিপতিয়ে যিখিনি পৰামৰ্শ আগবঢ়াইছে মই নাম কেইটা কৈ দিছো— কলাইগাওঁত-ডেকাৰগাওঁ গধীয়াপাৰা, বোবাবী, ভোকেলিকন্দা।

চিপাবাৰত—গায়নচুৰা, চেঙাপাৰা, কলিভাপাৰা, চুঙাগুৰি-১, চুঙাগুৰি-২
বেজেলপথাৰ, কুৰুৱাচাগৰি, বামুনপথাৰ।

বোবাবী ব্লক—মেদা, হিৰাপাৰা আঠকুৰীয়া, পোটাপুখুৰী, ঘিলাকুৰি

ওদালগুৰি—বৰনগৰী বতাবাবী, আমজুলি, মাজুলি।

দলগাওঁ - মাজগাওঁ।

যিবিলাক ঠাইত সম্ভৱপৰ পাইপ দিয়াৰ প্ৰস্তাৱ দিছে আৰু তাৰ কাৰণে আমি যোগাযোগ কৰিছো।

শ্রীলক্ষী কান্ত শইকীয়া - মন্ত্রী মহোদয়ে জানে নে যে মঙ্গলদৈ মহকুমাৰ উত্তৰ পশ্চিম অঞ্চলৰ ৰাইজে ৪-৫ মাইল দূৰৰ পৰা পানী আনিব লগীয়া হয় আৰু কেন্দ্ৰীয় চৰকাৰৰ তৰফৰ পৰা গাওঁলীয়া অঞ্চলত পানীযোগোৱাৰ

আচনি লোৱাৰ প্ৰস্তাৱ আহিছে আৰু অসমৰ কিছুমান বিশেষ বিশেষ সমষ্টিত সেই আচনি লৈছে কিন্তু মঙ্গলদৈৰ ক্ষেত্ৰত কিয় লোৱা নহ'ল।

শ্ৰীছত্ৰসিং টেৰণ (স্বাস্থ্য মন্ত্ৰী)—তাত খোৱা পানীৰ অৱস্থাৰ কথা উল্লেখ মই আগতে কৰিছো। খৰাং বতৰ কাৰণে আৰু বেছি অসুবিধা ভোগ কৰিছে আৰু সেই কাৰণে এই পৰামৰ্শ আমি মানি লৈছো।

শ্ৰীলক্ষী কান্ত শইকীয়া—মোৰ প্ৰশ্ন হৈছে কেন্দ্ৰীয় চৰকাৰৰ আঁচনি ক'ত ক'ত লোৱা হ'ল?

শ্ৰীছত্ৰসিং টেৰণ (স্বাস্থ্য মন্ত্ৰী)—কেন্দ্ৰীয় চৰকাৰৰ accelerated পানী যোগান আচনি কাৰ্য্যকৰী কৰিবলৈ আমি হাতত লৈছো কিন্তু এতিয়া-লৈকে সম্পূৰ্ণ হৈ উঠা নাই।

মাননীয় অধ্যক্ষ—ক'ত লৈছে আপুনি দিব পাৰে নেকি?

শ্ৰীছত্ৰসিং টেৰণ (স্বাস্থ্য মন্ত্ৰী)—দিব পাৰিম, চাৰ। কিন্তু সময় লাগিব। কিছুমান ঠাইত ডিপ টিউবৱেলৰ ব্যৱস্থা কৰা হৈছে। মই মঙ্গলদৈ মহকুমা হিচাবে দিব নোৱাৰিম—দৰং জিলা হিচাবে কৈছো—চিপাবাৰ, কাজিখোলা, টেঙ্গেনানীয়া, ঢেকিয়াজুলি, বাজগড়, ভুটিয়াচাং আৰু শান্তিপুৰ।

শ্ৰীলক্ষী কান্ত শইকীয়া অধ্যক্ষ মহোদয়, পঞ্চম পঞ্চ-বাৰ্ষিক পৰিকল্পনাত কত কত কৰা হ'ব সেইটো মই বিচৰা নাই। চতুৰ্থ পঞ্চ-বাৰ্ষিক পৰিকল্পনাৰ শেষত অসমৰ কোন কোন ঠাইত এই আঁচনি লৈছে—সেইটোহে মই জানিব বিচাৰিছো। মই জনাত কিছুমান বিশেষ বিশেষ ঠাইতহে এই আঁচনি লৈছে কিন্তু মঙ্গলদৈত লোৱা নাই। এই কথা সঁচানে?

শ্ৰীচত্ৰসিং টেৰণ (মন্ত্ৰী)—হাৰ, প্ৰশ্নটো আহিল মঙ্গলদৈ সম্পৰ্কে। গতিকে মঙ্গলদৈৰ পৰা যিখিনি আহিছে সেইখিনিহে মই দিব পাৰো। বাকী-খিনি দিনাত অনুবিধা হ'ব।

শ্রীপ্ৰেমধৰ বৰা—খোৱা পানীৰ অভাৱ অসমৰ এটা মৌলিক প্ৰশ্ন। কাৰণ গোটেই অসমতে খোৱাপানীৰ অভাৱ নহয়। কিছুমান বিশেষ অঞ্চলতহে এনে দৰে খোৱাপানীৰ অভাৱ হৈছে। সেইটোলৈ লক্ষ্য কৰি অসম চৰকাৰে অতি কম সময়ৰ ভিতৰতে পানীযোগানৰ ব্যৱস্থা কৰি দিব নোৱাৰেনে?

শ্রীচন্দ্ৰসিং টেৰণ (মন্ত্ৰী)—অতি কম সময়ৰ ভিতৰতে কৰাৰ ইচ্ছা চৰকাৰৰ আছে। কিন্তু কৃতকাৰ্য্য কৰিব পাৰেনে নোৱাৰে—সেইটোহে জনোৱা টান। কাৰণ নানা ধৰণৰ অসুবিধা আছে। তাৰ ভিতৰত যিবিলাকত আটাইকৈ অভাৱ বেছি সেইবিলাকত প্ৰথমতে গুৰুত্ব দিয়াত মই মাননীয় সদস্যৰ লগত একমত। সেই কাৰণে আমাৰ ৰাজ্যখনৰ পানী যোগান সম্বন্ধীয় কথাবিলাক তিনিটা কেটেগৰীত ভাগ কৰা হৈছে। প্ৰথমটো হল চৰ্চ নথকা অঞ্চলত, দ্বিতীয়টো হল যত কলেবা, হাইজা আদি সংক্ৰামক ৰোগ উৎপন্ন হোৱাৰ সম্ভাৱনা আছে আৰু তৃতীয়তে হল যিবিলাক ভিতৰুৱা অঞ্চল যত পানীত আইৰণ আদি বেছি থাকে। এই তিনিটা কেটেগৰীত ভাগ কৰি গাওঁ অঞ্চলত পানী যোগান ধৰাৰ সম্পৰ্কে আৰু পাটিকুলাৰ্চ বচাৰ সম্পৰ্কত আৰু প্ৰিয়ৰিটি দিয়াৰ সম্পৰ্কত চাৰ ডিভিজনেল প্লেনিং বোৰ্ডৰ লগত আলোচনা কৰি আছে।

বি : এচিয়া-৭২ মেলা

শ্রীসোণেশ্বৰ বৰাই সুধিছে—

*৪৬৫। মাননীয় উদ্যোগ বিভাগৰ মন্ত্ৰী মহোদয়ে অনুগ্রহ কৰি জনাবনে—

(ক) এচিয়া/৭২ মেলাত অসমৰ কি কি বস্তু বাহিনী প্ৰদৰ্শন কৰা হৈছিল?

(খ) এচিয়া-৭২ মেলাত প্ৰদৰ্শনিত অসমৰ কি কি বস্তুৰে বিদেশী লোকক আৰু গ্ৰাহকক আকৰ্ষিত কৰিব পাৰিলে?

(গ) এনে কি কি বস্তু কিনিবলৈ বিদেশী ৰাষ্ট্ৰই বন্দোবস্ত কৰিলে ?

(ঘ) এচিয়া-৭২ মেলাত প্ৰদৰ্শিত অসমৰ বস্তুবিলাক প্ৰদৰ্শন কৰাওতে অসম চৰকাৰৰ কিমান খৰচ হল ?

(ঙ) এই প্ৰদৰ্শিত বস্তুবিলাক ক'ৰ ক'ৰ পৰা জোগাৰ কৰা হৈছিল ?

শ্ৰীমহম্মদ ইদ্ৰিছ (উদ্যোগ মন্ত্ৰী)য়ে উত্তৰ দিছে :

৪৬৫। (ক) — অসম মণ্ডপত বিভিন্ন পদ্ধতিৰে উৎপাদিত বিভিন্ন সামগ্ৰী বোৰ প্ৰদৰ্শিত হৈছিল, যেনে—(১) প্লাইউদ, (২) কাঠৰ পৰা উৎপাদিত বিবিধ সামগ্ৰী, (৩) হাৰ্ডবোৰ্ড, (৪) খনিজ তেল আৰু পেট্ৰলিয়ামৰ পৰা উৎপাদিত সামগ্ৰী, (৫) কেল'চাইন পেট্ৰলিয়াম কোক, (৬) কাৰ্বন ব্ৰাচ আৰু ব্লক, (৭) চাইকেল আৰু ইয়াৰ সংশ্লিষ্ট সামগ্ৰীবোৰ, (৮) ষ্টিল উল, (৯) বাল্ব, (১০) কাৰ্টিং, (১১) বেলদিং ব'দ, (১২) বৰবৰ পৰা উৎপাদিত সামগ্ৰী, (১৩) দৰব জাতীয় সামগ্ৰী, (১৪) চিয়াহী আৰু দপ্তৰত ব্যৱহৃত সামগ্ৰী, (১৫) আয়ুৰ্বেদীয় সামগ্ৰী, (১৬) পকোৱা ৰেশম সূতা, (১৭) পলিয়েষ্টাৰ মিশ্ৰিত ৰেশম সূতা, (১৮) মুগা, এৰি আৰু পাটসূতা কাপোৰ আৰু নানাবিধ হাতশাল আৰু হাতেকৰা সামগ্ৰী আৰু ফলমূলৰ পৰা প্ৰস্তুত কৰা সামগ্ৰী লগতে অসমৰ পুৰণি কলীয়া বাগিচা পথ, ভাস্কৰ বৰ্মাৰ চিত্ৰাঙ্কন, কামাখ্যা মন্দিৰ আৰু অসমৰ জন সাধাৰণৰ কলাকৃষ্টি ফটোৰ দ্বাৰা দেখুৱা হৈছিল।

অসমৰ মঠ-মন্দিৰ, বন আৰু বন্য প্ৰাণী আদিৰ পৰিবেশৰ আভাস ট্ৰেন্সলাইদচৰ মাধ্যমেৰে প্ৰদৰ্শিত কৰা হৈছিল। মূল্যবান হাতীৰ দাঁত, মহুৰ শিং, গড়ৰখৰ্গ আদিও প্ৰদৰ্শিত কৰা হৈছিল।

(খ) — (১) প্লাইউদ, (২) ব্লক বোৰ্ড, (৩) চাইকেল, (৪) ষ্টিল উল, (৫) ইলেকট্ৰিক বাল্ব, (৬) পকোৱা এড়ি আৰু পাট, পলিষ্টাৰ মিশ্ৰিত সূতাই বিশেষকৈ বিদেশীলোকক আকৰ্ষণ কৰিছিল।

(গ) — (১) চাইকেল, (২) মুগাসূতা, (৩) পলিষ্টাৰ মিশ্ৰিত সূতা (৪) ষ্টিল উল আৰু ইলেকট্ৰিক বাল্ব আদিত আগ্ৰহ প্ৰকাশ কৰিছে তলত দিয়াৰ দৰে—

চাইকেলৰ বাবে কোনিয়া, কানাডা, ইৰাণ, মৰক্কোৰে ।
মুগা সূতাৰ বাবে পঃ জাৰ্মানীয়ে, পলিষ্টাৰ মিশ্ৰিত সূতাৰ বাবে ইটালীয়ে
আৰু ভিটল উল আৰু ইলেক্ট্ৰিক বাল্বৰ বাবে মৰক্কোৰে ।

এই দেশবোৰৰ নিৰ্দিষ্ট পৰিপূৰ্ণ পোৱাত চৰকাৰৰ ফালৰ পৰা এই
সামগ্ৰী প্ৰস্তুতকাৰী সকলক যোগাযোগ কৰি তেওঁলোকক বিদেশী অনুষ্ঠান-
বোৰৰ সৈতে পোনপটীয়া ভাৱে যোগাযোগ কৰিবলৈ কোৱা হৈছিল ।

(ঘ)—এচিয়া-২৭ মোলাৰ অসম মণ্ডপত মুঠ ৮,০৩,৬০৮.৮৬ টকা খৰছ
হয় আৰু কিছু টকাৰ বিল বিবেচনাধীন হৈ আছে ।

(ঙ)—এইবোৰ বস্তু অসমৰ প্ৰস্তুতকাৰী চৰকাৰী বিভাগ, সংস্থা আৰু
নিগমবোৰৰ পৰা সংগ্ৰহ কৰা হৈছিল ।

বিঃ এচিয়া '৭২ মেলাৰ মণ্ডপ

শ্ৰীসোনেশ্বৰ বৰাই সুধিছে—

* ৪৭৫। মাননীয় উদ্যোগ বিভাগৰ মন্ত্ৰী মহোদয়ে অনুগ্ৰহ কৰি
জনাবনে—

(ক) এচিয়া ৭২ মেলাৰ মণ্ডপটোৰ ভিতৰৰ সাজ-সজ্জাবোৰ কোনে
কৰিছিল ?

(খ) ইয়াৰ বাবে ঠিকাদাৰ নিয়োগ কৰা হৈছিল নে নাই বাজহুৰা
ভাবে এই কাম কৰা হৈছিল ।

(গ) যদি ঠিকাদাৰ নিয়োগ কৰা হৈছিল তেন্তে কাক নিয়োগ কৰা
হৈছিল ?

(ঘ) মণ্ডপটোৰ ভিতৰৰ সাজ-সজ্জাত সৰ্বমুঠ কিমান খৰচ হল ?

(ঙ) এই মেলাত মণ্ডপটোৰ ভিতৰৰ সাজ-সজ্জাত কি কি সজোৱা হৈছিল ?

(চ) এতিয়া ৭২ মেলাত অসমৰ মণ্ডপটো কিমান আহল বহলকৈ সজোৱা হৈছিল ?

(ছ) এই মণ্ডপটোৰ নিৰ্মাণ খৰচ কিমান হব ?

(জ) এই মণ্ডপটো নিৰ্মাণৰ কাৰণে কাক ঠিকা দিয়া হৈছিল আৰু ঠিকা কামৰ নিৰিখ কেনেকুৱা আৰু কিমান আছিল ?

(ঝ) মণ্ডপটোৰ নিৰ্মাণ খৰচখিনি কাক কেতিয়া দিয়া হল ?

শ্ৰীমহম্মদ ইদ্রিছ (উদ্যোগ মন্ত্ৰী) য়ে উত্তৰ দিছে—

৪৭৫। (ক), (খ) আৰু (গ)—অসম মণ্ডপৰ (পেভিলিয়নৰ) নিৰ্মাণৰ বাবে নিয়োগ কৰা ঠিকাদাৰ মেচাৰ্ছ ট্ৰাকচাৰেল ষ্টীল এণ্ড ফেব্ৰিকেটৰচ্ কোঃ য়ে গুৱাহাটীৰ মেচাৰ্ছ ডিজাইনাৰচ্ গিল্ড নামৰ স্থাপতিৰ পৰ্য্যবেক্ষণ আৰু পৰামৰ্শ মতে মণ্ডপৰ ভিতৰৰ সাজ-সজ্জা ও কৰিছিল।

(ঘ)—মণ্ডপটোৰ ভিতৰৰ সাজ-সজ্জা আৰু প্ৰদৰ্শন কৰা বস্তু বিলাক সজোৱা মেলাত প্ৰায় ১ লাখ ৪০ হেজাৰ টকা খৰচ হয়।

(ঙ) প্ৰদৰ্শন বাকচ ট্ৰেন্সপাডস, মানচিত্ৰ, হাতে অঁকা চিত্ৰ, ফটো, বেৰত ছবি অঙ্কন, পোহৰৰ সাজ-সজ্জা আৰু ভিতৰৰ অন্যান্য সাজ-সজ্জা সজোৱা হৈছিল।

(চ)—অসম, মেঘালয় আৰু মণিপুৰে একে লগে অসম পেভিলিয়নত মুঠ ৪৩৫৬ বৰ্গফুট জেগা লয়। তাৰ ভিতৰত অসমে ব্যৱহাৰ কৰা জেগাৰ মাটিকালি হল ৩৭৬৮.৩০ বৰ্গফুট, মেঘালয়ৰ ২৯২.৫০ বৰ্গফুট আৰু মণিপুৰৰ ২৫৯.২০ বৰ্গফুট।

(ছ) এই মণ্ডপটোৰ নিৰ্মাণত মুঠ ৬,১৩,৫৮০ টকা খৰচ হল। তাৰ ভিতৰত নিৰ্মাণ কাৰ্য্যত মুঠ ৩,৫০,০০০ টকা খৰচ পৰে। বাকী ২,৬৩,৫৮০ টকা খৰচ হয় ভিতৰ-বাহিৰৰ সাজ সজ্জা, প্ৰদৰ্শন কৰিব লগা বস্তু বিলাক ৰখাৰ ব্যৱস্থা, বিজুলী বাতিৰ ব্যৱস্থা, কৰ্মীৰ দৰমহা, যান-বাহনৰ ব্যৱস্থা, আৰু অন্যান্য আকস্মিক খৰচ আদিৰ বাবে।

(জ) আৰু (ঝ) — কলিকতাৰ মেচাৰ্ছ ষ্টাক্‌চাবেল ষ্টীল এণ্ড ফেব্ৰিকেশ্বিচ কোঃক ঠিকাদাৰ আৰু গুৱাহাটীৰ মেচাৰ্ছ ডিজাইনাৰচ্ গিল্ডক স্থাপতি হিচাবে অসম মণ্ডপৰ নিৰ্মাণ পৰিচালনা আদিৰ বাবে নিয়োগ কৰা হৈছিল। এই গোটেই কামখিনিৰ বাবে ঠিকাদাৰৰ লগত ৬ লাখ ২০ হাজাৰ টকাৰ ঠিকা নিৰিখ কৰা হৈছিল। মুঠ নিৰ্মাণ খৰচৰ শতকৰা পাচ ভাগ স্থাপতিৰ বেতন হিচাবে ঠিক কৰা হৈছিল। ঠিকাদাৰক মুঠ ২৩৯ ৭২ টকাৰ পৰা এতিয়ালৈকে মুঠ ৬ লাখ ১৩ হাজাৰ ৫৮০ টকা দিয়া হল। স্থাপতিক একো টকা পইচা দিয়া হোৱা নাই।

বি : এচিয়া-৭২ মেলা

শ্ৰীসোণেশ্বৰ বৰাই সোধিছে :-

*৪৮৩। মাননীয় উদ্যোগ বিভাগৰ মন্ত্ৰী মহোদয়ে অনুগ্ৰহ কৰি জনাবনে -

(ক) এচিয়া ৭২ মেলাত অসম মণ্ডপত সৰ্ব্বমুঠ কিমান গৰাকী প্ৰদৰ্শনকাৰী নিয়োজিত কৰা হৈছিল।

(খ) এই প্ৰদৰ্শনকাৰী সকল কোন কোন ?

(গ) এচিয়া ৭২ মেলাত অসম মণ্ডপত প্ৰদৰ্শনকাৰী নিয়োগ কৰিবলৈ কাৰোবাক ঠিকা দিয়া হৈছিল নেকি আৰু যদি হৈছিল সেইজন ঠিকাদাৰ কোন জনাবনে ?

(ঘ) এটিয়া ৭২ মেলাত অসম মণ্ডপত প্ৰদৰ্শনকাৰী সকলক কিমান অৰ্থে দিনৰ মোটায়ন কৰা হৈছিল আৰু এই সকলৰ বেতন কিমানকৈ আছিল ?

(ঙ) সৰ্বমুঠ এই সকলক দিওঁতে কিমান খৰচ হ'ল আৰু ঠিকাদাৰে কিমান টকা পালে ?

শ্ৰীমহম্মদ ইদ্ৰিচ (উদ্যোগ মন্ত্ৰী) য়ে উত্তৰ দিছে :

৪৮৩। (ক)—সৰ্বমুঠ ১১ গৰাকী প্ৰদৰ্শনকাৰীক নিয়োজিত কৰা হৈছিল ।

(খ)—প্ৰদৰ্শনকাৰী সকলৰ নাম তলত দিয়াৰ দৰে ।

- ১। শ্ৰীমতী জলী চৌধুৰী ।
- ২। শ্ৰীমতী বঞ্জনা বৰুৱা ।
- ৩। শ্ৰীমতী নীলা বৰুৱা ।
- ৪। শ্ৰীমতী বিনী বৰুৱা ।
- ৫। শ্ৰীমতী কক্ষনা বহমান ।
- ৬। শ্ৰীমতী মণিকা দাস ।
- ৭। শ্ৰীমতী নীলাক্ষী শইকীয়া ।
- ৮। শ্ৰীমতী দীপা বৰা ।
- ৯। শ্ৰীমতী উৰ্মী বৰুৱা ।
- ১০। শ্ৰীএম, আহমদ
- ১১। শ্ৰীজ্ঞে, বৰুৱা ।

(গ)—প্ৰদৰ্শনকাৰী নিয়োগ কৰিবলৈ কাকো ঠিকা দিয়া হোৱা নাছিল ।

(ঘ)—প্ৰদৰ্শনকাৰী সকলক এটিয়া ৭২ মেলাৰ মুঠ সময় ছোৱাৰ বাবে নিয়োগ কৰা হৈছিল । তেওঁলোকক মাহে ৫০০ টকাকৈ বেতন দিয়া হৈছিল ।

(ঙ)—সৰ্বমুঠ ৯,০৮০ টকা খৰচ হল । যিহেতুকে প্ৰদৰ্শনকাৰী নিয়োগ কৰিবলৈ কোনো ঠিকাদাৰক ন্যস্ত কৰা হোৱা নাছিল, গতিকে ঠিকাদাৰে প্ৰদৰ্শনকাৰী নিয়োগৰ বাবদ একো টকা পোৱা নাই ।

শ্রীসোনেখৰ বৰা—এচিয়া ১৯৭২ মেলাত যি বিলাক বহিঃ বাষ্ট্ৰই বস্তু
কিনিবলৈ চুক্তি কৰিছিল সেই বস্তু বিলাক বিক্ৰী কৰি আমাৰ দেশে
কিমান টকা আহৰণ কৰিলে জনাবনে ?

শ্রীমহম্মদ ইদ্রিচ (মন্ত্ৰী)—বস্তু কিনা বুলি মই কোৱা নাই। বিদেশী
কিছুমান বাষ্ট্ৰই আমাৰ কিছু বস্তুত আকৃষ্ট হৈ কিনিবলৈ ইচ্ছা প্ৰকাশ
কৰিছিল। যি বিলাকে বস্তু কিনিবলৈ ইচ্ছা প্ৰকাশ কৰিছিল সেই বিলাক
বস্তুৰ প্ৰস্তুতকাৰী সকলৰ লগত পোনপটীয়া ভাবে তেওঁলোকক যোগাযোগ
কৰিবলৈ কোৱা হৈছে।

শ্রীতুলাল চন্দ্ৰ বৰুৱা—মই মন্ত্ৰী মহোদয়ৰ পৰা জানিব বিচাৰিছো যে যি
বিলাক বিদেশী বাষ্ট্ৰই ইচ্ছা প্ৰকাশ কৰিছিল সেই সকলে কেনেধৰণেৰে
ইচ্ছা প্ৰকাশ কৰিছিল ? লিখিত ভাবেনে নাই চৰকাৰে কেৱল আমাক
জনাৰ বাবে এইটো কথা কৈছে। এইটো কথাও সঁচাকৈ যে কোনো
বিদেশী বাষ্ট্ৰই এই ধৰণৰ বস্তু কিনিবলৈ ইচ্ছা প্ৰকাশ কৰা নাই ?

শ্রীমহম্মদ ইদ্রিচ (মন্ত্ৰী)—এইটো সত্য নহয়। তেওঁলোকে বস্তু কিনাৰ
আগ্ৰহ মণ্ডপৰ চাজত থকা সকলৰ আগত ইচ্ছা প্ৰকাশ কৰিছিল।

শ্রীতুলাল চন্দ্ৰ বৰুৱা—মই জানিব বিচাৰিছো যে লিখিত ভাৱে কিবা
আছে নাই ?

শ্রীমহম্মদ ইদ্রিচ (মন্ত্ৰী)—এপ্ৰিমেন্ট হলেহে লিখা লিখি হয়। ইচ্ছা প্ৰকাশ
কৰাটো তেওঁলোকৰ দয়াৰ কথা।

শ্রীগিয়াছুদ্দিন আহমেদ—প্ৰদৰ্শনী চাওঁতে বিদেশী বাষ্ট্ৰ বিলাকে কিবা
লিখা দিছিল নেকি ?

শ্রীমহম্মদ ইদ্রিচ—তাত যিখন ভিজিটৰ বুক আছিল তাত দৰ্শক
সকলৰ মতামত লিখি থোৱা আছে।

শ্রীগিৰাচুদ্ৰিন আহমেদ—তেওঁলোকে যে বস্তু কিনিব খুজিছে সেই কথাটো লিখা আছে নেকি ?

শ্রীমহম্মদ ইদ্ৰিচ (মন্ত্ৰী)—সেইটো কথা লিখা নাই। সাধাৰণ ভাবে প্ৰদৰ্শনীৰ বস্তু চাই কি পালে সেই কথাটোহে ভিজিটৰ বুকত (ভিজিটৰ বুলক) লিখা থাকে।

শ্রীসোনেশ্বৰ বৰা—যি সকলে বস্তু কিনিব বুলি মন্ত্ৰী মহোদয়ে কৈছে সেই সকলে কিনাৰ বাবে আমাৰ চৰকাৰৰ তৰফৰ পৰা কি ব্যৱস্থা কৰিছে ?

শ্রীমহম্মদ ইদ্ৰিচ (মন্ত্ৰী)—এই সম্পৰ্কত উৎপাদনকাৰী সকলৰ লগত পোন-পটীয়া যোগাযোগ কৰিবলৈ কোৱা হৈছে আৰু ইয়াৰ বিতং খবৰ লবলৈ চেষ্টা কৰিম।

শ্রীলীলা কান্ত দাস—এচিয়া ৭২ মেলাত আমাৰ জিম কাপোৰ, জোতা কাপোৰ, বৰ কাপোৰ আদি নাছিল এইটো কথা সঁচা নেকি ?

শ্রীমহম্মদ ইদ্ৰিচ (মন্ত্ৰী)—তেনেকুৱা বস্তু আছিল বুলি উল্লেখ হোৱা নাই

শ্রীতুলাল চন্দ্ৰ বৰুৱা—মই মন্ত্ৰী মহোদয়ৰ পৰা জানিব খুজিছো যে কোন কোন উৎপাদনকাৰী আৰু কোন কোন অনুস্থানৰ লগত চৰকাৰে লিখিত ভাবে যোগাযোগ কৰিছে আৰু কেতিয়া এই চিঠি লিখিছিল ?

শ্রীমহম্মদ ইদ্ৰিচ (মন্ত্ৰী)—প্ৰদৰ্শনী চলি থকা সময়তে এই বিলাক দিয়া হৈছিল।

শ্রীমতী তৰুলতা বৰা—মই মন্ত্ৰী মহোদয়ৰ পৰা জানিব বিচাৰিছো যে তাত মোগা আৰু পাৰ্টৰ বিহা মেখেলা নেদেখুৱাই মোগাৰ শাৰী দেখুওৱা হৈছিল এই কথা সঁচা নেকি ?

শ্রীমহম্মদ ইদ্ৰিচ (মন্ত্ৰী)—বাহিৰৰ চাহিদা শাৰীতো থাকিব পাৰে। কিন্তু বিহা মেখেলা প্ৰদৰ্শনীত যে দিয়া হোৱা নাই এই কথা সঁচা নহয়। যি

সকল প্ৰদৰ্শনীৰ গাইদ আছিল সেই সকলকো বিহা মেখেলা পিন্ধিবলৈ নিৰ্দেশ দিয়া হৈছিল।

শ্ৰীমতী তৰুলতা বৰা—অসমৰ গড়টো অসমে নেদেখুৱাই মেঘালয়ই দেখুৱাইছিল সেই কথা সঁচাকৈ ?

মহম্মদ ইদ্ৰিচ (মন্ত্ৰী)—এইটো অসমেই দেখুৱাইছিল।

শ্ৰীৰবীন গোস্বামী—মই জানিব খুজিছো যে আমাৰ প্ৰদৰ্শনী চাই ভাৰতৰ প্ৰধান মন্ত্ৰীয়ে কি মন্তব্য প্ৰকাশ কৰিছিল ?

শ্ৰীমহম্মদ ইদ্ৰিচ (মন্ত্ৰী)—প্ৰধান মন্ত্ৰীয়ে কোনো মন্তব্য দিয়া নাই। তেখেতে কেৱল উত্‌সাহিতহে কৰিছিল।

শ্ৰীলক্ষী কান্ত শইকীয়া—মন্ত্ৰী মহোদয়ে প্ৰদৰ্শনীৰ যিটো বহী সেইটো সদনত দাখিল কৰিবনে ?

শ্ৰীমহম্মদ ইদ্ৰিচ (মন্ত্ৰী)—এইটোৰ কাৰণে অলপ সময় লাগিব।

মিঃ স্পীকাৰ—আপুনি বহীটো টেবুলত দি দিব।

শ্ৰীসোনেশ্বৰ বৰা—এইটো কথা সঁচাকৈ যে নিৰ্দেশ দিয়া স্বত্বেও কোনো এগৰাকী গাইদে অসমীয়া বিহা মেখেলা পিন্ধা নাছিল আৰু ইয়াৰ ফলত যি সকল লোকে পৰিদৰ্শন কৰিছিল তেওঁলোকৰ মন আকৰ্ষণ কৰিব নোৱাৰিলে ?

মহম্মদ ইদ্ৰিচ (মন্ত্ৰী)—এই কথা সঁচা নহয়। গাইদ বিলাকে বিহা মেখেলা পিন্ধাটো মই নিজেই দেখি আহিছো। মই মন্ত্ৰীহিচাপে যোৱা নাছিলো। পৰিদৰ্শনকাৰী হিচাবেহে গৈছিলো।

শ্ৰীজালালুদ্দিন আহমেদ—এই মেলাত চৰকাৰৰ ৬ লাখ টকাৰ খৰচ হল। তাৰ বিনিময়ত প্ৰদৰ্শনীৰ বস্তু অকচন কৰি চৰকাৰে কিমান টকা পালে ?

শ্রীমহম্মদ ইদ্রিচ (মন্ত্রী) - মণ্ডপটোত ৬ লাখ টকা খৰচ হৈছিল কিন্তু নিৰ্মাণত খৰচ পৰিছিল চাৰে তিনি লাখ টকা। এই বস্তুখিনি অকচনত দিয়া হয়। কিমান টকা পোৱা হল সেই হিচাব মোৰ হাতত নাই।

শ্রীপ্ৰেমধৰ বৰা মই মন্ত্ৰী মহোদয়ৰ পৰা জানিব খুজিছো এই মণ্ডপটোৰ নিৰ্মাণ কাৰ্য্যত যি গৰাকী পি ডাবলিও বিভাগৰ ইঞ্জিনীয়াৰৰ ওপৰত দায়িত্ব দিয়া হৈছিল তেখেতে এনে কিছুমান অবজেকচন কৰিছিল নেকি যিবোলাকে নেযানে ঠিকাদাৰে কাম কৰি বেচি টকা লৈ গল?

শ্রীমহম্মদ ইদ্রিচ (মন্ত্ৰী) - এই সম্পৰ্কীয় প্ৰশ্নৰ উত্তৰ আগতে এই সদনত দিয়া হৈছিল। আৰু এতিয়াও মই কব খুজিছো যে যি গৰাকী পি ডাবলিও দি বিভাগৰ ইঞ্জিনীয়াৰৰ দায়িত্বত এই কাম হৈছিল তেখেতৰ লগত কিছু মতানৈক্য হোৱাটো সঁচা। প্ৰথমতে নিৰ্মাণ কাৰ্য্যত ভাল কাম হৈছিল তেতিয়া বিল আদি পাচ কৰি দিয়াত তেখেতে সহায় কৰিছিল। কিন্তু পিচৰ চোৱাত তেওঁলোকৰ মাজত দ্বিমত হয় আৰু পেভেলিয়ন কমিটিয়ে সেই কথা মিমাংসা কৰি দিয়ে। তাৰ পিচতহে তেখেতে এই কামত ভালকৈ সহযোগিতা কৰা নাছিল। এইটো সঁচা নহয় যে গোটেই কামটোতে তেখেতে স্কুটিনি কৰা নাছিল।

শ্রীকবীৰ চন্দ্ৰ ৰায় প্ৰধানী - অধ্যক্ষ মহোদয়, মন্ত্ৰী মহোদয়ে কৈছে যে এতিয়ালৈকে ৬,১৩,৫৮০ টকা খৰচ হৈছে আৰু আকৌ কিছু টকা বাকী দিবলৈ আছে। ইয়াৰ পৰা বস্তুবিলাক দিল্লীলৈ যাওঁতে ট্ৰেন্সপৰ্ট কষ্টৰ যি বিশেষ সুবিধা পাব লাগিছিল সেই সুবিধা নোপোৱাত ট্ৰেন্সপৰ্ট কষ্ট বেছি হৈছে আৰু টি, এ, বেছি হৈছে, এইবোৰত কিমান খৰচ কৰা হৈছে, মন্ত্ৰী মহোদয়ে জনাবনেকি?

শ্রীমহম্মদ ইদ্রিচ (মন্ত্ৰী) - চাৰ ট্ৰেন্সপৰ্ট খৰচ বেছি হৈছে বুলি মই স্বীকাৰ নকৰো, কিন্তু এইটো কথা সঁচা যে যি সময়ত আমাৰ ইয়াৰ পৰা বস্তুবোৰ পঠাব লাগিছিল সেই সময়ত পঠাব পৰা নাছিল সেই কাৰণে অতি কম সময়ৰ ভিতৰত বস্তু খিনি যোগাব কৰি পঠিৱাব লগা হোৱাত

অলপ খৰচটো বেছি হোৱাটো স্বাভাৱিক। ইয়াৰ বাদে বস্তু পঠোৱা আৰু
টি একে ধৰি মিচচিলেনাচ এম্পেন্‌দিচাৰ সকলো মিলি ৭২ হেজাৰ খৰচ
হয়।

শ্ৰীতুলাল চন্দ্ৰ বৰুৱা—অধ্যক্ষ মহোদয়, মন্ত্ৰী মহোদয়ে এইটো কথা
জনাবনে কি যে এচিয়া ৭২ ত যোগ নিদিবৰ কাৰণে প্ৰথমতে আমাৰ
চৰকাৰে সিদ্ধান্ত কৰিছিল আৰু যেতিয়া অন্যান্য ৰাজ্য বোৰে ইয়াৰ
উদ্দেশ্যে বস্তু বাহানি পঠিয়াই শেষ কৰিলে তেতিয়াহে আমাৰ চৰকাৰে
যোগ দিয়াৰ কথা চিন্তা লৰালৰিকৈ বস্তুবিলাক পঠিয়াই আৰু ইয়াত
যি ৩ লাখ ৫০ হোজাৰ টকা খৰচ কৰা হ'ল তাৰ দেৰ লাখ টকাৰো
কাম নহ'ল? আৰু এইটো কথা সঁচা নে কি যে পি ডবলিও ডিৰ যি
নিয়ম সেই নিয়ম অনুসৰি কমপ্লিচন চাৰ্টিফিকেট নিদিয়া স্বত্বেও কণ্টেকটৰক
পেমেন্ট কৰা হৈছে?

শ্ৰীমহম্মদ ইদ্ৰিছ (মন্ত্ৰী)—চাব, মাননীয় সদস্য বন্ধুৱে প্ৰথমতে সুধিছে
যে এচিয়া ৭২ ত আমাৰ চৰকাৰে যোগ দিবলৈ লোৱা সিদ্ধান্তটো
শেহতীয়া নেকি, এইটো সঁচা, আমি মাত্ৰ ১৪ আগষ্ট তাৰিখেহে যোগ
দিয়াৰ সিদ্ধান্ত লৈছিলো। আপুনি যদি চায় তেন্তে দেখিব চাব অন্য
ৰাজ্যবোৰে হয় সাত মাহৰ আগতে যোগ দিয়াৰ সিদ্ধান্ত লৈছিল তেতিয়া
আমাৰ প্ৰস্তুতি মুঠেই নাছিল, শেষত কেন্দ্ৰীয় চৰকাৰৰ তৰফৰ পৰা দুই
এগৰাকীয়ে কোৱাত আমি শেহতীয়াকৈ যোগ কৰাৰ সিদ্ধান্ত লৈ লৰা-
লৰিকৈ বস্তুবোৰ যোগাৰ কৰিব লগা হোৱাত আমি বৃহত আঁচনি লোৱাৰ
পৰা বঞ্চিত হ'লো এই কথা চাব সঁচা। কিন্তু চাবে তিনি লাখ টকা
খৰচ কৰাৰ বাহিৰেও আৰু চাৰি লাখ টকা কণ্টেকটৰক দিয়া কথাটো
চাব সত্য নহয় আৰু তেখেতে কোৱাৰ দৰে পি ডবলিও ডিৰ নিয়ম
উলঙ্ঘা কৰি কণ্টেকটৰক টকা দিয়া কথাটো সত্য নহয়।

শ্ৰীগিয়াচুদ্দিন আহমেদ—অধ্যক্ষ মহোদয়, এনেধৰণৰ মেলাবোৰ আন্ত-
ৰ্জাতিক কাৰবাৰ, সেইকাৰণে এই মেলাৰ গোটেই তিনি খৰচ ভাৰত চৰকাৰে
বহন কৰা উচিত। সেইকাৰণে মই সুধিব খুজিছো যে অসম পেভেলিয়ানত

যি টকা খৰচ কৰা হল তাৰ বাবে ভাৰত চৰকাৰৰ কিবা অনুদান আছে নেকি ? যদি নাই তেন্তে অসম চৰকাৰে ভাৰত চৰকাৰক সেই খৰছ বহন কৰাৰ কথাৰ কিবা সোধা মেলা কৰিছে নেকি ?

শ্ৰীমহম্মদ ইদ্ৰিছ (মন্ত্ৰী)—চাব, এইটো এটা জাতীয় পৰ্যায়ৰ কথা, ৰাজ্য হিচাবে অকল অসমেই নহয় আন সকলোবোৰ ৰাজ্যই ইয়াত অংশ গ্ৰহণ কৰিছিল গতিকে কেন্দ্ৰৰ অনুদানৰ কথা চিন্তা কৰা নাই।

শ্ৰীঅতুল চন্দ্ৰ শইকীয়া—অধ্যক্ষ মহোদয়, মই এতিয়া ৭২ চাবলৈ গৈছিলো আৰু তাত দেখিলো যে একো পোকেট চিগাৰেট তাত খাবলৈ দিয়া হৈছিল তেতিয়া মই সুধিছিলো যে অসমত এনে চিগাৰেট ফেক্টৰী খোলাৰ ব্যৱস্থা কৰা হ'বনেকি ? এতিয়া মই মন্ত্ৰী মহোদয়ক জনাব খুজিছো যে চিগাৰেট ফেক্টৰী খোলাৰ প্ৰস্তাৱটো কিমান আগবাঢ়িছে।

শ্ৰীমহম্মদ ইদ্ৰিছ (মন্ত্ৰী)—এই প্ৰশ্নটো আগৰ প্ৰশ্নৰ লগত মিল নাই, তথাপি চিগাৰেট ফেক্টৰী খোলাৰ কথা মই সদনক জনাইছো।

বি : কানিৰ প্ৰচলন বৃদ্ধি

শ্ৰীমতী তৰুলতা বৰাই সুধিছে :

*৪৬৬। মাননীয় মুখ্য মন্ত্ৰী মহোদয়ে অনুগ্ৰহ কৰি জনাবনে—

(ক) ডিব্ৰুগড় জিলাৰ তিনিচুকীয়া মহকুমাত কানি প্ৰচলন বৃদ্ধি পোৱা কথাটো চৰকাৰে জানেনে ?

(খ) যদি জানে, ইয়াক বন্ধ কৰিবৰ বাবে চৰকাৰে কি কি উচিত ব্যৱস্থা হাতত লৈছে ?

শ্ৰীশৰৎ চন্দ্ৰ সিংহ (মুখ্য মন্ত্ৰী) য়ে উত্তৰ দিছে—

৪৬৬। (ক) — তিনিচুকীয়া মহকুমাত কানিৰ প্ৰচলন বৃদ্ধি হৈছে বুলি চৰকাৰে নেভাবে।

(খ) — কানিৰ প্ৰচলন বন্ধ কৰাৰ বাবে চৰকাৰে The Assam Opium Prohibition Act, 1947 অনুযায়ী সকলো ব্যৱস্থা লৈ আছে।

শ্ৰীতৰুণতা বৰা — অধ্যক্ষ মহোদয়, মন্ত্ৰী মহোদয়ে উত্তৰ দিছে যে, কানিৰ প্ৰচলন তিনিচুকীয়া মহকুমাত বেচি হোৱাৰ কথাটো চৰকাৰে নাজানে। আমাৰ তিনিচুকীয়া মহকুমাত কাকপথাৰ অঞ্চলৰ চেনচাচ মতে চালে দেখা যায় যে ১২৩০ কানিয়া মানুহ পোৱা গৈছে। প্ৰত্যেক ঘৰ মানুহতে বিশেষকৈ কাকপথাৰ অঞ্চলত কানিয়া মানুহ বহুতো আছে। এই কানি খোৱাৰ খৰচ সেই অঞ্চলত মাহে ৬ হাজাৰ কৰি হলেও বছৰেকত ৭২ হাজাৰ টকা হয়। মই চৰকাৰৰ পৰা আশা কৰিব পাৰোনে যে এই মানুহখিনি বচাবৰ বাবে তাত এখন কানিয়া হস্পিতালৰ ব্যৱস্থা কৰিব?

শ্ৰীশৰত চন্দ্ৰ সিংহ (মুখ্য মন্ত্ৰী) — অধ্যক্ষ মহোদয়, কানিয়া সকলৰ চিকিৎসাৰ কাৰণে তাত লেখাপানী অঞ্চলত এখন হস্পিতাল আছে। সেই হস্পিতালত ২১।৪।৭২ তাৰিখে চিকিৎসাৰ কাৰণে কানিয়া আছিল মাত্ৰ ৪ জন। তথাপি যদি কানিয়া বৃদ্ধি হৈছে বুলি মাননীয় সদস্যই কয়, তেন্তে চাবভে কৰি চোৱাৰ ব্যৱস্থা কৰিম।

শ্ৰীলক্ষ্মীকান্ত শইকীয়া — অধ্যক্ষ মহোদয়, অসমত কিমান কানিয়া হস্পিতাল আছে, আৰু এইবিলাক চলাবৰ কাৰণে চৰকাৰে কি কি ব্যৱস্থা হাতত লৈছে?

শ্ৰীশৰত চন্দ্ৰ সিংহ (মুখ্য মন্ত্ৰী) — হস্পিতাল বিলাকৰ লিষ্ট মোৰ হাতত নাই।

শ্ৰীগিয়াছউদ্দিন আহমেদ — অধ্যক্ষ মহোদয়, এইটো আচৰিত কথা যে, চৰকাৰী খবৰ মতে সেই অঞ্চলত কানিয়া নাই। কিন্তু আমি তালৈ যাওঁতে

ব্যক্তিগত ভাবে খবৰ লৈ জানিব পাৰিছো যে, মাননীয় সদস্য গৰাকীৰ কথা একেবাৰে সঁচা। গতিকে এইটো কথা চৰকাৰে তদন্ত কৰি যিসকলে মিছা খবৰ দিছে আৰু এনে এটা গুৰুত্বপূৰ্ণ কথা গোপন কৰিছে তেওঁৰ বিৰুদ্ধে কিবা ব্যৱস্থা লবনে? আৰু কানিয়া সকলৰ সংশোধন কৰাৰ ব্যৱস্থা কৰিবনে?

শ্ৰীশৰত চন্দ্ৰ সিংহ(মুখ্য মন্ত্ৰী)— অধ্যক্ষ মহোদয়, মিছা কথা কোৱা নাই। বা গোপনেও বখা নাই। কানিয়া সকলৰ চিকিৎসাৰ কাৰণে আৰু কানি বন্ধ কৰাৰ কাৰণে সেই অঞ্চল বিলাকত চৰকাৰে অসম এপিয়াম প্ৰহিবেচন আইনমতে এই অঞ্চল বিলাকত একোজনকৈ বিষয়া দিয়া হৈছে। আৰু ডি, চিয়েই হল প্ৰহিবেচন কমিটনাৰ। এই কমিটনাৰ আৰু কেইজনমান বেচৰকাৰী সদস্য লৈ এটা কমিটি গঠন কৰি দিয়া হৈছে আৰু এই কমিটিৰ কাম হল কানিয়া সকলক চিকিৎসাৰ কাৰণে হস্পিটাললৈ অনা আৰু যাতে কানিয়া সকলে কানি নাখায় তাৰ যাবতীয় ব্যৱস্থা গ্ৰহণ কৰা। যদি এই কমিটি বিলাকে ভাল ধৰণে কাম কৰে তেনেহলে কানিয়াৰ সংখ্যা কমি যাব।

শ্ৰীচুলাল চন্দ্ৰ বৰুৱা—অধ্যক্ষ মহোদয়, মই মন্ত্ৰী মহোদয়ৰ পৰা জানিব বিচাৰিছো যে চৰকাৰে ডিব্ৰুগড় জিলাত কানিৰ প্ৰচলন বৃদ্ধি পোৱাতো নাভাবে বুলি কৈছে। মই সুধিব খুজিছো যে, কাকপথাৰ অঞ্চলত বিশেষ বিষয়া আছে আৰু আমি যাওতে দেখিছিলো যে অকল বুঢ়া মানুহেই নহয় প্ৰত্যেক ঘৰ মানুহতেই লৰাছোৱালীয়েও কানি খায়। এই বিষয়ে স্থানীয় সদস্য গৰাকীয়ে বহুতবাৰ ডিব্ৰুগড়ৰ ডি, চিৰ ওপৰত অভিযোগ কৰা বাবেও আজিলৈকে চৰকাৰে কোনো ব্যৱস্থা গ্ৰহণ নকৰিলে। দ্বিতীয়তে আজি ইমান স্পষ্টভাৱে কথাটো জনা স্বত্বেও চৰকাৰৰ ফালৰ পৰা কিয় এইটো নাভাবে বুলি কৈছে?

শ্ৰীশৰত চন্দ্ৰ সিংহ(মুখ্য মন্ত্ৰী)— অধ্যক্ষ মহোদয়, এই প্ৰশ্নটোৰ উত্তৰ মাননীয় সদস্যই ভালদৰে বুজা নাই। আমি নাজানো বুলি কোৱা নাই। প্ৰশ্নটো হৈছে বৃদ্ধি পাইছে। সেই অঞ্চলত কানিৰ প্ৰচলন বৃদ্ধি

পাইছে বুলি আমি নাভাবো। কানিয়া সকল যে তাত আছে সেইটো কথা চৰকাৰে জানে, কিন্তু তাত কানিয়াৰ সংখ্যা বাঢ়িছে বুলি নাভাবে।

শ্ৰীজলাল চন্দ্ৰ বৰুৱা—অধ্যক্ষ মহোদয়, মন্ত্ৰী মহোদয়ে কি ভিত্তিত 'বৃদ্ধি হোৱা বুলি নাভাবে' বুলি কৈছে ?

শ্ৰীশৰত চন্দ্ৰ সিংহ(মুখ্য মন্ত্ৰী) - তথ্যগাতিৰ ফালৰ পৰা বৃদ্ধি হোৱা কথাটো দাঙি ধৰিব নোৱাৰি। লেখাপানীত যি হিম্পিতাল আছে তাত ৩০ খন বিছনা আছে। তেনেস্থলতো তাত মাত্ৰ ৪ জন বোগীহে আছে। ইয়াৰ পৰা অনুমান হয় যে, যদি কানিয়াৰ সংখ্যা বৃদ্ধি পালেহঁতেন, তেন্তে হিম্পিতালত কানিয়াৰ সংখ্যা বাঢ়িলহঁতেন।

শ্ৰীজলালউদ্দিন আহমেদ—অধ্যক্ষ মহোদয়, কানি খোৱাৰ পিছত কি কি বোগ উৎপত্তি হয় ? আৰু তিনচুকিয়া মহকুমাত ১৯৭২ চনৰ পৰা এই পৰ্য্যন্ত কিমান পৰিমাণৰ কানি এক্সচাইজ বিভাগে জব্দ কৰিছে ?

শ্ৰীশৰত চন্দ্ৰ সিংহ (মুখ্য মন্ত্ৰী)—অধ্যক্ষ মহোদয়, প্ৰশ্নটো বেলেগ। মানুহে কানি খালে তন্ময় হৈ যায়, আৰু সোবোপা হৈ পৰে।

শ্ৰীজগদীশ দাস—অধ্যক্ষ মহোদয়, আহোম ৰজাৰ দিনত যিবিলাক ধোদ মানুহ আছিল সেই মানুহবিলাকক লৈ ৰজাই ধোদৰ আলি নিৰ্মাণ কৰিছিল। আমাৰ যিবিলাক কানিয়া মানুহ আছে সেইবিলাক লৈ আমাৰ ৰাজ্যৰ কিবা প্ৰগতিমূলক, উন্নয়নমূলক কামত লগাব নোৱাৰিনে ?

শ্ৰীশৰত চন্দ্ৰ সিংহ(মুখ্য মন্ত্ৰী)— সমাজবাদী দৃষ্টি ভঙ্গিৰে চালে কানিয়াৰ গাত ভুত লাগি থাকে। এই ভুত আতৰাব নোৱাৰিলে কোনো উন্নয়নমূলক কামত তেওঁলোকক লগাব পৰা নহব।

শ্ৰীতৰুলতা বৰা - অধ্যক্ষ মহোদয়, বুঢ়া কানিয়া মানুহৰ কথাই নকও

আমাৰ উঠি অহা ডেকা লৰা বিলাকক ইয়াৰ পৰা কেনেকৈ বচাব পাৰি চৰকাৰে তাৰ ব্যৱস্থা কৰিবনে ?

শ্রীশৰত চন্দ্ৰ সিংহ (মুখ্য মন্ত্ৰী)—ইতিমধ্যে ব্যৱস্থা লোৱা হৈছে আৰু লম।

শ্রীসোনেখৰ বৰা—অধ্যক্ষ মহোদয়, মুখ্যমন্ত্ৰীয়ে কানিৰ পৰা কি বেমাৰ হয় কব নোৱাৰো বুলি কলে। কানি খালে ডি, চি হয়, কানি নাখালে পগলা কুকুৰ হয়। আমাৰ অসমলৈ বাহিৰৰ পৰা প্ৰথম শ্ৰেণীৰ গাৰীৰ বাহিৰেও এৰোপ্লেণতো কানি আহে। যি সকল মানুহে কানি খায় আজি তেওঁলোকৰ মাজত এইটো সমাজবাদী প্ৰথা হিচাবে হৈ পৰিছে। বিন্ধ্য-বাক, সবাহ আদিত কানি নাপালে মানুহে কাম কৰিবলৈকে নাহে। এই সমাজ বাদ প্ৰথা বিহাৰ, ইউ, পি আদিৰ মানুহে সৃষ্টি কৰিছে। গতিকে এই প্ৰথা বোধ কৰিব নোৱাৰিলে অতি সোনকালেই অসম জহন্মামে যাব। এইটো কথা মুখ্য মন্ত্ৰীয়ে উপলব্ধি কৰিছেনে?

শ্রীশৰত চন্দ্ৰ সিংহ (মুখ্য মন্ত্ৰী)—এইটো কথা মই উপলব্ধি কৰিছো।

শ্রীচন্দ্ৰ বাহাদুৰ চেণ্টী—মন্ত্ৰী মহোদয়ে কৈছে যে, হস্পিতালত ৪ জন বেমাৰীহে আছে। কিন্তু হস্পিতালৰ ঘৰত পানী পৰা কাৰণেই যে তালৈ কানিয়া মানুহ অহা নাই চৰকাৰে এইটো জানেনে?

শ্রীশৰত চন্দ্ৰ সিংহ (মুখ্য মন্ত্ৰী)—ঘৰটো বেয়া হোৱাটো সঁচা। কিন্তু আমি এইটো পুনৰ সাজিবৰ কাৰণে বন্দবস্ত কৰিছো।

Undisposed Starred question

বি : বিক্ৰি কৰ বিভাগ

শ্রীনগেন্দ্ৰ বৰুৱাই সুধিছে :

*৪৬৭। মাননীয় মুখ্য মন্ত্ৰী মহোদয়ে অনুগ্ৰহ কৰি জনাবনে—

(ক) অসম চৰকাৰৰ বিক্ৰিকৰ বিভাগত সহকাৰী আয়ুক্ত, গুৱাহাটীত কেইজন আৰু এওঁলোকৰ বিভিন্নজনৰ কামৰ দায়িত্ব কেনেধৰণৰ আৰু এই বিষয়া কেইজনৰ নামসহ জনাবনে ?

(খ) বিক্ৰিকৰ ফাঁকি দিয়াৰ অপৰাধত যোৱা পাচ বছৰত এই বিভাগে কিমান অভিযোগ বছৰমুৰি বজু কৰিলে জনাবনে ?

(গ) আপিলত আয়ুক্ত পৰ্যায়ত বছৰি কিমান অভিযোগ উপৰোক্ত কাল চোৱাত দোষমুক্ত কৰিলে জনাবনে ?

শ্ৰীশৰৎ চন্দ্ৰ সিংহ (মুখ্য মন্ত্ৰী) য়ে উত্তৰ দিছে :

৪৬৭ (ক) - কৰ বিভাগৰ অধীনত গুৱাহাটীত পাঁচজন সহকাৰী আয়ুক্ত আছে। এওঁলোকৰ নাম আৰু প্ৰত্যেকৰ দায়িত্ব তলত দিয়া ধৰণৰ -

(১) - শ্ৰীইউ. এন. দাস উচ্চ আৰু উচ্চতম ন্যায়ালয় বিভাগীয় গোচৰ তদাৰক কৰাকে ধৰি আইন সম্পৰ্কীয় যাবতীয় বিষয় বস্তুবোৰ চোৱা-চিন্তা কৰে। ইয়াৰ ওপৰিও যাবতীয় তদন্তসংক্ৰান্ত বিষয়ত কৰ বিভাগৰ আয়ুক্তক সহায় কৰে।

(২) - শ্ৰীএইচ. কে. ভূঞা পৰিসংখ্যা সম্পৰ্কীয় সকলো ধৰণৰ কামকাজৰ (কৰ বিভাগৰ আয়ুক্ত কাৰ্য্যালয়ত) ধৰি কৰ বিভাগৰ যাবতীয়, বিবৃতি, প্ৰ-বিৱৰণ, প্ৰাককলন ইত্যাদি তৈয়াৰ কৰা আৰু বিভাগীয় আয় সম্পৰ্কীয় বিশেষ ধৰণৰ অধ্যয়ন কৰাত আয়ুক্তক সহায় কৰে।

(৩) - শ্ৰীজে. চি গোস্বামী - কৰবিভাগৰ কৰিমগজ, শিলচৰ আৰু নগাঁও গোট কাৰ্য্যালয় সমূহৰ কাৰ্যাৱলীৰ সাধাৰণ পৰ্য্যবেক্ষণৰ ওপৰত এই কাৰ্য্যালয় সমূহৰ এলেকাধীন অঞ্চলত কৰ বিভাগৰ বলবৎ কৰণ শাখাৰ কাম তদাৰক কৰে। সময় বিশেষে আপিলো শুনে।

(৪) - শ্ৰীএন. এন শৰ্মা কৰ বিভাগৰ গুৱাহাটী, বৰপেটা, ধুবুৰী আৰু গোৱালপাৰা গোট কাৰ্য্যালয় সমূহৰ কাৰ্যাৱলীৰ সাধাৰণ পৰ্য্যবেক্ষণৰ

ওপৰিও এই কাৰ্য্যালয়ৰ সমূহ এলেকাধীন অঞ্চলত কৰ বিভাগৰ বলবৎ কৰণ শাখাৰ কাম তদাৰক কৰে। সময় বিশেষে আপিলো শুনে। ইয়াৰ উপৰিও প্ৰয়োজন অনুসৰি কৰ বিভাগ সংশ্লিষ্ট থকা ৰাজস্ব মণ্ডলত উঠা গোচৰ চলায়।

(৫) শ্ৰী এ মজিদ. গোটেই অসমতে কৰ বিভাগৰ কৰ সম্পৰ্কীয় আপিল শুনে।

(খ)—বিক্ৰিকৰ ফাকি দিয়া অপৰাধত যোৱা ৫ বছৰৰ ভিতৰত তলত দিয়া ধৰণে গোচৰ ৰজু কৰা হৈছে—

বছৰ	গোচৰ সংখ্যা
১৯৬৮-৬৯	৪০৮
১৯৬৯-৭০	৩৯৮
১৯৭০-৭১	৫৫৬
১৯৭১-৭২	৮৫৩
১৯৭২-৭৩	৯০১

(গ)- ওপৰোক্ত কালছোৱাত আয়ুক্তৰ ওচৰত এই সম্পৰ্কীয় কোনো আপিল দাখিল কৰা হোৱা নাই গতিকে আয়ুক্ত পৰ্যায়ত কাকো দোষমুক্ত কৰা হোৱা নাই।

বিঃ উন্নয়ন বড' গঠন

শ্ৰীতুলসী দাসে সুধিছে :

*৪৬৮। মাননীয় মুখ্যমন্ত্ৰী মহোদয়ে অনুগ্ৰহ কৰি জনাবনে—

(ক) অনুশূচীত জাতি আৰু অনুশূচীত জনজাতি লোকৰ দ্ৰুত আৰ্থিক সামাজিক উন্নয়নৰ বাবে বেলেগ বেলেগ উন্নয়ন বড' গঠন কৰিবলৈ চৰকাৰে সিদ্ধান্ত গ্ৰহণ কৰাৰ কথা সঁচানে ?

(খ) যদি সঁচা তেন্তে এই উন্নয়ন বৰ্ড কেতিয়া গঠন হ'ব আৰু কিমান খিনিলৈকে ক্ষমতা দিয়া হ'ব ?

(গ) কোন সকল লোকৰে এই “উন্নয়ন বৰ্ড” গঠন হ'ব বুলি চৰকাৰে ভাবিছে ?

শ্ৰীশৰৎ চন্দ্ৰ সিংহ (মুখ্য মন্ত্ৰী) য়ে উত্তৰ দিছে :

৪৬৮। (ক)ৰ পৰা (গ)লৈ -অনুসূচীত জাতি আৰু অনুসূচীত জন-জাতি লোকৰ আৰ্থিক সামাজিক উন্নয়নৰ বাবে বেলেগ বেলেগ “উন্নয়ন বৰ্ড” গঠন কৰিবলৈ চৰকাৰে সিদ্ধান্ত গ্ৰহণ কৰা নাই। যিয়েই হ'ক, অনুসূচীত জাতি আৰু অনুসূচীত জন জাতিৰ উন্নয়ন নিগম গঠন কৰাৰ প্ৰস্তাৱ এটা চৰকাৰৰ বিবেচনাধীন হৈ আছে।

প্ৰস্তাৱিত নিগমৰ বিশদ ব্যৱস্থা এতিয়াও ঠিক কৰা হোৱা নাই।

বি : চাৰিআলি এলেকাত হোৱা চুৰি

ডাঃ কোষেশ্বৰ বৰাই মুখিছে—

*৬৯। মাননীয় গৃহ বিভাগৰ ৰাজ্যিক মন্ত্ৰী মহোদয়ে অনুগ্ৰহ কৰি জনাবনে—

(ক) চতিয়া থানাৰ অন্তৰ্গত চাৰিআলি আৰক্ষী চকী এলেকাত যোৱা ৬ মাহৰ ভিতৰত কিমানটা চুৰি সংঘটিত হৈছে ?

(খ) এই চুৰি বিলাকৰ সংক্ৰান্তত কিমানলোকক অভিযুক্ত কৰা হৈছে।

(গ) চাৰিআলি টাউন এলেকা আৰু ইয়াৰ আশে-পাশে সম্প্ৰতি ঘটি থকা অপৰাধমূলক কাৰ্য আৰু শান্তি শৃংখলাৰ প্ৰয়োজনত চাৰিআলিত এখন পূৰ্ণ পৰ্যায়ৰ পুলিচ থানা শীঘ্ৰে স্থাপন কৰাটো প্ৰয়োজন বুলি চৰকাৰে ভাবেনে ?

শ্রীহিতেশ্বৰ শইকীয়া (গৃহ বিভাগৰ ৰাজ্যিক মন্ত্ৰী) য়ে উত্তৰ দিছে :

৪৬৯। (ক)—যোৱা জানুৱাৰীৰ পৰা ৬ মাহৰ ভিতৰত চাৰিআলি এলেকাত মুঠ ১৫ টা চুৰি সংঘটিত হয়।

(খ)—এই চুৰিৰ সংক্ৰান্তত মুঠতে ৩৪ জন লোকক আটক কৰা হয়।

(গ)—হয় ভাবে, পিছে ৰাজ্যৰ আৰ্থিক সংকটোৱস্থাৰ কাৰণে চাৰিআলিৰ পুলিচ আৰক্ষী চকীটো পূৰ্ণ পৰ্যায়ৰ থানালৈ উন্নতি কৰাটো এতিয়ালৈকে সম্ভৱপৰ হোৱা নাই।

RE : SETTLEMENT OF FISHERIES

Shri Probin Kumar Choudhury asked :

*470. Will the Minister, Fisheries be pleased to state—

(a) Whether it is a fact that Government propose to settle the fisheries with the actual fisherman (Scheduled Caste) residing in and around the Fishery Mahals ?

(b) Whether it is a fact that the Government has extended the terms of the fisheries of the old lessees without calling for dealers ?

Shri Upendra Das, (Minister, Fisheries) replied :

470. (a)—Yes,

(b)—Yes, only in deserving case for a period of one year only.

Re : SCHEME FOR TRAINING OF AGRICULTURAL ENGINEERS

Shrimati Renuka Devi Barkataki asked :

*471. Will the Minister, Agriculture be pleased to state :

(a) Whether it is a fact that the Government has undertaken a scheme to train Agricultural Engineers ?

(b) If so, who has undertaken the training projects ?

(c) How many Agricultural Engineers have been trained upto now ?

(d) Whether they have been employed ?

Shri Upendra Das (Minister, Agriculture) replied :

471. (a)—There is no training programme to train agricultural Engineers alone. However there is a training programme for training of unemployed engineers, diploma holders and Agricultural Graduates with monthly stipend of Rs. 250 per head for a period of three months, to enable them to set up Agro-Service centre for self employment.

(b) The training has been sponsored by the Government of India and conducted by the Assam Agro-Industries Development Corporation Ltd.

(c)—Nil, as there was no application from Agricultural Engineers.

(d) — Does not arise.

Re: INFORMATION AND PUBLIC RELATION
DEPARTMENT

Shri Premodhar Bora asked :

* 472. Will the Minister, Information and Public Relations be pleased to state—

(a) Whether it is a fact that Government appointed an outsider in the post of Joint Director, Information and Public Relations on contract basis blocking the future prospects and promotions of the existing senior and experienced officers of the Department who have been serving the Department with credit for more than ten years ?

(b) If so, why ?

(c) What specific work in details actually has been done by this officer during the tenure of his service ?

(d) Whether it is a fact that his appointment was strongly opposed and criticised both by the press and public at the time of his appointment ?

(e) Whether Government have received any Resolution duly passed by the Officers' Union of the Depart-

ment for such irregular appointment made by Government and injustice made to the existing permanent officers who are not in any way inferior to him ?

(f) If so, what action has been taken by Government in that regard ?

Shri Hiteswar Saikia, (Minister of State, Publicity) replied —

472. (a) — Government appointed an outsider from journalistic profession on contract basis on 5th October 1970 in the post of Joint Director of Information and Public Relations. The case of promotion of departmental officers had not been adversely affected by this appointment as it was a new post created for the purpose.

(b) — This was done as per a Cabinet decision of 3rd July 1970. It was considered necessary to organise effective liaison with the Press for giving adequate coverage to various developmental activities of the Government with a view to ensure a higher sense of participation of the people in the Government's plans and programmes. Hence, a person from the journalistic profession was picked up.

(c) — His main duty was to keep liaison and cover all important proceeding of all Ministers in which a correct picture should be placed before the public and

to contradict any distortion of facts by the press or public whenever necessary. He is doing his job well.

(d) - Government was aware of press criticism only.

(e) Government received resolution from the Officers' Association and representations from some of the Departmental Officers criticising the appointment.

(f) - Government did not consider it necessary to review the appointment in the interest of public service.

Re : AGRICULTURAL FARM AT DUDHNOI

Shrimati Anandi Bala Rava asked -

* 473. Will the Minister, Agriculture be pleased to state -

(a) Whether there is any Agricultural Farm at Dudhnoi ?

(b) If so, what is the acreage of the farm and whether it is functioning satisfactorily ?

(c) If not, why ?

Shri Upendra Das (Minister, Agriculture) replied -

473. (a) - Yes.

(b) and (c) - The total acreage of the farm is 30 acres, but no crop has been raised in the farm for

the present. The Farm was found un-economic by the Assam Seed Corporation.

বিঃ ছোৱালী উচ্চ আৰু মাধ্যমিক পৰ্যায়ৰ বিদ্যালয়

শ্রীলক্ষ্মীকান্ত শইকীয়াই সুধিছে —

*৪৭৪। মাননীয় শিক্ষা বিভাগৰ মন্ত্ৰী মহোদয়ে অনুগ্রহ কৰি জনাবনে—

(ক) দৰং জিলাত মুঠ কেইখন ছোৱালী উচ্চ আৰু মাধ্যমিক পৰ্যায়ৰ বিদ্যালয় আছে (মহকুমা হিচাবত দেখুৱাব) আৰু কি কি?

(খ) এই আটাইকেইখন বিদ্যালয় একে পৰ্যায়ৰনে বেলেগ বেলেগ আৰু আটাইকেইখন চৰকাৰী সাহায্য পাইছে নে?

(গ) যিহেতু মঙ্গলদৈ মহকুমাত মাত্ৰ এখনেই চৰকাৰী সাহায্যপ্ৰাপ্ত ছোৱালী উচ্চ বিদ্যালয় গতিকে এই বিদ্যালয়খন চৰকাৰী কৰা সম্পূৰ্ণে চৰকাৰে বিবেচনা কৰিব নে?

শ্রীহৰেন্দ্ৰ নাথ তালুকদাৰ (শিক্ষা বিভাগৰ মন্ত্ৰী) য়ে উত্তৰ দিছে—

৪৭৪। (ক)—তেজপুৰ মহকুমাত ৮ খন ছোৱালী উচ্চ ইংৰাজী বিদ্যালয় আৰু এখন উচ্চ মাধ্যমিক ও বহুমুখী বিদ্যালয় আৰু মঙ্গলদৈ মহকুমাত ৫ খন ছোৱালী উচ্চ ইংৰাজী বিদ্যালয় আছে।

(খ)—এই বিদ্যালয়বোৰ একে পৰ্যায়ৰ নহয়। ইয়াৰে এখন চৰকাৰী ৬ খন ঘাটি মঞ্জুৰী প্ৰাপ্ত, ৪ খন তদৰ্থ মঞ্জুৰী প্ৰাপ্ত আৰু এখন ভৰণ পোষণ (Maintenance) মঞ্জুৰী প্ৰাপ্ত।

(গ)—চৰকাৰৰ হাতত তেনে প্ৰস্তাব বৰ্ত্তমানে নাই।

বিঃ ডিব্ৰুগড়ৰ উপায়ুক্তৰ কাৰ্য্যালয়

শ্রীমতী তৰুলতা বৰাই সুধিছে—

* ৪৭৬। মাননীয় ৰাজহ মন্ত্ৰী মহোদয়ে অনুগ্ৰহ কৰি জনাবনে—

(ক) ডিব্ৰুগড়ৰ বৰ্ত্তমান উপায়ুক্তৰ কাৰ্য্যালয়টো (Court Building) কিছু বছৰ ধৰি ব্ৰহ্মপুত্ৰৰ বান পানীত বিপন্ন হোৱাটো সঁচানে?

(খ) যদি সঁচা হয় উক্ত কাৰ্য্যালয়টো নিৰাপদ ঠাইলৈ স্থানান্তৰিত কৰি নকৈ সজাৰ ব্যৱস্থা চৰকাৰে হাতত লবনে?

(গ) এইটো কথাও সঁচানেকি যে ডিব্ৰুগড়ৰ চৌকিদাঙ্গি এলেকাত উক্ত কাৰ্য্যালয়টোৰ বাবে চৰকাৰে আচুতীয়াকৈ মাটি ৰাখিছে?

শ্রীপৰমানন্দ গগৈ (ৰাজহ মন্ত্ৰী) য়ে উত্তৰ দিছে—

৪৭৬। (ক)—প্ৰতি বছৰে ব্ৰহ্মপুত্ৰৰ বানপানীয়ে বিপদৰ সংকেত দিলেও ইং ১৯৫৫ চনৰ পিচৰপৰা ডিব্ৰুগড়ৰ বৰ্ত্তমান উপায়ুক্তৰ কাৰ্য্যালয়টো (Court Building) ক্ষতিগ্ৰস্ত হোৱাৰ তেনেকুৱা প্ৰতিবেদন চৰকাৰে পোৱা নাই।

(খ)—চৰকাৰে আৰ্থিক অৱস্থাৰ উন্নতি হলে উপায়ুক্তৰ কাৰ্য্যালয়টো নতুনকৈ সজাৰ ব্যৱস্থা হাতত লব পৰা হব পাৰে।

(গ)—সঁচা।

বিঃ চিকাৰী ঘাটৰ কৰ আদায়

শ্রীনগেন্দ্ৰ বৰুৱাই সুধিছেঃ

* ৪৭৭। মাননীয় পঞ্চায়ত বিভাগৰ মন্ত্ৰী মহোদয়ে অনুগ্ৰহ কৰি জনাবনে—

(ক) গোলাঘাট অন্তৰ্গত চিকাৰী ঘাটৰ কৰ :৯৭২ চনলৈকে কোন মহকুমা পৰিষদে আদায় কৰিছে ?

(খ) এই বছৰ কোন মহকুমা পৰিষদে উক্ত কৰ উঠাবলৈ কতত্ব পাইছে ?

শ্রীচৈয়দ আহমেদ আলি (পঞ্চায়ত বিভাগৰ মন্ত্ৰীয়ে) উত্তৰ দিছে :

৪৭৭। (ক) গোলাঘাট মহকুমা পৰিষদে আদায় কৰিছে ।

(খ)—যোৱা ৬ মে তাৰিখলৈকে গোলাঘাট মহকুমা পৰিষদে উক্ত চিকাৰী ঘাটৰ কৰ আদায় কৰিছিল আৰু ৭ মে তাৰিখৰ পৰা গোলাঘাট মহকুমাপ্ৰাপ্তিক উক্ত ঘাটৰ কৰ আদায় কৰিবলৈ নিৰ্দেশ দিয়া হৈছে ।

বি : গড়কাপ্তানী আলি

শ্রীতুলসী দাসে সুধিছে .

*৪৭৮। মাননীয় গড়কাপ্তানী বিভাগৰ মন্ত্ৰী মহোদয়ে অনুগ্রহ কৰি জনাবনে—

(ক) গোলাঘাট মহকুমাৰ বোকাখাট সমষ্টিত ধনশ্রী কিৰি নামেৰে এটি গড়কাপ্তানী আলি আছে নেকি ?

(খ) যদি আছে এই আলিটো কিমান চনত সজোৱা হৈছিল আৰু কৰ পৰা আৰম্ভ কৰি ক'ত শেষ কৰিছিল । আলিটোৰ সমুদায় দীৰ্ঘ কিমান আৰু এই আলিৰ ওপৰত শিল দিয়া হৈছিল নেকি ?

(গ) এই আলিটো কোন কোন গাওঁৰ মাফ্ৰেদি গৈছে ?

(ঘ) বিশেষকৈ কোন সম্প্ৰদায় লোকৰ সুবিধাৰ বাবে আলিটো নিৰ্মাণ কৰা হৈছিল ।

(ঙ) বান পানীয়ে এই আলিটো টুকুৰা টুকুৰকৈ ভঙাৰ ফলত বাৰিষা দিনত বাইজে ব্যৱহাৰ কৰিব নোৱাৰাৰ কথা চৰকাৰে জানেনে ?

(চ) যদি জানে তেতিয়াহলে এই আলিৰ ভগা অংশবোৰ মেৰামতি কৰিবৰ বাবে এতিয়ালৈকে চৰকাৰে কি ব্যৱস্থা গ্ৰহণ কৰিছে আৰু কিমান টকা মঞ্জুৰী দিছে ?

(ছ) এই বছৰ বাৰিষা অহাৰ আগে আগে উক্ত ভগা অংশবোৰ মেৰামতি কৰিবৰ কাৰণে চৰকাৰে ব্যৱস্থা গ্ৰহণ কৰিবনে ?

ডাঃ লুটফুৰ ৰহমান (গড়কাপ্তানী বিভাগৰ মন্ত্ৰী)য়ে উত্তৰ দিছে :

৪৭৮। (ক) গোলাঘাট মহকুমাৰ বোকাখাট সমষ্টিত ধনশ্ৰী কিৰি নামেৰে কোনো গড়কাপ্তানী আলি নাই।

(খ) ৰ পৰা (ছ) লৈ উপৰোক্ত (ক) ৰ উত্তৰলৈ চাই এই প্ৰশ্ন নুঠে।

বিঃ মন্ত্ৰীৰ ভ্ৰমণ তালিকা

ডাঃ কোমেশ্বৰ বৰাই সুধিছে :

*৪৭৯। মাননীয় মুখ্য মন্ত্ৰী মহোদয়ে অনুগ্ৰহ কৰি জনাবনে—

(ক) চৰকাৰৰ মন্ত্ৰী সকল বাইজৰ অভাৱ অভিযোগৰ বাতৰি লবলৈ ভ্ৰমণ কৰোঁতে স্থানীয় বিধান সভাৰ সদস্যজনে মন্ত্ৰীৰ ভ্ৰমণ তালিকাৰ আগ-তীয়াকৈ খবৰ দিয়েনে ?

(খ) যদি দিয়ে যোৱা ১৭৫৭৩ তাৰিখে দণ্ডৰবিহীন মন্ত্ৰী শ্ৰীমতীতেশ পুৰকায়স্থ ডাঙৰীয়াই বিশ্বনাথ আৰু গহপুৰ সমষ্টিৰ ভ্ৰমণৰ আচনি কৰোঁতে স্থানীয় সদস্য দুজনক জনোৱা হৈছিলনে ?

শ্রীশৰৎ চন্দ্ৰ সিংহ (মুখ্য মন্ত্ৰী)য়ে উত্তৰ দিছেঃ

৪৭৯। (ক)—হয়।

(খ)—দপ্তৰবিহীন মন্ত্ৰী শ্ৰীমহীতোষ পুৰকায়স্থই যোৱা ১৭।৫।৭৩ তাৰিখে বিশ্বনাথ আৰু গহপুৰ সমষ্টি ভ্ৰমণ কৰা নাছিল। গতিকে জনোৱাৰ প্রশ্ন নুঠে।

Re : DEMAND FOR LANDS

Shrimati Anandi Bala Rava asked :

*480. Will the Minister, Revenue be pleased to state--

(a) Whether it is a fact that a large number of people from all parts of Assam have been demanding lands for homestead at Gauhati ?

(b) If so, will Government be pleased to consider it ?

(c) If not, why ?

Shri Paramananda Gogoi (Minister, Revenue) replied:

480. (a) – Yes.

(b) – Settlement of land within Greater Gauhati has been stopped for the present. Deserving cases may be considered when the ban is lifted.

(c) Does not arise.

Re : PURCHASE OF TEA GARDENS

Shrimati Renuka Devi Barkataki asked —

* 481. Will the Minister, Industries be pleased to state —

(a) How many Tea Gardens have been purchased by Tea Corporation of Government of Assam ?

(b) Whether the Corporation propose to buy more gardens in the near future and if so, who makes the selection of the tea gardens ?

(c) Whether there is any expert with adequate experience in plantation and manufacturing and also having adequate knowledge of the tea gardens of Assam in the Board of Directors of the Corporation ?

(d) The present composition of the Board of Directors ?

(e) Whether the office of the corporation has started functioning ?

(f) What is the number of persons employed in its office ?

Shri Mahammad Idris (Minister, Industries) replied —

481. (a) — The Assam Tea Corporation has completed negotiations for purchase of 4 tea garden viz (i)

Amluckie T. E., (ii) Dejoo Valley T. E., (iii) Naginijan T. E., (iv) Bholaguri T. E.

(b) - Yes. The Corporation proposes to buy more gardens in the future. The Board of Directors has constituted an inspection team with three Directors for selection of Tea Gardens. They are -

(1) Dr. N. K. Bezbaruah.

(2) Shri G. C. Sarma.

(3) Shri K. P. Barooah.

(c)—Yes. Dr. N. K. Bezbaruah, Director is a Tea Planter and hence has adequate experience in plantation and manufacturing. Shri G. C. Sarma, Director, is from Assam Chah Karmachari Sangha and as such he has knowledge of Tea Gardens from labour side. Shri K. P. Baruah, Director, is the Managing Director of the Assam financial Corporation, which is financing many Tea Gardens in Assam, and such he has knowledge about financial aspects of tea Gardens in the State. Shri D. Das, I. A. S., Chairman of the Corporation, is also the Chairman of Tea Auction Committee and as such is connected with Tea.

(d) - The composition of the present Board of Directors is as follows -

1. Shri D. Das, I. A. S., Chief Secretary - Chairman.

2. Shri S. D. Phene, I. A. S., Secretary, Industries Department.

3. Shri K. P. Barooah, Managing Director, Assam Financial Corporation.

4. Shri A. D. Adhikari, Managing Director, Ashok Paper Mills Limited.

5. Dr. N. K. Bezbaruah, Jorhat.

6. Shri G. C. Sarma, General Secretary, Assam Chah Karmachari Sangha, Dibrugarh.

(e) -- Yes.

(f) -- Five.

বি : পুলিচ থানা আৰু চকী

জীলক্ষীকান্ত শইকীয়াই সুধিছে :

* ৪৮২। মাননীয় গৃহ বিভাগৰ মন্ত্ৰী মহোদয়ে অনুগ্রহ কৰি জনাবনে—

(ক) মঙ্গলদৈ মহকুমাত কিমানখন পুলিচ থানা আৰু পুলিচ চকী আছে জনাবনে ?

(খ) জনসংখ্যা বৃদ্ধি আৰু নতুনকৈ গঠিত হব ধৰা চহৰৰ আইন শৃংখলা অটুট ৰখা কথালৈ লক্ষ্য ৰাখি আৰু অধিক থানা আৰু চকী স্থাপন কৰাৰ কথা চিন্তা কৰিবনে ?

(গ) যদি কৰে চিপাবাৰ আৰু খৈৰাবাৰীত নতুনকৈ থানা স্থাপন কৰা বুঢ়া চকীক উন্নতি কৰা আৰু দেওমৰনৈ, ভকতপাৰা আৰু ভৈৰৱকুণ্ডত পুলিচ চকী স্থাপন কৰাৰ চৰকাৰে বিবেচনা কৰিবনে ?

শ্রীহিতেশ্বৰ শইকীয়া (গৃহ বিভাগৰ ৰাজ্যিক মন্ত্ৰী) য়ে উত্তৰ দিছে—

৪৮২। (ক)—মঙ্গলদৈ মহকুমাত তলত উল্লেখিত পুলিচ থানা, মঞ্জুৰী পুলিচ আউট পোষ্ট আৰু অস্থায়ী পুলিচ আউট পোষ্ট স্থাপিত হৈছিল—

পুলিচ থানা—

- ১। মঙ্গলদৈ পুলিচ থানা
- ২। কলাইগাওঁ ” ”
- ৩। দলগাওঁ ” ”
- ৪। পেনাবী ” ”
- ৫। ওদালগুৰি ” ”
- ৬। মাজবাট ” ”

মঞ্জুৰী আউট পোষ্ট

- ১। বুঢ়াগাওঁ আউট পোষ্ট
- ২। খৈৰাবাৰী ” ”
- ৩। থাকপেলীয়া ” ”
- ৪। টংলা ” ”

অস্থায়ী আউট পোষ্ট

- ১। চিপাবাৰ আউট পোষ্ট
- ২। চিলবাৰী ” ”
- ৩। দিমাকুচি ” ”
- ৪। হৰিচিঙ্গা ” ”
- ৫। বোটা ” ”

(খ) — হয় । বিষয়টো বিবেচনাধীনত আছে ।

(গ) — বিষয়টো পৰীক্ষা কৰি চোৰা হৈ আছে ।

বি : বিদ্যাক্ষৰণৰ ব্যৱস্থা

শ্রীমতী তৰুলতা বৰাই সুধিছে—

*৪৮৪। মাননীয় বিদ্যা বিভাগৰ মন্ত্ৰী মহোদয়ে অনুগ্রহ কৰি জনাবনে—

(ক) তিনিচুকীয়া মহকুমাৰ শদিয়া অঞ্চলত বিদ্যাক্ষৰণৰ ব্যৱস্থা চৰকাৰে বিবেচনা কৰিছে নেকি ?

(খ) যদি কৰিছে কেতিয়ালৈকে ইয়াৰ কাম আৰম্ভ কৰা হব ?

শ্রীমহম্মদ ইদ্রিচ (শক্তি বিদ্যা বিভাগৰ মন্ত্ৰী)য়ে উত্তৰ দিছে—

৪৮৪। (ক)—হয় এই সম্পৰ্কে ৰাজ্যিক বিদ্যা বোৰ্ডে বিবেচনা কৰি আছে ।

(খ) এই সম্পৰ্কে এতিয়াও চুবান্ত সিদ্ধান্তত উপনীত হব পৰা নাই ।

Mr. Speaker—Order, order. The Question Hour is over. Now, short notice question.

SHORT NOTICE
QUESTIONS AND ANSWERS

Re : FORMATION OF DEVELOPMENT
CORPORATION

Shri Ayodhya Ram Das asked :

5. Will the Chief Minister be pleased to state—

(a) Whether it is a fact that Government is contemplating to form Development Corporation for Scheduled Castes, Scheduled Tribes and other Backward Communities of the State of Assam ?

(b) If so, what would be their composition, constitutional structure, powers and functions and from which year they will start functioning ?

(c) Whether Advisory Councils of these Communities would continue to advise the Government even after constitution of the corporations ?

Shri Sarat Chandra Sinha (Chief Minister) replied :

5.(a) — Yes.

(b) — The matter is under consideration of the Government.

(c)—The matter would be considered at the time the composition, powers and functions of the corporations are decided upon.

Shri Ayodhya Ram Das—Sir, whether there will be three Corporations or one Corporation for the three communities ?

Shri Sarat Chandra Sinha—That has not yet been decided.

Shri Dulal Chandra Barua—On what basis Government decided to form Corporation ?

Shri Sarat Chandra Sinha (Chief Minister)—There is no basis but then in consideration of the backwardness of the people and in the interest of their development, Government decided to form Corporation.

Shri Dulal Chandra Barua—Whether the Corporation will be advisory in nature or executory in nature and will execute the schemes decided upon by Government ?

Shri Sarat Chandra Sinha (Chief Minister)—At the moment Government's thinking is that it should be executory.

NOTICES UNDER RULE 301 & RULE 50

Shri Dulal Chandra Barua—Sir, before we take up the next item I would like to say that we have given

notices under Rule 301 and also under Rule 50. But we have received a communication from your secretariat saying that as the matters raised therein can be discussed during debate on the grants of the Department, these cannot be admitted. As you know, Sir, we did not get any scope to discuss these matters during the debate on the grants, and we have received the communication from your Secretariat only today when all the demands are over. Therefore will you kindly look into the matter ?

OBITUARY REFERENCES

Mr. Speaker—You meet me in my chamber. Now, obituary reference.

Shri Sarat Chandra Sinha (Chief Minister)—Mr. Speaker, Sir, we are shocked to learn the death of Shri Suresh Chandra Biswas on June 21, 1973 in Silchar Medical College Hospital. At the time of his death he was 74. He was a great freedom fighter, joined the Civil Disobedience Movement in 1930 and was imprisoned for one year. In 1931, he was released in pursuance of Gandhi-Irwin Pact. But in 1932, he was again imprisoned for one year six months. In 1942 he joined the Quit India Movement and again he was imprisoned for one year six months. In 1946, he was elected to the Assam Legislative Assembly. After partition, he became the Member of the East Pakistan Assembly. For his political views he had to leave

Pakistan and decided permanently to stay at Silchar. He was the Chairman of the Hobiganj Municipality.

Shri Biswas was a popular leader. With his strong courage of conviction he joined the freedom movement. In his death we have lost a patriot, a social worker and a true leader.

We convey our deep sense of bereavement to Shrimati Biswas and other members of the family.

Shri Dulal Chandra Barua—Sir, I fully associate myself with the feeling expressed by the Leader of the House at the said demise of Shri Suresh Chandra Biswas, a valiant freedom fighter of the Indian National Congress, and fought till last for the achievement of independence. He has contributed a lot for the betterment of the common masses of this region and also towards social and economic development of the people of the area before partition. His death is a great loss to the country. Sir, I on my own behalf and on behalf of the Members of this side express my deep sense of condolence and convey the same to the members of the bereaved family.

শ্রীসোনেশ্বৰ বৰা—মাননীয় অধ্যক্ষ মহোদয়, ভাৰতৰ মুক্তি আন্দোলনৰ সংগ্ৰামী নেতা শ্রীসুৰেশ চন্দ্ৰ বিশ্বাসৰ মৃত্যুত মই আৰু মোৰ দলৰ হৈ গভীৰ শোক প্ৰকাশ কৰিছো আৰু শোক সন্তপ্ত পৰিয়াললৈ সমবেদনা জনাইছো আৰু মৃতকৰ আত্মাৰ সদগতি কামনা কৰিছো ।

Shri Giasuddin Ahmed—Sir, I on behalf of my group fully associate with the feeling expressed at the sad demise of Shri Suresh Chandra Biswas who was a freedom fighter, and convey our heart-felt sympathy to the members of the bereaved family.

Mr. Speaker—I associate myself with the sentiments expressed by the leader of the groups at the passing away of Shri Suresh Chandra Biswas, a renowned freedom fighter and an Ex- M. L. A. who died at the Silchar Medical College on 21st June, 1973 at the age of 74.

Shri Biswas was born at the village of Murhakoir of the Subdivision of Habiganj in the district of Srihatta (now Bangladesh). He started his life as a Mukhtar at Habiganj. Shri Biswas joined the Non-Co operation Movement in 1930 and was sent to the jail for one year.

After the Pact made between Gandhiji and Viceroy Irwin Shri Biswas was released from the Silchar jail. He was again imprisoned in the year 1932. He actively participated in the 1942 movement and courted arrest.

Late Shri Biswas associated himself with the Congress organisation. He was elected to Assam Legislative Assembly in the year 1946. After the Partition in 1947 he had been a member in the former East Pakistan Legislative Assembly (now Bangladesh).

But owing to the Pak atrocity he had to come back to India and settled permanently at Silchar. In his death we have lost a freedom fighter who dedicated himself for the cause of India independence. I mourn his loss and offer condolences to the members of the bereaved family.

Now, I would request the hon'ble Members to rise in their seats for 2 minutes as a mark of respect to the departed soul.

(The Members rose in their seats and observed 2 minutes silence)

CALLING ATTENTION

শ্রীপ্রেমধৰ বৰা— মাননীয় অধ্যক্ষ মহোদয়, আপোনাৰ অনুমতি সাপেক্ষে অসম বিধান সভাৰ প্ৰক্ৰিয়া আৰু কাৰ্য্যপৰিচালনাৰ নিয়মাবলীৰ ৫৪ নং নিয়ম অনুসৰি ১৯৭৩ চনৰ ২২ মে তাৰিখৰ 'দৈনিক অসম' কাকতত প্ৰকাশিত 'তেজগ্ৰহনীত কুৰি জনৰ মৃত্যু' শীৰ্ষক বাতৰিটোলৈ স্বাস্থ্য মন্ত্ৰীৰ মনোযোগ আকৰ্ষণ কৰিলো। এই তেজ গ্ৰহনী বেমাৰ অসমৰ অন্যান্য অঞ্চলত বিয়পিছে, বিশেষকৈ বানপানী প্লাবিত অঞ্চল লক্ষীমপুৰ, ধেমাজি, মাজুলি আৰু দৰঙাৰ এটা অংশত বিয়পিছে। এই তেজ গ্ৰহনী বেমাৰ যাতে অসমৰ আন অঞ্চলত বিয়পিৰ নোৱাৰে আৰু যাতে প্ৰতিশোধক ব্যৱস্থা লয় তাৰ প্ৰতি স্বাস্থ্য মন্ত্ৰী ডাঙৰীয়াৰ দৃষ্টি আকৰ্ষন কৰিলো।

শ্ৰীছত্ৰসিং টেৰণ— মাননীয় অধ্যক্ষ মহোদয়, ১৯৭৩ চনৰ ২২ মে তাৰিখৰ দৈনিক অসমত প্ৰকাশিত 'তেজগ্ৰহনীত কুৰিজনৰ মৃত্যু' বাতৰিটোৰ সন্দৰ্ভত মই সদনক জনাও যে যোৱা বছৰ ১৯৭২ চনত গোৱালপাৰা

জিলাত ব্যাপক ভাবে গ্ৰহণী ৰোগত মানুহ আক্ৰান্ত হোৱা খবৰ পোৱা গৈছিল। যোৱা বছৰ মৃজনগ্ৰাম আঞ্চলিক পঞ্চায়ত অঞ্চলতো ব্যাপক ভাবে গ্ৰহণী ৰোগ হৈছিল। কিন্তু স্থানীয় তদন্ত কৰাৰ পিছত মাত্ৰ এজন ৰোগীৰ মৃত্যু হোৱাৰ খবৰ পোৱা গৈছে। এই মৃত্যু হোৱা ৰোগীৰ নাম শ্ৰীমতী অঞ্জলী দাস, বয়স ৭ বছৰ, বাপেকৰ নাম শ্ৰীমেধিৰাম দাস, গাওঁ মৃজনগ্ৰাম। মৃত্যুৰ তাৰিখ ১১-৪-৭৩।

১৯৭২ চনত আৰু ১৯৭৩ চনৰ জুন মাহলৈকে মৃজনগ্ৰাম আঞ্চলিক পঞ্চায়তৰ ভিতৰত থকা মৃজনগ্ৰাম, অভয়াপুৰী আৰু উত্তৰ শালমৰা চিকিৎসালয় বিলাকত গ্ৰহণী ৰোগী চিকিৎসা কৰা সংখ্যা ৪৮৫৩ জন। এই সকলৰ মাজত (অৰ্থাত্‌ যি সকলে চিকিৎসা লৈছে) ওপৰত উল্লেখ কৰা এজনৰ মৃত্যুৰ বাহিৰে আন কোনো ৰোগীৰ মৃত্যু হোৱা খবৰ পোৱা নাযায়।

গ্ৰহণী হোৱা এই অঞ্চলত তলত দিয়া মতে প্ৰতিবোধক ব্যৱস্থা লোৱা হৈছে।

(১) খোৱা পানীৰ কুৱা বিলাক গৰিশোধন কৰা হৈছে।

(২) মানুহৰ মাজত প্ৰচাৰ পত্ৰ বিলাই স্বাস্থ্যৰ প্ৰতি লব লগীয়া যত্ন বিলাকৰ কথা জনাই দিয়া হৈছে।

(৩) কলেৰা প্ৰতিবোধক বেজী দিয়া হৈছে।

পেটৰ অসুখৰ দৰব আৰু গ্ৰহণী ৰোগৰ দৰব আৰু পানী পৰিশোধন কৰা দৰব ডাক্তৰ সকলক দিয়া হৈছে যাতে তেওঁলোকে ৰোগত আক্ৰান্ত কৰা অঞ্চলত এই বিলাক প্ৰয়োগ কৰিব পাৰে।

মাননীয় সদস্য গৰাকীয়ে যি কথা উল্লেখ কৰিছে সেই ক্ষেত্ৰত এই বিবৃতিত উল্লেখ কৰাৰ উপৰিও অন্যান্য ব্যৱস্থা লোৱা হৈছে।

DISCUSSION UNDER RULE 301

Mr. Speaker—Item No. 4.

শ্রীমতী বেণুকা দেবী বৰকটকী—অধ্যক্ষ মহোদয়, অসম বিধান সভাৰ প্ৰক্ৰিয়া আৰু কাৰ্য্য পৰিচালনা নিয়মাবলীৰ ৩০১ নং নিয়ম অনুসৰি গুৱাহাটী আৰু উত্তৰ গুৱাহাটীৰ মাজত ফেৰী চাৰ্ভিচ বন্ধ সম্পৰ্কে মই বিধান সভাত আলোচনা আগবঢ়াব খুজিছোঁ।

এই বিষয়টো সদনৰ অন্যান্য সদস্য সকলৰ কাৰণে গুৰুত্বপূৰ্ণ বিষয় নহলেও গুৱাহাটী বাসী ৰাইজৰ কাৰণে অতি আৱশ্যকীয় বিষয়। আজি উত্তৰ গুৱাহাটীৰ পৰা গুৱাহাটীলৈ অহা যোৱা কৰা ৪-৫ হাজাৰ মানুহৰ অবৰ্ণনীয় দুৰ্দশাৰ কথা আপোনাৰ জৰিয়তে চৰকাৰে তথা বিভাগীয় মন্ত্ৰী মহোদয়ৰ দৃষ্টি আকৰ্ষণ কৰিব খুজিছোঁ। অসম চৰকাৰে উত্তৰ গুৱাহাটী আৰু গুৱাহাটীক ধৰি আমাৰ টাউন আৰু কানষ্ট্ৰী প্লেনিংৰ মন্ত্ৰী জীয়েদ আহমদ আলীয়ে গুৱাহাটীক বৃহত নগৰ বুলি ঘোষণা কৰিছে। কিন্তু উত্তৰ গুৱাহাটীৰ অৰ্থনৈতিক উন্নয়নৰ কাৰণে গুৱাহাটীৰ লগত যোগাযোগ কৰিবলৈ এক মাত্ৰ যোগসূত্ৰ হৈছে এই ফেৰী চাৰ্ভিচ। কিন্তু দুখৰ কথা এই ফেৰী চাৰ্ভিচৰ উন্নতি কৰিবলৈ কোনো চেষ্টা কৰা নাই। অন্যান্য ৰাষ্ট্ৰৰ দৰে উত্তৰ গুৱাহাটীৰ পৰা গুৱাহাটীলৈ আহিব পৰা একমাত্ৰ ৰাষ্ট্ৰ আছে শৰাইঘাট দলং পাৰাই গুৱাহাটীলৈ আহিব পাৰে। কিন্তু সেইটো কৰিবলৈ গলে এই ৫ হাজাৰ মানুহৰ প্ৰত্যেকৰে ২-৫০ টকাৰ পৰা ৩০০ টকাকৈ অহাযোৱা ৫টকা খৰছ কৰিব লাগিব। কিন্তু আনহাতে উত্তৰ গুৱাহাটীৰ পৰা গুৱাহাটীলৈ মাত্ৰ ১০ পইছাৰ পৰা ২০ পইছা খৰছতে ফেৰী চাৰ্ভিচেৰে আহিব পাৰে। আনহাতে এই ৪-৫ হাজাৰ কৰ্মচাৰী গুৱাহাটীৰ পৰা বাহিৰত থকাত গুৱাহাটীৰ মাটিবাৰী তথা অন্যান্য ক্ষেত্ৰতো কিছু বেহাই হৈছে। গতিকে এই মানুহখিনিক গুৱাহাটীত বন্দবস্তি দিব লাগিলে গুৱাহাটী চহৰৰ ওপৰত আৰু এটি হেচা পৰিব। যোৱা ২৭ এপ্ৰিল তাৰিখে

*Speech not corrected

প্ৰায় ৭০০ মান যাত্ৰী কঢ়িয়াই নিয়া পানচৈ জাহাজখনে কোনোৰকম উমানন্দৰ গাত লাগি থকা শিলত লাগি নবচা হলে নিশ্চয় ভবা ব্ৰহ্মপুত্ৰৰ পানীত এই লোক সকলৰ সলিল সমাধি হ'ল হেঁতেন। এই বিভাগটো পৰিবহন বিভাগে দায়ীত্ব লোৱাৰ পিচত এই বিভাগৰ সঞ্চালকজনে উত্তৰ গুৱাহাটী আৰু গুৱাহাটীৰ মাজত নতুন ফেৰী চাৰ্ভিচ উদ্বোধন কৰি কৈছিল আৰু যি আশা দেখুৱাইছিল সেই আশাৰ বেঙনি আজি এই অৱস্থাত পৰিণত হৈছে। ফেৰী চাৰ্ভিচ উদ্বোধন কৰিছিল অসম আৰু নগালেণ্ডৰ মুখ্য ন্যায়াধীশ শ্ৰীশৰত দত্তই। উদ্বোধনৰ দিনা সঞ্চালকে কৈছিল যে মূল জাহাজখনত ২০০ যাত্ৰী সহজে যাব পাৰিব যদিও ফেলট আদিৰে ৬০০ যাত্ৰী, চাৰিখন বোজাই ট্ৰাক, ৮ খন কাৰ যাব পাৰিব আৰু ব্ৰহ্মপুত্ৰৰ পানীত বাৰিষা খবালী বতাহ বৰষুণ যিকোনো সময়তে চলাব পাৰিব বুলি উল্লেখ কৰাৰ পাচতো পানচৈ খন চলাচলৰ কাৰণে ঘাটলৈ আনোতে চাইকেল আৰু মালৰ কাৰণে এখন নাও বান্ধি দিব লগা হ'ল যিখন প্ৰথম ৬-৭ মাহৰ ভিতৰতে তিনিবাৰ সলাব লগা হ'ল। সেয়েহে সুস্থ পৰিবহনৰ অভাবত বাজহুৱা ধনৰ অপব্যৱহাৰ হৈ আছে।

অধ্যক্ষ মহোদয়, দুখৰ কথা উত্তৰ গুৱাহাটী আৰু গুৱাহাটীৰ মাজত ফেৰী চলাচল ব্ৰহ্মপুত্ৰৰ জলপৃষ্ঠ বাঢ়িলেই বন্ধ হৈ যায়। মই নিজে উজান বজাৰৰ মানুহ, তাতেই মোৰ জন্ম। আমি কোনো দিনে আগৰ পুৰণা লেটীয়ে ঘাট চলাওতে ফেৰী বন্ধ হোৱা দেখা নাছিলো। তিনিটা পুৰুষানুক্ৰমে মেধিয়ে এই ঘাট চলাইছিল। কিন্তু এই ফেৰী চাৰ্ভিচ চৰকাৰে লোৱাৰ পিচত ব্ৰহ্মপুত্ৰৰ বিপদ সীমা অতিক্ৰম কৰাৰ লগে লগে আভ্যন্তৰিন জলপৰিবহন বিভাগৰও বিপদ সীমা অতিক্ৰম কৰে। জলপৃষ্ঠ বঢ়াৰ লগে লগে অৰ্থাত বিপদসীমা অতিক্ৰম কৰাৰ লগে লগে উপায়ুক্তই ফেৰী চাৰ্ভিচ বন্ধ কৰা বুলি কৈছে। কিন্তু উপায়ুক্তই আভ্যন্তৰিন পৰিবহন বিভাগলৈ এখন চিঠি দিছিল। সেই চিঠি মৰ্মে এই বিভাগৰ যিজন অফিছাৰক দায়ীত্ব দিয়া হৈছিল ২৭ এপ্ৰিল তাৰিখে যি ভয়াবহ ঘটনা হব ধৰিছিল তেওঁ সেইটো নাকচ কৰিছে কিন্তু ভাবপ্ৰাপ্ত বিষয়ই লিখিছে।

To

The Supdt. of Police
Kamrup, Gauhati.

Sir,

I beg to report that the North Gauhati Ferry Service has been maintained by the "Inland Water Transport" (PWD) Department. Two Ships namely "Panchai" and "Piyali" are operating Ferry Service from Gauhati to North Gauhati everyday. The capacity of "Panchai" is learnt to be about 150 persons and the capacity of "Piyali" is about 150 persons. The ferry service at 9.15 a.m. and at 5.30 p.m. everyday become very rush. The "Panchai" is regularly operating service both the time which is a weak ship on 27.4.73 at 5.30 p.m. while "Panchai" was operating Ferry Service with about 500 passengers, she was about to be drowned near North Gauhati Ferry Ghat due to bad weather. The passengers however, saved by the grace of God. 'And not by the grace of the Transport Department'. The people of North Gauhati area have lost their faith upon "Panchai" and a strong resentment has been growing up amongst the public upon the managing staff of the ferry service for non-replacement of a strong ship with more capacities to operate ferry service specially at 9.25 a.m. and at 5.30 p.m. inspite of repeated request to the managing authorities of ferry service.

Today at 9.40 a.m. the passengers of "Panchai" ship raised an objection to the managing staff at Gauhati Ghat to replace the "Panchai".

As the rainy season is ahead and the weather is not always dependable so a strong ship with more capacities should be placed in place of "Panchai" immediately. Otherwise a serious trouble is apprehending over the same.

Sd/- Golap Sena Singh

I/C North Gauhati.

এই চিঠিখন উপায়ুক্ত চাহাবে এই বিভাগলৈ পঠিয়াইছিল কিন্তু দুখৰ বিষয় আজিলৈ তাৰ কোনো একচন নললে। গতিকে মই আজি বিধান সভাৰ মজিয়াত আপোনাৰ জৰিয়তে কব খুজিছো যে গুৱাহাটী আৰু উত্তৰ গুৱাহাটীৰ মাজত চলাচল কৰা এখন জাহাজ হ'ল পানচৈ, পিয়লী আৰু জলজলি। এই তিনিখন জাহাজৰ লগত এখন ইঞ্জিনযুক্ত কাঠৰ নাও আছে। আচলতে এই কেইখন মূল জাহাজ কেইখনৰ লগত অন্যান্য বস্তু কঢ়িয়াই নিয়া কাৰণে গাঠি দিয়া হয় তাত যাত্ৰী নাযায় মাত্ৰ চাইকেল আৰু মালবস্তু নিয়া হব। কিন্তু ২৭ তাৰিখৰ দুৰ্ঘটনাৰ দিনা এই নাওখনতে ২০০ জন মানুহ গৈছিল। গতিকে মই দৃষ্টি আকৰ্ষণ কৰিব খুজিছো উত্তৰ গুৱাহাটীৰ এই চাকৰীয়াল সকলৰ জীৱনৰ লগত চৰকাৰে খেলা খেলিছে নেকি কব নোৱাৰো। কিন্তু এই লোক সকলৰ জীৱনৰ লগত খেলা খেলাৰ চৰকাৰৰ কোনো অধিকাৰ নাই। কিন্তু আগৰ পুৰণা স্বেচীয়ে এই ঘাট সুন্দৰৰূপে চলাইছিল। তাৰ পিচত চৰকাৰৰ হাতলৈ যোৱাত আমি ভাবিছিলো বৈজ্ঞানিক পদ্ধতিৰে এই জাহাজ বিলাকৰ কিবা উন্নতি কৰিব।

গতিকে মই কব খুজিছো যাতে পানচৈ আৰু জলজলিৰ নিচিনাকৈ শক্তিশালী জাহাজ দিব লাগে যাতে ব্ৰহ্মপুত্ৰৰ কোবাল সোঁতৰ সন্মুখীন হব পাৰে। বিশেষকৈ ব্ৰহ্মপুত্ৰত ভাহি অহা খৰি কাঠ আদিৰ কাৰণে হোৱা অসুবিধা যাতে দূৰ কৰিব পাৰে তাৰ কাৰণে অধিক শক্তিশালী জাহাজ দিবলৈ মই মন্ত্ৰী ডাঙৰীয়াক কওঁ কিয়নো ওচৰতে থকা বেলগুৱেৰ জাহাজ বাৰ বাহেই বন্ধ নহয়। গতিকে এই ক্ষেত্ৰত নতুন জাহাজ দিব লাগে আৰু যাতে সেই বিলাক অধিক শক্তিশালী হয় তালৈ মন কৰিব লাগিব। তেনেকৈয়ে মাজুহৰ প্ৰাণ ৰক্ষা কৰিব লাগিব। নদীৰ কোবাল সোঁতত টুলুং ভুটুং কৰি থকা জাহাজ দিলে যাত্ৰীৰ প্ৰাণ ভগবানৰ হাততহে অৰ্পণ কৰিব লাগিব সেই ব্যৱস্থা এতিয়া চলি আছে। গতিকে অতি সোনকালে অধিক শক্তিশালী জাহাজ দিবলৈ ব্যৱস্থা কৰিব লাগে। আকৌ গুৱাহাটীৰ অৰ্থনৈতিক দিশলৈ চাই ৰাতি পাৰ কৰা জাহাজো বন্দৰস্থ কৰিব লাগে কিয়নো ৰাতি পাৰ ঘাটৰ ব্যৱস্থা নাথাকিলে বহুত অসুবিধা হয়। তাবোপৰি ফেব্ৰীৰ সংখ্যাও বঢ়াব লাগে চাৰে ন বজা আৰু চাৰে পাচ বজাত অধিক সংখ্যক ফেব্ৰী দিব লাগে। আৰু অধিক শক্তিশালী ফেব্ৰী দিলেহে সমস্যাৰ সমাধান হব পাৰে। এই ব্যৱস্থা পৰিবহন বিভাগে অতি সোনকালে কৰিব লাগে। এই সংক্ৰান্তত কেন্দ্ৰীয় চৰকাৰৰ জল পৰিবহন বিভাগৰ পৰা কিবা সা-স্বাৰ্থ পাাইছে নেকি আৰু তাৰ দিহা কৰিবলৈ বুলি মন্ত্ৰী ডাঙৰীয়াক জনালে আৰু এই বিলাকৰ এটা মুকলি আলোচনা মন্ত্ৰী ডাঙৰীয়াৰ পৰা আশা কৰিলো।

শ্ৰীহৰেন্দ্ৰ নাথ তালুকদাৰ (মন্ত্ৰী)—সদস্য শ্ৰীমতী বেণুকা দেৱী বৰ-কটকীয়ে অসম বিধান সভাৰ প্ৰক্ৰিয়া ও কাৰ্য্যপৰিচালনাৰ নিয়মানুযায়ী ৩০১ নং বিষয় অনুসৰি গুৱাহাটী আৰু উত্তৰ গুৱাহাটীৰ মাজত ফেব্ৰী চলাচল বন্ধ কৰাৰ বিষয়ে বিধান সভাত উত্থাপন কৰা বিষয়ৰ সন্দেহে টোকা :

প্ৰাৰম্ভণিতে সদনত উপস্থিত থকা মাননীয় সদস্য সকলক মই জনাব খোজো যে গুৱাহাটী আৰু উত্তৰ গুৱাহাটীৰ মাজত চলাচল কৰা ফেব্ৰী জাহাজ বিলাক কেন্দ্ৰীয় জল পৰিবহন নিগমৰ দ্বাৰা পৰিচালিত নহয় কিন্তু অসম চৰকাৰৰ পৰিবহন বিভাগৰ অধীনত জলপৰিবহন বিভাগৰ অধিকৰ্তাৰ কাৰ্যালয়ৰ দ্বাৰা পৰিচালিত হয়।

জৰুৰী অৱস্থাৰ বাবে উক্ত ফেৰীৰ চলাচল বন্ধ কৰিবলগা হোৱা।
কাৰণ সমূহ হ'ল এনে ধৰণৰ —

যেহেতু ১৯৭৩ চনৰ জুন মাহৰ মাজ ভাগত ব্ৰহ্মপুত্ৰৰ পানী ভয়াবহ
ভাৱে বিপদ সীমাৰ ওপৰলৈ উঠাত গুৱাহাটী আৰু উত্তৰ গুৱাহাটী, গুৱাহাটী
আৰু বজাচুৱাৰৰ মাজত ফেৰী চলাছিল অস্থায়ী ভাবে ইংৰাজী ১৮-৬-৭৩
তাৰিখৰ পৰা তত্‌কালীন ব্যৱস্থা হিছাবে বন্ধ কৰিব লগীয়া হৈছিল।

এনে সময়ত পানী ভয়াবহ ভাৱে বাঢ়ি আহে আৰু প্ৰৱল সোঁতত
ডাঙৰ ডাঙৰ কাঠ, মেটেকা আৰু অন্যান্য জাবৰ ইত্যাদি উটুৱাই নিয়ে।
এই কাঠবোৰে প্ৰপেলাৰত খুন্দিয়াই বিকল্প কৰি দিয়া বা জাবৰ মেটেকা
আদি লাগি প্ৰপেলাৰ সোপামাৰি অচল কৰি দিয়াৰ সম্ভাৱনা থাকে।

তদুপৰি নদীৰ ঘাট আৰু পথ বিলাক সম্পূৰ্ণ ভাৱে ডুবি যোৱাত
যাত্ৰী উঠা নমা আৰু জাহাজ বন্ধা মেলাত ব্যাঘাত জন্মায়। সেয়েহে
ইংৰাজী ১৮-৬-৭৩ তাৰিখে আকাশ বাণী আৰু বাতৰি কাকতৰ জৰিয়তে
ফেৰী চলাছিল বন্ধ কৰাৰ কথা ঘোষণা কৰা হয়।

যাত্ৰী সকলৰ সুবিধাৰ কাৰণে গুৱাহাটী আৰু উত্তৰ গুৱাহাটীলৈ আৰু
উত্তৰ গুৱাহাটীৰ পৰা গুৱাহাটীলৈ অহাযোৱা কৰিবৰ বাবে জিলা পৰিবহন
বিষয়াই গুৱাহাটী গোৰেখৰ মটৰ সন্থালৈ বাছ চলাচলৰ বন্দবস্ত কৰিবৰ
বাবে নিৰ্দেশ দিয়ে।

যোৱা ইংৰাজীত ২৪-৬-৭৩ তাৰিখৰ পৰা পুনৰ ফেৰী চলাচলৰ আৰম্ভ
কৰা হয়।

প্ৰাকৃতিক দুৰ্ঘোগত দুৰ্ঘটনাৰ সম্ভাৱনা সন্মুখীন হবলগীয়া আশংকা
কৰি এই ফেৰী চলাচল বন্ধ কৰা হয়।

অধিকন্তু ফেৰী চলাচল বন্ধ হৈ যোৱাত যাত্ৰী সকলৰ অসুবিধা
দূৰীকৰণৰ কাৰণে বিকল্প পথ পৰিবহন ব্যৱস্থা কৰা হৈছিল। এই ব্যৱস্থা
যোগে জনসাধাৰণৰ আৰু চৰকাৰী কৰ্মচাৰী সকলৰ কোনো অসুবিধা হোৱা
নাই বুলি চৰকাৰে ভাবে।

উপাধ্যক্ষ মহোদয়, এই সংক্ৰান্তত গড়কাপ্তানী বিভাগলৈ লিখা হৈছিল
আৰু তাৰ পৰা পোৱা মতে এই খিনি কথা উত্থাপন কৰিলো। তাৰ
বাহিৰেও কেইটামান কথা আছে। লাম্‌স বতাহত যোৱা বুলি কৈছে এই-
টোৰ সংক্ৰান্তত এটা চৰ্ট নোটিচ কুৱেশ্যন দিছে সেইটো সদনলৈ আহিলে
মই কব পাৰিম। পুলিচে কি ৰকম ৰিপোৰ্ট দিছে সেইটো নজনাকৈ এতিয়াই

কোৱা ঠিক নহ'ব। জাহাজ যে এইবছৰত বন্ধ কৰা হৈছে সেইটো মহান কেৱল বিপদৰ সন্মুখীন হোৱাত সেইটো অতিক্ৰম কৰিবলৈহে বন্ধ কৰা হৈছিল। আকাশী জাহাজতো এনে বকমৰ অসুবিধা আহি পৰে। মাননীয় সদস্যই কৈছে যে বেঙ্গলোৱৰ জাহাজ কিয় চলে। সেই বিলাক শক্তিশালী জাহাজ। ডবা আনিব লাগে, ওৱাগন আনিব লাগে সেই কাৰণে সিমান বিলাক শক্তিশালী জাহাজ বেঙ্গলোৱে ৰাখিছে কিন্তু সিমান শক্তিশালী জাহাজ আমাৰ এবাৰৰ কাৰণে ৰখা সম্ভৱপৰ নহয়।

শ্ৰীমতী বেণুকা দেৱী বৰকটকী— উপাধ্যক্ষ মহোদয়, মই সুখিষ বিজ্ঞা-বিছো যে, মন্ত্ৰী ডাঙৰীয়াই কালি যিখন নোটিচ গাইছে তাৰ সংক্ৰান্তত নহয় তেখেতৰ নিজৰ বিভাগ যেতিয়া গুৱাহাটী আৰু উত্তৰ গুৱাহাটীৰ মাজত ফেৰী চাৰ্ভিচ উন্নতকৰণৰ কাৰণে চৰকাৰে কিবা ব্যৱস্থা কৰিছে নেকি বিশেষকৈ পানচৈ আৰু জলজলিৰ নিচিনা শক্তিশালী জাহাজ লৈ অথবা বাতি পাৰ কৰাৰ কিবা ব্যৱস্থা লৈছে নেকি, আৰু এই বিষয়ে চিন্তা কৰিছে নে নাই?

শ্ৰীহৰেন্দ্ৰনাথ তালুকদাৰ (মন্ত্ৰী)— উপাধ্যক্ষ মহোদয়, মই পুনৰ কৈছো যে সেই বিলাক জাহাজ আমাৰ এই কাৰণত অধিক শক্তিশালী। মই আগতেই উল্লেখ কৰিছো যে ইমান ডাঙৰ শক্তিশালী জাহাজ আমি মেইনটেইন কৰিব নোৱাৰো। যি কেইখন আছে বহুমান সেই কেইখনেই যথেষ্ট। বাতি চলাচল কৰাৰ পদ্ধতিৰ কথা আমি চিন্তা কৰি চাম। উন্নতি কৰাৰ কথা যিটো কৈছে সেই সংক্ৰান্তত ক'ওঁ যে যদিহে এই বিলাক জাহাজে কাম কৰিব নোৱাৰে তেতিয়াহে উন্নত কৰাৰ কথা আহিব। ইতিমধ্যে উন্নত ধৰণৰ জাহাজ চলাবলৈ চেষ্টা কৰা হৈছে আৰু নতুন নতুন জাহাজ সজাবলৈ চেষ্টা কৰা হৈছে।

(At 11-23 a.m. the Deputy Speaker occupied the chair, after the Speaker vacated it)

PRIVATE MEMBER'S BILL

Mr. Dy. Speaker— Item No. 5.

Shri Giasuddin Ahmed— Sir, I beg leave of the House to introduce the Dhubri University Bill, 1973

* Speech not corrected.

Mr. Dy. Speaker—Has the hon'ble member leave of the House to introduce the House ?

Shri Harendra Nath Talukdar (Minister) - Sir, I want to oppose the motion for introducing this Bill.

Shri Shanti Ranjan Dasgupta—Sir, I also oppose this motion.

Shri Harendra Nath Talukdar (Minister)—Sir, with your permission, I would like to submit before the House that the House knows very well that the Government of Assam is facing financial crisis, and at this stage, the Government is not in a position to cater to the needs of a third University within Assam. Moreover, Sir. the Bill envisages that the aims and objects of this University Bill will be residential, technological and scientific biased education to be imparted through this University....

Sir, you know that in 1965 we established a university at Dibrugarh aiming to impart education in technology and science. It is best known to the hon'ble members also that we could not progress or the university authority itself could not progress in extending the education as desired as well as they could not construct the required buildings. In the circumstances when there is a university aiming to give technological as well as scientific education I do not think there is any need for a third university within

* Speech not corrected

Assam. Sir, we know that Gauhati University has been established much earlier. Even this university is facing financial difficulty as reported to me and submitted to me. This university needs about 20 lakhs of rupees annually which is deficit in their budget and the House is well aware that we have already brought new proposal here and it was passed by the House that the statutory grant of the Gauhati University be raised to 40 lakhs of rupees. But their need is Rs. 50 lakhs. Besides the Dibrugarh University has also submitted representation to raise the statutory grant to 45 lakhs. Of course the House has concurred to raise it to Rs. 40 lakhs. In this context as we are facing financial trouble we cannot incur more expenditure. Moreover, there will be another university in the hill areas, that is the North Eastern Hill University. When this university is established the jurisdiction of the Gauhati University will be reduced and there by the Gauhati University will face another crisis. The revenue will be decreased as the number of colleges will be less but the Gauhati University will cater to the needs of the Goalpara district. There are only seven colleges in Goalpara district. I so think the Gauhati University will be able to cater to the needs of these seven colleges and so there is no need for another university. That is why I oppose the Bill.

Shri Santi Ranjan Dasgupta—On a point of order.
Under Rule 65 clause (2) and (3) of the Rules of

•Speech not corrected

Procedure and Conduct of Business and Articles 207 and 199 of the Constitution of India I oppose the leave for introduction of the Dhubri University Bill. Article 207 of the Constitution states a Bill or amendment making provision for any of the matters specified in sub-clauses (a) to (f) of clause (1) of article 199 shall not be introduced or moved except on the recommendation of the Governor.

Mr. Deputy Speaker—The message from the Governor is here.

Shri Santi Ranjan Dasgupta—In that case also I oppose the Bill. Rule 66 clause (1) says : A Bill involving expenditure shall be accompanied by financial memorandum which shall invite particular attention to the clauses involving expenditure and shall also give an estimate of the recurring and non-recurring expenditure involved in case the Bill is passed into law.

Mr. Deputy Speaker—It is also there in the Bill.

Shri Dulal Chandra Barua—Sir, I am raising another point of order.

Mr. Deputy Speaker—Let him finish.

Shri Dulal Chandra Barua—Without going through the Bill... ..

Mr. Deputy Speaker—He is also discussing a point of order. Let him explain the point of order then you reply.

Shri Dulal Chandra Barua— I am raising a point of order on his point of order.

Mr. Deputy Speaker - There may be so many point of orders.....

Shri Syed Ahmed Ali (Minister)— But he will get the preference because he has raised the point of order first.

Shri Santi Ranjan Dasgupta— Unless I clarify how can it be ....

Shri Dulal Chandra Barua—First on the introductory stage he said about Governor's message and then you said it is there. Again he raised another point of order saying that financial statement is not there and you are kind enough to point out that financial statement is there with the Bill. Therefore, the question of further point of order does not arise and the point of order raised by him should be ruled out by you.

Shri Santi Ranjan Dasgupta—Let me explain my point first. The financial memorandum attached to the Bill says 'It has been embodied in the Bill that the State Government shall contribute annually to the Dhubri University Fund a sum not less than rupees twenty lakhs

to meet the recurring charges of the University.' Then further it says 'Further, the State Government may contribute to the Dhubri University Fund initially a sum of rupees fifty lakhs as non-recurring charges for acquisition of land, construction of buildings, purchase of equipments, books and furniture etc., Sir, these are the two financial memorandum about the assistance they deserve from the State Government. But in the Bill itself in page 21 it says '30(1) The University shall have a fund to be known as 'the Dhubri University Fund' to which shall be credited all its income, fees, fines, contributions, donations, loans and advances from any other source. The University may also create, by Ordinance made in this behalf, one or more separate special funds for the administration of endowments, trusts or other grants for specific purposes.' What are the financial memorandum ? What will be the expected income from fees, fines and other items mentioned in section 30(1) ? Therefore, Sir, whenever preparing a financial memorandum it is not sufficient to say-from the State Government consolidated fund we require 20 lakhs as recurring grant and 50 lakhs as non-recurring grant. Rule 66(1) specifically says that a Bill involving expenditure shall be accompanied by a financial memorandum which shall invite particular attention to the clauses involving expenditure and shall also give an estimate of the recurring and non recurring expenditure involved. Expenditure account has to be made out and in that account it has to be shown that so much

income will be received from fees, fines etc. This is the amount that will be received from loan. This will be the amount that will be received from the State Govt. towards non-recurring expenditure.

Otherwise by simply saying that this amount we except from the State Government is not sufficient. I think the intention of Rule 66(1) is also not that. Therefore, a full and specific financial statement embodying in that the entire receipt and expenditure must be given along with the Bill. If it is not given this Bill cannot be introduced.

Shri Dulal Chandra Barua—I am speaking against the point of order raised by Shri Dasgupta. He has quoted Rule 66 (1) which reads: "A bill involving expenditure shall be accompanied by a financial memorandum which shall invite particular attention to the clauses involving expenditure and shall also give an estimate of recurring and nonrecurring expenditure involved in case the Bill is passed into law." My friend has forgotten that it is a bill and it has not as yet been passed into law. The bill itself is in the introductory stage. So the argument that the bill cannot be introduced for not being accompanied by a financial memorandum does not hold good. The Hon'ble Member has confused about the provisions of Rule 66(1). The bill has been recommended by the Governor after going through all the provisions of law. So the conten-

tion of the Hon'ble Member that the bill cannot be introduced cannot be accepted.

Shri Giasuddin Ahmed—Mr. Deputy Speaker, Sir, I am very sorry to say that the age old convention of this House has been broken while this motion was moved for introduction of the bill. The convention is that from whichever side—whether it is a Govt. bill or a private member's bill or a bill from a private member from the opposition—at the introductory stage atleast it is not opposed. Of course it is also a convention of the Parliamentary system of democracy that whenever a bill is brought before the House from any member from the Opposition it is opposed by the Treasury bench - rightly or wrongly, but it is never opposed at the introductory stage. If we go through the proceedings of this House the Hon'ble Members will be convinced that I am correct. (Interruptions) Whenever leave for Introduction of a bill is sought for this may be opposed—the rule has provided it, there is a provision that a motion for introduction of a bill may be opposed, but the convention is that whenever a bill is sought to be introduced whether it is from the opposition or a private member of the treasury bench it is not opposed. I can cite one instance. In the previous Assmebly Shri Debswar Sarma an ex—member, of the Treasury Benches, brought a private member's bill for amendment of the Dibrugarh University Bill although he belonged to the Treasury benches, but in the eye of law, in the eye of the rules all private mem-

bers are equal. At that time although the Government did not accept all the details of the private member's bill they did not oppose it at the introductory stage. I can also cite instances of bills being introduced from the opposite side were not opposed at the introductory stage. That is the age old convention of the house, age-old convention of parliamentary democracy. I am sorry to say that this age-old convention of parliamentary democracy has been broken deliberately.

At the outset I shall refer briefly to the point of order raised by the Hon'ble Member. That has been correctly replied to by Hon'ble Member Shri Barua. I would simply like to say that the Speaker of the House is the supreme authority as to whether a bill or any motion or any resolution or any question or any matter concerning the House is in order or not. If it is not in order it is disallowed. If it is in order it is allowed to be included in the order paper of the day. Considering all the aspects and conditions that have been laid down in different rules — rules 65, 66 and considering all details of the rules and procedures the Speaker has been kind enough to allow the bill to be introduced. Rule 65 (1) says : "Any member, other than a Minister, desiring to move for leave to introduce a bill, shall give notice of his intention, and shall, together with the notice, submit a copy of the Bill and an explanatory statement of Objects and Reasons which shall not contain argument."

Then again regarding Financial Memorandum I would like to refer to Rule 66 (1) of the Rules of Procedure—“A Bill involving expenditure shall be accompanied by a financial memorandum which shall invite particular attention to the clauses involving expenditure and shall also given an estimate of the recurring and non-recurring expenditure involved in case the Bill is passed into law.” Well regarding the financial memorandum one of the hon. members has raised objections. In a bill every details of estimates cannot be given. It was never given. He cannot show a single instance of details of income and expenditure being given in a bill or in an Act. In every bill wherever financial memorandum is required it is given in this form. I have consulted a number of bills and acts containing financial memorandum, Whereever there is any financial memorandum only the total expenditure required recurring and non-recurring is mentioned there. But how much money should be available from which source, what will be donations or public contributions and how much will be available by way of subscription all these details cannot be given in a list. This is impossible and it is never given. So Sir, this Point of order is out of order and that is why the hon. Speaker has correctly allowed me to seek leave of the House to introduce this Bill.

Then again another point is there. The hon. Education Minister has said that the difficulties of the Govt. are based on financial stringencies. Due to finan-

cial difficulties of the State we cannot open one more University in the State of Assam. We know about the financial difficulties of the State. We know the State Govt. is running under deficit year after year. But even then the development works must be carried out. When there was only one University in the Eastern Region that is the Calcutta University at that time also a University in Assam was not thought to be practicable. That is why in the pre-partition days so far as I remember—perhaps in the 30s one member from the then District of Sylhet which formed a part of Assam brought a bill called Assam University Bill in this House. There was a so many conspiracies, so many attempts to sabotage the passage of the bill and in fact he was rather compelled to withdraw the bill.

Shri Santi Ranjan Das Gupta—Sir, conspiracy is an unparliamentary word.

Mr. Speaker— Yes, it is an unparliamentary word.

Shri Dulal Chandra Barua—But he is referring to a case of the past.

Shri Giasuddin Ahmed—At that time somebody said that Assam is a very small State and economically backward and only two colleges were there—one Cotton College and the other M. C. College—and only a few high schools were there and hence a University was not possible at that stage. But time has proved

that he was right. I forgot his name. He had foresight. He could foresee the necessity of a University. Now there is not one University but a number of Universities have flourishing in the State of Assam and in course of time we have Gauhati University Sir. When the development works were started we felt the necessity of a second university and ultimately the Second University came into being. We were not even satisfied with that even. We wanted to have an Agriculture University and we got that also having its branches in Khanapara and in Jorhat. When the Agri. University bill was discussed in the Select Committee and in the House I also urged upon the members to consider the case of the District of Goalpara which is a 'sick man of Assam'. Nobody was there to give an ear to my words. Perhaps many of them did not know where the District of Goalpara lies. I remember one story--an hon. member in the Parliament described the boundary of India in the House of people. He said towards the North there is the Great Himalayan, Towards the East, the then East Pakistan and so and so. As if there was no State like Assam in the East. As if it is cut off from India. Similarly, I would like to say that attitude of the Govt. and the attitude of the people is such as if they do not like to admit the existence of a district called Goalpara. This is educationally backward, this is economically backward--this is being neglected and getting stepmotherly treatment. Sir, the Education Minister has said that this District has only 7 colleges

and that is why a University is not justified there. Sir, how many colleges were there at the time of the establishment of the Gauhati University. Educational institutions will come up if they want to make economic development of the State. we must give top most priority to education, I do not mean education of the stereo-type nature. I mean education on science and technology. We are dreaming to build up Assam as an industrial State and many industrial units are sought to be established here. So, in order to implement the projects successfully we must see that the talents are created here. If we cannot do so then we shall have to borrow from outside and our people will be deprived of the benefit. One may say that Gauhati University can cater to the needs of the District of Goalpara. This seems to me to be an argument exactly of type if I say that when Calcutta University could cater the needs of Assam then what is the necessity of an University here. How it will appear? Whenever number of educational institutions increase the number of students also increase. That is our experience— but the Govt. is following a policy of reducing the number of institutions. They are thinking of or talking about the quality of education rather than quantity. But I say that quality and quantity must go together. In order to keep pace with other advanced States of India, Sir, the second University at Dibrugarh was thought to be necessary and established accordingly. Then again, Sir, on 23rd of September last this House had to adopt a resolution

unanimously for the establishment of an University in the district of Cachar. Sir, whatever may be the background of the purpose of adopting such a resolution unanimously, the University must have been financially feasible. It must have been feasible in other respects also. Well, we know funds are provided by the Central Government. Both the Gauhati and Dibrugarh Universities are getting funds from the Central Government. So, sir, we passed a resolution unanimously in this House to give a University to the district of Cachar. But at that time it must have been in our mind that the University should be a feasible one. Sir, it is not the question where from the funds are coming. Funds might come either from the Central Government or from the State Government. But the number of Educational Institutions, Colleges and territorial jurisdiction of that district should be taken into consideration for justifying a University. That is why, sir, I am telling that it is not the question of funds. That is an immaterial point. It must have been in our mind whether University was feasible for the district of Cachar? You cannot have a University for the town of Mangaldai. You cannot have a University for a small place like Kakopather; or I cannot say that a University may be established for the town of Bilashi-para. Sir, the question of territorial jurisdiction, population & educational institutions—all these things must justify a University. Sir, when a third University was thought to be justified in the district of Cachar, then

why not a University for the district of Goalpara ? Well, there are 7 (seven) Colleges in the district of Goalpara and this does not justify a University as stated by the Hon'ble Minister. But I should say if the Govt. is really socialistic and if the Govt. really want to raise the percentage of literacy in the district of Goalpara and to remove regional disparities, then a University in the district of Goalpara is a must. Sir, in order to justify the statement of regional imbalances, I can quote certain figures. But I am not doing so as this will waste time. Sir, it is the tradition and it is the convention also that the district of Goalpara always remains at the bottom so far as the percentage of literacy is concerned. Sir, to remove the regional disparities, we must have the requisite number of L. P. Schools, High Schools and Colleges ; and when I am moving for a University, I do not deny the necessity of other types of schools, such as, Primary School, Middle English Schools or High Schools. These schools are to be established there. Now, sir, the question of financial difficulties will certainly come. Financial difficulties are always there. We know that Govt. is undergoing a deficit finance. If financial difficulties always stand on the way of our development projects and if Government is always afraid of financial difficulties and they do not come forward to establish new projects only because of financial difficulties. then we can never progress an inch. Then, sir, I shall come to other matter. We have taken up so many

projects. Yesterday, I saw in the paper that for removal of regional disparities especially in the field of education, a sum of near about Rs. 35 crores are going to be provided in the Fifth Five Year Plan. Sir, when a budget of crores & crores of rupees are going to be spent, then why a budget of 20 or 30 lakhs cannot be made for this purpose?

Sir, can I not ask only for a non-recurring expenditure of Rs. 20 or 30 lakhs for this purpose. When we are spending several crores of rupees for other purposes? Then how the financial difficulties will stand on the way of establishing a University? Sir, the the Education Minister has opposed the introduction of the Bill and perhaps the bill will not see the light of the day. I am sure about it. But then, sir, I am uttering a note of warning today. You refuse to give Dhubri University today. But after 10 years, you will have to give a University at Kokrajhar with Boro medium. You are bound to give it. Normally you would not have given an University to the people of Cachar. But circumstances compelled us to pass such an unanimous resolution in the House.

Mr. Deputy Speaker—You are to address the Chair.

Shri Giasuddin Ahmed—Yes, sir. Any way, the circumstances compelled us to pass such a resolution. Similarly, a situation will develop which will compel you to establish a university for the district of Goalpara. Today you are refusing it. But after 10 years,

you will have to pass a resolution, if not unanimously in the House, to give a University with Boro medium solely somewhere in the district of Goalpara. That is why I think it would have been proper if the Government at-least allow us to introduce the Bill in the House. Sir, as I have said at the outset, the age-old conventions have been broken and I hope that they would be considerate to remove the regional disparities. Therefore, sir, I appeal to the Hon'ble Members of the Treasury Bench to consier this aspect. Let it be introduced. After introduction, there will be ample scope for dicussion at the consideration stage and then many other things would also be considered. The matter may be taken up with the Government and we should try to understand the different implications of the University by informal [negotiation and informal talks and then after that if the Govt. think that this bill cannot be accepted, then that might be rejected. But why you oppose it at the introduction stage ? By doing so, they have not only spoilt the idea of removing regional disparities, but they have broken the age-old traditions of this House. That is why, sir, once again I appeal to the Hon'ble Members of the Treasury Bench to withdraw their opposition for the introduction of this bill. I also appeal to all other Hon'ble Members of the House to give me leave to introduce the Bill.

•Shri Dulal Chandra Barua—Mr. Deputy Speaker, Sir, without going into the merit of the whole question,

---

•Speech not corrected

that is, about the feasibility of establishing a University at Dhubri, I want to place before you certain conventional points of the House in the matter of introduction of a Bill from Private Members. I remember Sir, my friend Mr. Das Gupta, I think, it won't be unparliamentary if I say that before charging his colour, while he was with us in this side of the House when I sponsored one Bill viz: Assam Industrial Employment Bill, was very much vocal and pressed the Government, not by raising point of order. but with all his force and advocated in favour of the Bill and said that there should be no opposition at the introduction stage (Shri S. Ahmed Ali, Minister: Those days are gone). No, days are not gone. The House is here. Your friend may change his colour, but the colour is colour—white is white, red is red and black is black. That is why he is opposing it. Sir, I think, every hon'ble member including the Minister-in-charge of Education could understand the sentiment with which the hon'ble member wanted to have the passage of the introduction of the Bill. As I have already said Sir, about the feasibility of establishing a University at Dhubri to cater to the needs of the people there we will have to examine and that stage will come later. But the age old tradition has to be retained. It is practically amusing to me to understand that the hon'ble Minister, Education did not like to initiate to have the recommendation from the Governor for introduction of the Bill. Sir, the Governor is the Consti-

tutional head of the House and he examined the Bill thoroughly and recommended the Bill for introduction. Now it is incumbent on our part and also we are conventionally bound to accept the recommendation of the Governor. This House is bound to accept the recommendation of the Governor when the Governor has given his recommendation for introduction of the Bill in this House. There is no point and I do not find any reason why and under what circumstances the young Minister was prompted to oppose, supported by our veteran colleague though he was advocating very strongly for such measures while he was with us in this side of the House. Of course, he has now changed his colour, but before changing his colour he...

Shri Santi Ranjan Das Gupta—That related to the whole State of Assam.

Shri Dulal Chandra Barua—Yes, I know it—I have not forgotten that. My whole contention is, the chief Minister will understand that there will be demand from the people. Now the question is about feasibility. When we are advocating for removing the regional disparity, and when we are advocating for removal of poverty we are to convince the people that the financial position is not so to have two or three Universities; it should be explained to the people and I am sure, the people will realise it. But they must at least be given to understand that the House is very much sincere for their upliftment, economically, politically and

educationally. Now what repurcussion will be there ? I am saying it from the political angle. The Minister immediately stood up and said he opposed the Bill. Sir, are we in a position to satisfy our hill brothers ? Are we in a position to satisfy the down trodden masses of the State ? What we are doing in giving the commitments. Are we not doing anything in practice ? Therefore Sir, a moral impact should be created among the people. The Chief Minister is quite mature to understand what I mean and what I intend to impress upon. Therefore, the question is, apart from establishing a university at Dhubri we must honour the sentiments with which my friend has come forward with the Bill. He also understood very well what will happen to the Bill. But my question is at the introduction stage it ought not to have been opposed by the Minister-in charge of Education. Sir, my most senior friend the Minister for Parliamentary Affairs, being the custodian of the convention of the House made some side remarks. And those side remarks were not heard by you. He remarked 'those days are gone'. But, I say the House is here, you are here. Once he was an ordinary member and now he is the Minister for Parliamentary Affairs. When he was an ordinary member he was advocating the cause of the down trodden people and for their upliftment. To-day he has become more mature, but I am sorry to find that he is confused in regard to the tradition of the House.

Sir, my appeal to the House. to the Chief Minister and to the Education Minister is to keep up the dignity and tradition of the House by allowing the introduction of the Bill.

Mr. Deputy Speaker—There are two points before us: one is regarding the point of order which relates to the procedure of giving financial memorandum. The financial memorandum is there in the Bill; might be not in details. Now considering that the financial memorandum is there, there is no point of order and it is ruled out.

Next point is to grant leave to the member to introduce the Bill. There is a objection to it. So I put the question that the leave be granted to the member to introduce the Bill.

(After a pause)

The motion is lost, and leave is not granted.

Shri Dulal Chandra Barua—Sir, we bow down to your ruling. But the point which we raised has not been decided. We are speaking about the convention of the House.

Mr. Deputy Speaker—Considering all these, I have put the motion.

Shri Dulal Chandra Barua—Sir, we were driving at a particular point to which we have not got any reply either from the Leader of the House or from the Minister, Parliamentary Affairs. Of course, we are to bow down to your ruling.

Mr. Deputy Speaker—Now next item, Shri Barua.

DISCUSSION ON THE FIRST REPORT OF THE PAY COMMISSION

*Shri Dulal Chandra Barua—Sir, I beg to move that the House do now take into consideration the First part of the pay Commission's Report placed in the House by the Chief Minister on 5th June, 1973. Sir, while moving my motion I want to make a few observations. I must say that though this Government pretends to be a traditional Government, in reality it does not like to keep the tradition. Artificially this Government keeps tradition by appointing pay Committee and Commission in many cases and on many occasions. Sir, this Government was pleased to appoint a Pay Commission in 1971 at the instance and pressure of the low-paid Government servants of the State. Sir, I was a low-paid Government servant in the year 1959 and I was the General Secretary of the Shillong Ministerial Officers' Association. From 18th of October we had to

---

*Speech not corrected

start 'no work' day against the Government's attitude towards the genuine grievances of the Government servants placed before the Government from time to time. Sir, we were assured that all possible assistance and facilities would be provided to the low-paid Government servants, mainly the Grade III and Grade IV employees. I clearly remember, the late lamented Chief Minister Shri Chaliha told me 'you are not in a position to understand my difficulty. You are demanding certain things and you want to have them, but at the same time you must also see the economic condition of the State'. After continuous 'No work' day we arrived at an agreement on 22nd October, 1959, and Government agreed to almost all the demands. The first and foremost demand was for appointment of a Pay Committee, not Commission, and at that time we were assured that the terms of reference of the Committee would be such that these would meet the demands of the low-paid Government servants and we were very glad. The delegation of the Government servants was assured that the Government would consider the question of providing housing facilities, medical facilities and educational facilities to the low-paid Government servants, and the assurance was given when the then Finance Minister, Mr. Ahmed, and the then Chief Secretary, Mr. S. K. Dutta were also present. The Chief Minister then came and announced before

the House the decision and our Ex-Speaker Shri Hareswar Goswami who was then the Leader of the Opposition wanted to know whether all the demands would be fulfilled in toto and the Chief Minister replied in the affirmative. Then in 1960 Government constituted a Pay Committee and the Pay Committee gave its recommendations but nothing was done for the low-paid Government servants. The theory that the Pay Committee followed at that time was to carry coal to the new castle. Sir, I was a member of this House then and I found that a handful of I. A. S. officers were practically given all facilities and benefits at the cost of the low-paid Government servants. Sir, we are having 84,000 of Government employees, mostly Grade III and Grade IV. I do not understand how this Government which pleads for socialism could accept such recommendations which did not give any relief to the low-paid Government servants. Sir, at that time I worked out and found that one I. A. S. officer was getting the pay of 8 low paid Government servants, that is to say, the ratio was 1 : 8. Sir, our present Chief Minister, who is also the Finance Minister, speaks of removing poverty and providing equality of justice in the economic and social field but in practice nothing is being done. Sir, I have worked out the figures of the present Pay Commission and found that this the ratio between the I.A.S. Officers and low-paid Government servant in the matter of emoluments is 1 : 14.

Mr. Deputy Speaker—The House stands adjourned till 2 P. M.

(—The House rose at 12.30 P. M.)

(The House reassembled at 2.05 P. M. with Mr. Deputy Speaker in the chair—after lunch)

Shri Dulal Chandra Barua— Mr. Deputy Speaker, Sir, I was dealing with the parity, the big gap that was existing between the highly paid government employees and the low-paid government servants. According to my calculations, the gap or the difference between these two classes of employees is 1:14 as is recommended by the Pay Commission. Somebody may argue by saying that from the pay point of view the difference is not as I have said but if the perquisites enjoyed by the high-paid officers are taken into account, when we are striving for a socialistic pattern of society I do not understand under what force the Pay Commission could recommend pay scales having so much of difference between the highest and the lowest scale. Sir, as I have already said, the Pay Committee which was appointed in 1964 submitted its recommendations but so many anomalies crept out of this that the Government was later on compelled to appoint another Commission, viz., the Das Commission to settle those anomalies but some anomalies still remain unsettled.

---

*Speech not corrected

Because till to-day Government cannot say that these recommendations made by the Pay Committee in the year 1964 have been implemented, and till now for years and years together representation after representation are pouring in from the employees against the anomalies created by that Pay Committee. But the Government and the Commission appointed by the Government have not been able to finalise them.

Now, Sir, the geographical situation of the State of Assam is peculiar in character. From the economic point of view also, as pointed out by Government themselves, the position of Assam is very deplorable. This had been ably stated by no less a person than the Chief Minister himself when he stated in course of his last Budget speech that the majority of our people live below the poverty line. But yet, the cost of living in the State is extremely high, it is about 20 p. c. higher than in other State. According to my humble calculation, although I am not an economist, the cost of living in our State is 23.23 p. c. higher than in other States. It may be even more but cannot be less. The Pay Commission at the time of offering its recommendations ought to have taken this factor into account. The cost of living has a great bearing on the determination of the emoluments of the employees. But unfortunately, Sir, that body did not take this factor into consideration in the way it should have

been taken. This State cannot be compared with the other prosperous States like Maharastra or the Punjab. Because the per capita income of those State is much higher as compared to Assam. As I have already stated, the per capita income of our State is the lowest in the country. Of course, somebody from the Government side comes forward and says that the bigger percentage of the revenue expenditure is spent after the Government employees. Yes, I agree. But will the Government be able to solve the economic problems of the State by driving away 50 p. c. of the low-paid Government servants from their jobs? I do not know what percentage of man-power Government I do not know the exact number of employees engaged in Government jobs. These things should have been taken into account at the time of making the plans. It may be, there are more number of employees engaged in Government jobs that the work warrents. But the question is who is eating the higher share of the State's income? Is it the high-ups in the Services, or the M. L. As or the low-paid employees? Sir, I remember once our ex-Finance Minister Shri K. P. Tripathy wanted to argue by saying that the major portion of the State revenue is consumed by the low-paid Government servants. Sir, I am not an econo nist, nor am I a mathematician. But here also Sir, according to my humble calculation, 67 p. c. of the expenditure is on

account of the emoluments of the expenditure is accountable to officers in the higher ranks. Then again, Sir, during the last session of the Assam Legislative Assembly Government incurred an expenditure of Rs. 2 lakhs for T. A. and D. A. etc. This time the expenditure will go up still more. But these low-paid Government officers although they demonstrate before the Assembly, nothing was done for them. But a lot of money has been spent for the sake of luxury and comfort of those who are higher level of the administration. Sir, it is not a fact that we are against maintenance of economy in the administration. We are for it. But it should be on reasonable grounds. How may I ask, why should be two headquarters for the State? Maintenance of two headquarters for the State has lead to a lot of wasteful and avoidable expenditure in the shape of T. As and D. As. Sir, here I am reminded of an Assamese proverb :

We are always asked to maintain economy. Honourable Chief Minister has often reminded us that due to the changed circumstances of the society, we should reduce the expenditure. The whole thing to my mind hinges round the out-look we adopt. In the month of September, 1971 some of the Members of this August House had given certain indications as to in what way the Pay Commission should be constituted, terms of reference for it framed and the way in which the Government servants

and other employees should be categorised. But those suggestions were not taken into any consideration at the time of appointing the Pay Commission. We wanted an expert capable of taking up the onerous responsibility of the Pay Commission should be appointed as Chairman. But Government was pleased to appoint a retired old man who had also put in quite a number of years of his service to the Government already after retirement as the Chairman of the payment. That gentleman who is the Vigilance Commissioner of our State, however able and efficient he might be in his earlier years, can now be termed as a spent up bullet. There were some other responsible people. In spite of that Sir, I am sorry to observe that that body has totally failed to discharge the responsibility with which it was entrusted, and it is due to this failure, Sir, we now find that the low-paid Government servants are clamouring against its decisions. And it was due to the low-paid government employees that the government was compelled to appoint the Pay Commission. Sir, formerly there were Pay Committees and this time a Commission was constituted with a so-called dead horse at the head of this Commission, who would not visualise that will happen after 10/20 years, because he is not concerned about their future ; he is concerned about himself. Sir, certain recommendations of this Pay Commission were placed before this House. Sir, as I

---

*Speech not corrected

have said already, increase in the pay scale does not count much. The question is—whether we are in a position to give them other facilities. I have been shouting in the House hundred times that other corollary facilities like medical facilities, housing accommodation and educational facilities to the children of the employees should be given. Here we find that no such thing has so far been recommended by the Pay Commission. In their Report, they have made certain jugglery of figures and wordings and the wordings are very nice. I want to quote some of the wordings. At the beginning of their recommendations, they have mentioned, the problem of determination of pay in respect of public service has become very complex in view of the changed economic condition and new social objectives.' The wordings are very nice. They have mentioned that the change is very complex in view of the changed economic condition and the new social objectives. But in their Report itself, those objectives are not there; they did not consider so much about the socialistic approach nor they had any objective as mentioned by themselves. They had one objective, i. e., just to give more facilities to the highly paid government servants, keeping a big disparity between the two classes of employees. Certain observations have been made by the Pay Commission. Here from one sentence, you will find what sort of mathematical sincerity is there in

---

*Speech not corrected

their report. I must say that there is one sincerity i. e., mathematical sincerity which we did not want no employee demanded such kind of mathematical sincerity ; they want reality and they want that all the employees are to be benefitted by the recommendations of the Pay Commission. At the first page in the last para of their Report, it is stated—‘ we have also taken into account the fact that the Sixth Finance Commission will soon be submitting their report and any delay in submission of our recommendations will make it difficult for the State Government to place before the Finance Commission the additional requirements for pay revision. This will adversely affect the finances of the State during the Fifth plan and may compel the State Government either to divert resources from developmental requirements to meet the salaries of Government employees or deny justice to the Government employees in the interest of mobilisation of resources for development. As neither of these courses is desirable, we have decided to submit the first part of our report so that the government employees may get relief in the matter of pay revision, and, although during the subsequent detailed examination of the department - wise posts and services there may be some modifications, the bulk of the additional financial requirements would now be known to the Government and

it would be possible to include this additional requirements in the revenue gap to be covered by the Finance Commission'.

This is a very vague hope and uncertain. I must say, as if the Pay Commission is there to help the government to get more financial assistance from the Finance Commission. You will be surprise to know thate our Government is not in the good book of the Finance Commission. I do not know whether the Chief Minister, who is incharge of Finance is awar of the treatment that has been meted out to our Financial Commissioner by the Union Finance Secretary about the preparation of our plans and estimates for the Government of India and State Government. It is a good thing to know that the entire structure of the administration would be changed and that the entire set of employees would be benefited. But is there any possibility of the implementation even of this small piece of the recommendations made by the Pay Commission. We have seen that the Pay Commission has given a date from which these have been given effect to, i. e, the effect to be given from 1st January/73. But when this is to be implemented finally this has not been mentioned by the Pay Commission till now and the Government also did not tell anything about that; mainly they have mentioned about the salaries and allowances. Many hon'ble members of this House

including you, Sir, very well imagine that the recommendations of this Pay Commission were made half-hazardly only to meet the requirements of the Government to place a memorandum before the Finance Commission. We hoped that money will be spent for the benefit of the ill-paid Government servants. This is doubtful. It has been pointed out by our Leader that they could not have their sittings as the government representative (Finance Commissioner) and the Chief Secretary were absent. Therefore it is very doubtful in what way the government is going to implement even the recommendations made by them. to meet the requirements of the employees serving in the different departments of the Government. As I have said, they want to give benefit to the people only on paper. As many hon'ble member rightly pointed out, I also say, do not give them more pay, give them their essential commodities and other facilities such as medical facilities, housing facilities and schooling facilities to their children. And the government should control the price line. If the government is advocating for the cooperative movement. as has been done by the Maharastra, Gujerat and Punjab governments, Employees Consumers' Cooperatives may be formed through which essential commodities may be supplied at cheaper rate. The government should give them housing, medical and educational facilities to their children and if this is done, the employees will

---

*Speech not corrected

never grumble and they will serve the people. When a child cries, if you give him a morsel of food, it stops crying.

In the same way the Govt. is going to play with low paid Govt. servants. No facility has no far been given by the Govt. to the low paid Govt. servants though they committed times without number to the representatives of the low paid Govt. servants. Now, Sir, to cite certain examples how realistic the Pay Commission is--in page 12 they have calculated the balanced diet cost for 365 days and according to that one month's cost comes to Rs. 180.47 P. but the pay scale recommended by them is Rs. 180 to 250/—. It is observed that the person who will draw the above scale of pay will never have his so called balanced diet during his whole life. I do not know what is the calculation. To have balanced diet they have said that it is necessary for a man to have 180.47 per head but the Pay Commission recommended the pay scale of Rs, 180-250/- only for lowest grade. That means in one way they urged the people to have balanced diet and on the other they have locked the store-room of the essential commodity where the balanced diet is available for the common low paid Govt. servants. Sir, it is also observed that a vast gap has been retained in the primary and secondary scales of pay. The primary scale of Rs, 300 to 800/- have recommen

---

*Speech not corrected

ded for revision to Rs. 450 to 1025/- . The existing secondary scale of Rs. 300 to 425/- has been revised to Rs. 425 to 700/-. What is the logic behind it. Such revision is not understood by a layman like us and I must say there is no realism. They have done it in a hurry because the Chief Minister pressed them; because the Finance Commission is coming and they did not have any realistic approach on it. Now to be precise, Sir, there should not be a large difference between the primary and secondary scales. The intention of the Pay Commission was not to give benefit to the existing employees but their recommendation is to attract high calibre people from other agencies. Our whole contention is that first we are to see the existing Govt. servants serving under different departments. But the Pay Commission it seems are not concerned about the employees who are fighting and demonstrating before the Govt. They have been completely ignored and I think the Pay Commission's recommendation on this issue, by making this calculation of balanced diet, is self-contradictory and it will not serve purpose for which it was set up. Now as I have already said whether we will go for the benefit of the majority or will go for the benefit of the few. It seems the Pay Commissions recommendations are such that these will go for the benefit of only a few, those who are high up, the galaxy of IAS officers who want to enjoy

the fruit of the soil at the cost of many- That is why whatever the circumstances may be as it is said, we are not in a position to divorce the British wife though the wife is 26 years old and though she is too old for us. That is why we are still maintaining the old bureaucratic tradition. The chief Minister will bear me out; now that we are to use our own garments, we are to encourage our own cottage industries but those who are advocating for that, their wives, not to speak of making any sorts of Assamese muga etc., they wear western Saris imposed on them by us. We are not in a position to give up this slave mentality. In the same way if somebody can come to the Chief Minister or any other Minister and fluently speak Yankee English for that Minister or Chief Minister he is a good officer but if a brilliant officer comes to him and speaks Barpetia English, he cannot be a good officer, though he may have high calibre. The same thing is in the case of the Pay Commission. It is difficult on my part to give page by page so I will speak only on a few points and close my speech. The recommendation of the Pay Commission lead to one direction and that is the direction towards superior officer benefit.

I will point out some pertinent things. In the recommendation you will see that a person who is now getting Rs. 80/ per month will be getting Rs. 180/- per month, mainly, the Grade IV staff. In regard to

---

*Speech not corrected

Grade III, you will find that the recommendation of the Pay Committee is that a person now getting Rs. 125/— will be getting Rs. 235/— What is the implication ? Is there any real increase. You will find that including D. A. and other allowances a Person of the Grade IV is already getting Rs. 180/—or near about it. Similarly a person who is now getting Rs. 125/—his total emoluments come to Rs. 235/—. So then where is the increase after the merger of the D. A. in pay. On the other hand if we analyse the facilities enjoyed by the high grade officials you will see that they are deriving the maximum benefit. After the last Pay Committee's report without the knowledge of the then Finance Minister this grade of people got for them special allowances, housing and medical facilities and even super time scale. But did Government dare to do anything against them ? According to the All-India norm a Government servant is to get the minimum need-based pay of Rs. 314/—, but what our Pay Committee has recommended. Here also the Pay Committee could have come to a mid-norm by considering our financial conditions. This norm has been prescribed by the Central Pay Committee. In view of this why our Pay Committee could not accept that norm in the matter of fixing the minimum Pay. According to Central Pay Committee's report a central Govt. servant is to get a minimum of Rs.350/- exclusive of housing accommoda-

tion , medical facilities and other facilities. In our State hundreds of employees are going without any housing facility. Even personnel of the Police service are not getting proper accommodation. Unless we could keep our employees satisfied how could we expect to get honest and sincere work from them. The Pay Committee has quoted from the Royal Commission on the Civil Service resided over by Sir Raymond Priestly thus "Fair comparison as the primary principle is fair to the community at large for two reasons. First, it looks after the ordinary citizen's interest as a tax payer. If the Government which represents him, pay what other responsible employers pay for comparable work, the citizen cannot reasonably complain that he is being exploited. Equally we consider that he would agree that he could not in the long run, obtain an efficient service by paying less." The Commission further observed "Fair comparison as the primary principle is also in our view fair to the individual civil servant. Equally, if his remuneration and conditions of service taken together approximate to those prevailing in the outside work he cannot legitimately complain of injustice."

But has the Pay Committee followed this theory so that there cannot be any complain from any quarter that injustice has been done.

Near about 105 Associations and Unions have represented their cases before the Commission. If they would have followed the policy embodied in the preamble I think there would have been no difficulty. There is agrowing discontentment in the various cadres of employees. You know Sir, All Assam Ministerial Officers' Association the other demonstrated their grievances by way of resorting to three days continuous strike, in protest against the recommendations of the Pay Commission. I think the commission ought to have been conscious about this sort of things. Only a particular section of people will get the benefit at the cost of the masses. We cannot accept such a theory. Therefore, I would urge upon the Govt. to consider very seriously this aspect of the matter.

Apart from that about the T. A. and D. A. they have made 5 Grades.

	Existing Rates	Recommended Rates,
Senior Grade	12.50	17.50
First Grade	10.50	15.75
Second Grade	7.50	12.50
Third Grade	5.00	8.75
Fourth Grade	2.50	5.50

I do not know what is the logic behind it. A man may jump to a particular Grade just to get benefit out of it. In a socialistic pattern of society such a

---

*Speech not corrected

proposition cannot be accepted. Even in respect of T. A. and D. A. they are making so many classifications. We must look into even a small thing in the administration. If a very small part of a motor car is not there the vehicle will go out of order. We cannot ignore even a minor part. So also in the administration unless all the employees are treated in the same line the administration cannot improve. First of all we must rectify the defects in the administration if we really mean any improvement in the State. Therefore we must keep one thing in mind while fixing the pay of the officers of various categories that whether they will be satisfied or not. The way the pay been fixed, it will only give benefit to the big guns. We can see the same thing even in the case of fixing D. A. of the officers. On 14th May. 1973 an office Memorandum was issued in this respect. Note 4 of the memorandum says like that. "Pending finalisation of pay in the revised scales Govt. servant now belonging to a particular Grade will draw the corresponding enhanced rate of daily allowance prescribed for that Grade". Is there any made by the Commission about the D. A. of the officers? No change has taken place. It is the bureaucrat who has dictate terms to the Commission. I do not think justice has been done to the lower grade officers by the Pay Commission. The dictation is given by the bureaucrat to the Commission so that they can only get benefit and none also. Sir, I do not like go into

---

Speech not corrected

the details of it. So many observations have been made by the Pay Commission which seems to me to be very much unrealistic. They have violated the main principle of socialistic pattern of society while fixing the pay of the employees. In the Fixation Chapter it is said that, 'Fixation at the next stage in the new scales. Point to point fixation, assuming in full the service rendered in the existing scale of pay as having been rendered in the proposed new scale. Fixation at the next higher stage and then allowing proportionate weightage for length of service by way of advance increments calculated at the rate of one increment for service of a specified number of years in a given time-scale. (Mr. Speaker occupied the Chair while Mr. Deputy Speaker vacated it : 3.59 P. M.) Fixation of pay at the next higher stage in the new scale of pay is decidedly the simplest principle to follow. This however does not recognise the length of service already rendered by senior employees.' This formula cannot be accepted, There are two new formulae :-

1. The pay of an employee shall first be fixed in the new scale at the stage next above his 'present emoluments' as defined above, whether the present emoluments represents a stage in the new scale or not, or at the minimum of the new scale if such present emoluments I is less than the minimum of the new scale."

Therefore, sir, the length of service must be counted first. Sir, to my mind, the definition given here is confusing. I do not understand on what principle they have adopted the methods of fixing the pay-scale? Then, sir, in Formula-2, it has been stated like this:

“ A Govt. servant shall first be given a financial benefit over his present emoluments in the manner indicated below :

(i) 15% of his present emoluments if those emoluments do not exceed Rs. 200.00 per month.

(ii) 10% of his present emoluments if those emoluments exceed Rs. 200 per month but do not exceed Rs. 350 per month.” But here no indication has been given for which it means. I think this is meant for the I. A. S.

(iii) “ $7\frac{1}{2}\%$ of his present emoluments if those emoluments exceed Rs. 350 per month but do not exceed Rs. 550/- per month.

(iv) 5% of his present emoluments if those emoluments exceed Rs. 550/ per month but do not exceed Rs. 850/ per month &

(v) $2\frac{1}{2}\%$ of his present emoluments if those emoluments exceed Rs. 850 per month.”

Sir, I think this is not rational proposition. They are to give more benefits to the low-grade employees of the Government, specially at the time of fixing the pay-scale. Sir, it should be fixed in such a way that the benefit should be more to the low-grade workers of the Govt. But here what we find ? We find that those, who are in the higher range of pay-scales, are getting more benefits than the low-grade workers.

I would like to ask what about the low-grade employees who are in the range of Rs. 180/ ? Whether they will come in the formula of 15./ of his present emoluments as has been stated in the aforesaid formula ? Though this has been mentioned as such, but in practice they are not going to get this benefit. Therefore, sir, this recommendation is not for the benefit of the low-paid employees. Govt. have assured them all benefits but at the time of giving them the benefits nothing tangible will come on their behalf. Therefore, sir, it is necessary to have proper discussion in this House. I think the Hon'ble Chief Minister, who is also in-charge of Finance, will try to examine the entire report of the Pay Commission with an outlook of reality & will not be guided by emotion. Sir, we have seen the reports of Central Pay Committee and we have got bitter experience of it. Nothing has been done for the benefit of the low paid

employees. Sir, the son of a peon will always remain as such and he will have no opportunity to get the facilities of high grade employees of the Govt. That is very much self-contradictory to the policy statement made by the party in power. Therefore, I feel that the entire report of the Pay Commission should be revised with a realistic outlook. Govt. should also scrutinise all the aspects of the recommendations fully so that there may not be any scope of discontentment in any section of the Govt. servants. Sir, in these days we are to satisfy every section of Govt. employees. But here we find we are trying to satisfy only one grade of employees, i. e., the I. A. S. officers. Sir, they are enjoying the fruits at the cost of others. This is a great injustice and we will be failing in our duty if we cannot give more benefits to the low-grade employees. Therefore, I think that Govt. should give more weightage to low-paid employees and try to remove disparities between the Central & State Govt. employees in all respects. With these words, sir, I commend my motion for discussion in the House.

Shri Dulal Chandra Khound —Mr. Speaker, Sir, while discussing the first part of the Pay Committee's report, we have seen that this recommendations have created a widespread discontentment among the employees of all categories. All sections of employees are

fighting against these recommendations. Sir, the report of the Pay Committee has come in a particular background. This Pay Committee was constituted after a great deal of struggle by the employees for betterment of their conditions, for humane conditions of their work and life. Sir, this has come in a period and in a background when our society has accepted the socialism as the goal. Our Ruling Party is swearing, day in and day out, the principle of socialism and in this period this report of the Pay Committee has come. Now, what do we find in this report of the Pay-Committee ? After a mountain of labour, not even a mouse is produced ; a poisonous snake is produced which is striking at the life and living conditions of the employees. Therefore, sir, this Pay Committee is thoroughly wrong, right from the beginning up to the conclusion. Sir, the Committee is constituted with such members having no sympathy towards the interest of the employees. Of course, there is one member in the Committee, who was once a Trade-union leader or a benevolent socialist but now with the changing colour he has become more interested in Govt. Commission than recommending sympathetically in favour of the workers. So, this was the Committee. How we can expect better than this ? Its nature was against the interest of the employees. Its nature is bureaucratic and is manned by high-ups who have never seen the market, who have never seen

the purchased anything except through their agents. Such persons were in the Committee. This Committee was started from the wrong premises. Sir, today in India, everybody is demanding need based wages. The 15th Labour Conference of India recommended need-based wages and according to this minimum wage should have been Rs. 250/- per month for the lowest type of workers.

But instead of basing itself on the National accepted principle our Committee has based itself on the obsolete and long discarded Ricardian Market value theory. While we are talking of socialism, we have based our report on the Ricardian theory which has been discarded by all, I can show you in this House Sir, how that Ricardian Market Value theory is wrong which has been accepted by our Pay Commission. Its premises were wrong, its arguments were wrong and naturally its conclusions were wrong. Then arises the principle of social justice. Is there any principle of social justice in these recommendations of the Pay Commission? They have made the rich richer and poor the poorer. That has been the principle followed in the recommendations. They have said about the model employer; the Government should be model employer. They have also suggested that the Government should moderate the wages otherwise there would be inflation. Who is creating inflation?

Is the wage of the workers creating inflation? 11000 crores of black money is responsible for inflation? The Government cannot moderate the profit of the black-marketeers, the profit of the hoarders, and unearth the black money and this Pay Commission has suggested to moderate the wage of the employees to check inflation (!) Of course, when there is galloping inflation everybody knows that price rises and the wage will pursue the price. But it is the duty of the Government to control the price. If the wage has to be moderated, the first thing will be the price must be controlled. When Government cannot control the price it has no right to say that the wage must be moderated. But this Commission in the name of interest of the employees has considered moderation of the wage. This Commission is afraid of inflation. Sir, 11000 crores of black money is there. Who is responsible for large scale deficit financing? Definitely not the 3rd grade or 4th grade employees. If anybody is responsible for large scale deficit financing in creating condition for galloping inflation it is the economic principle of the ruling party, not the 3rd grade and 4th grade employees. So the Pay Commission has considered to impose the burden of inflation on the employees, particularly 3rd grade and 4th grade employees.

Then Sir, this Pay Commission has considered the price index. Sir, at a time when our Planning Board

---

Speech not corrected

has calculated that general price in Assam is 20./¹ higher than the all-India average and in some cases it is so to 50./¹ higher than all-India average this Pay Commission has fixed the wage on the basis of all-India average. I will give you some examples which may of course look ridiculous. For example, the Pay Commission has suggested that every person should use 18 yards of cloth per annum and considering that one income earner of a family of 3 dependents requires 72 yards of cloth. What about the calculation? They have given an average rate of Rs. 1.97 for one yard or metre. Is it available in Assam? I can challenge every member of the Commission if at 1.97 rupees any cloth is available in Assam. The Commission has suggested in price index calculation at page 14 and in other pages that pulses are available in Assam at the rate of 1 60 per k.g. Is it available in Assam? They have suggested that fish is available at Rs. 5 per k.g. Can any Minister tell me that fish is available at that price? (Shri H. N. Talukdar: It is available?) I am talking of average price. Now fish is selling at the highest at Rs.16/- and the lowest is Rs. 4/-. Please calculate. You are the Education Minister. Egg price they have shown as 60 paise for 4 eggs. Sir, is it available. But it is in the calculation of the Pay Commission they have suggested it. One thing is there. Along with salary house rent is considered. Is our Government able to

provide houses to the employees, particularly the 3rd grade and the 4th grade employees? Then what is the house rent? The Pay Commission has suggested Rs.15/-, that is the average requirement of a family. Will it be available, particularly at Jorhat, Dibrugarh, Gauhati? If anybody can tell me that a house is available then I will say that he is a greater magician than P. C. Sarkar. Then what about the fuel? Electricity is costliest in Assam. Gass is also costliest in Assam and even the fire wood has also become very costly. The Pay Commission has also discussed about the balance diet and calculating the expenditure of a family as Rs. 150.47 they have suggested the pay of Rs. 180 as if except food a family has no other requirement. Taking that a family does not require any other thing in the world even then there is a deficit of 47 paise. Then Sir, the Pay Commission has suggested for some locally available foodstuff and let me place it before you. They have made calculation and in balance diet they have calculated that one man will consume in one month 1.15 k. g. of pulses. Can one man live on 1.15 k. g. of pulses—for 60 meals? And what is the price calculated? The price is 1.50 paise. Is it available in Assam? It may be available in some place in the world, but not in Assam. Milk at Rs. 1.52 per litre. Sir, what is the price at Jorhat? It is Rs. 2/- per litre. The Government is selling at

---

*Speech not corrected

this price and this Pay Commission has calculated it as Rs. 1.52. Are these not wrong arguments ? The Pay Commission suggested the price of Vanaspati at Rs. 6.34. The Government of India has raised the price of Vanaspati to Rs 7.75 per k. g. and the Pay Commission does not know it. It calculated at Rs. 6.34. And meat is Rs. 5/- a K. G. Is it available here at Rs. 5/-per K. G. ? I have heard that in some interior places in Garo Hills it is available at Rs. 5/- but not elsewhere in Assam. The Committee has calculated that the total expenditure of a family having 4 persons—3 dependants and the income-earner—is Rs. 179.47^P per month. So he will have a balance of 53 paise and with that balance of 53 paise he will have to incur the cost of transport for one month, medicine for one month, educational expenses of his children for one month, and he will have to purchase books in the black market for his children with this remaining 53 paise. So, the Committee is so wise to suggest that with the remaining 53 paise a family can run for one month, paying for everything. I am not talking of amusement, I am not talking of cinema, I am talking of bare necessities like transport, medicine, educational expenses etc. If one can meet all these expenses with 53 paise then he can pull on. what a suggestion : What a magician Committee it is.

Then Sir, this Committee has made a comparison

with other States regarding salaries paid to the Government servants, and the Committee has tried its level best to show that Assam's employees are favourably placed but the Committee has very conveniently forgotten the price level of these States and the price level of Assam. The Committee has forgotten that the price level in Assam is 30 to 40 per cent higher than those States. So this comparison is completely meaningless. Sir, I am talking about principle. When the Committee bases its recommendations on these wrong arguments, wrong facts and wrong premises, can there be a correct conclusion? Can there be any conclusion to the satisfaction of the employees.

The Committee has suggested that it has brought down the disparity between the minimum pay and maximum pay, from 1 : 18.4 to 1 : 9. But what are the facts? For a low-paid employee his pay has been fixed at Rs. 180/- per month. But what is he getting now? At present he is getting Rs. 165/- per month, though his basic pay is Rs. 80/-. So, his pay has increased by Rs. 15/-. And what is the rise in the higher level? It has risen from Rs. 1400/- to Rs. 1500/- and the maximum has been raised to Rs. 2,100/-. Therefore, higher the pay the higher the benefit suggested by the Pay Committee. Then Sir, the Committee has raised the question of taxes. Even if we calculate the taxes, what is the increase for the top

people ? It is Rs. 218/—because the post-tax salary is now Rs. 1688/—and previously it was Rs. 1470/—which means the rise is Rs. 218/—.

Apart from the basic salary, other things are also there. The daily allowance is there but how many Grade III or Grade IV employees will have fortune to enjoy Daily Allowance even at the lowest rate of Rs. 5.50 P ? Very few. A peon or a Grade III employee accompanying the Ministers or Officers may have fortune to earn some daily allowance once in a blue moon. Taking into account the T. A. and housing accommodation given to the officers and the poor fellows living in rented house the difference between the minimum and minimum will come to 1 : 16, according to my calculation. So, the boasting of the Committee that it has brought down the gap is wrong. Again Sir, a low-paid Government servant is deprived in another way. To reach Rs. 250/—, the maximum, from Rs. 180/— he will have to work 22 years. The Committee is so socialistic and sympathetic to the low paid employees that it has made 22 years span for the low paid employees and in the case of high paid employees it is only 20 years. A low paid employee will require longer years to reach the maximum whereas an officer will reach the highest of the scale in a shorter period.

The Committee has suggested a very interesting thing, that is, the officers should be protected from transfer earning, and the principle has been discussed by the Committee. That means an officer should be protected from the temptation of going from the Government job to some other job where he can get higher salary. If the Govt. does not pay higher salary to a Government Officer, he may migrate to some other job. For God's sake, if meet of our officers want to migrate to somewhere else, let us allow them because it will be beneficial for the country and the society. What is the temptation? Temptation is not the salary only, it is the future. Sir, you have seen hundred of Government officers, after their retirement are employed by Tata or Birla next day. There are similar cases in Assam also. A Senior I. A. S. officer resigning Government job joined as an Administrative officer in a missionary Hospital. This is not because of the salary alone; it is because of the clandestine connection between the private houses and the Government officers, and it is because of their illegal connections and because of the benefit they rendered to the Private Companies and private houses while they were in the Government service. So, this principle of protecting the officers from the transfer earning is a funny principle—if it is not absurd, it is most funny and that principle has been suggested by the Pay

Commission. So, Sir, I do not want to prolong the discussion, it has been amply proved and you have seen that right from one end of Assam to another, all sections of employees have raised a voice of protest against the recommendations. Now, what is our principle? Our principle is that we want to build socialism. I do not say that our principle is socialistic now. I do not say this, but our principle should have atleast this condition that there should be a ceiling and there should be a floor in our wages. The floor or ceiling should be such that a government servant or an employee can live just a human life; he can live like a human being—and that opportunity must be given to him and therefore we suggest that that floor must be at least Rs. 250/-. Only at that amount a man with his wife and two children can barely live just on the poverty line. So, that should be the floor wage. Why should we go on paying higher and higher pay to the officers? That must be stopped, that must be curtailed. If it cannot be curtailed now, the previous scale of Rs. 1800/- must be the ceiling and no salary beyond that should be given—that must be our principle. With this principle I will appeal to the Government that the entire recommendations of the Pay Committee must be reviewed, thoroughly reviewed and the pay structure rationalised and simplified. A pay structure must be build up which can satisfy at least

the low paid employees of the State, the beast of burden, those who do the work, those who really bear the burden of the government so that they can at least have two square meals, a shelter for the family, give minimum education to their children and provide with medicines at the time of illness. with that principle in view the entire recommendations of the Pay Commission, should be reviewed and pending this the implementation of the recommendations must be stayed now and the Government by forming some sort of committee or any other machinery should review the recommendations. With these few words, Sir, I resume my seat.

*শ্রীঅতুল শইকীয়া—মাননীয় অধ্যক্ষ মহোদয়, অসম বিধান সভাৰ প্ৰক্ৰিয়া আৰু কাৰ্য্যপৰিচালনাৰ নিয়মাৱলীৰ ১৩০ (ক) ধাৰা অনুসৰি ১৯৭৩ চনৰ ৫ জুনৰ দিনা মুখ্যমন্ত্ৰীয়ে সদনত দাখিল কৰা দৰ্মহা আয়োগৰ প্ৰতিবেদনৰ কথা আলোচনা কৰিবলৈ ওলাইছে। দৰ্মহা আয়োগে ১৯৭২ চনৰ মূল্যৰ ভাৰসাম্য ৰক্ষা কৰি দৈনিক বেলেঞ্চ দাইট বস্ত্তৰ স্থানীয় ভিত্তিত উন্নত ধৰণৰ আহাৰৰ কথা দৰ্মহাৰ গাথনিত উল্লেখ কৰিছে। ইয়াৰ ওপৰিও তেখেত সকলে বিশেষ সন্মিলনত প্ৰয়োজন ভিত্তিত দৰ্মহা ৰচিত হব লাগে সেই সম্পৰ্কে উল্লেখ কৰিছে। প্ৰতিবেদন খন দুটা দৃষ্টি ভঙ্গিৰে চাব পাৰি। এটা হল ভাৰতৰ শ্ৰমজীৱি আন্দোলনে এই প্ৰতিবেদন খনত কি দৃষ্টিভঙ্গি লৈছে আৰু দৰ্মহা আয়োগে কি ভিত্তিত এইটো দিছে। এতিয়া প্ৰতিবেদন খন শ্ৰমজীৱি আন্দোলনে কি ভিত্তিত লৈছে সেই বিষয়ে আলোচনা কৰো আহক। আমাৰ সংবিধানত এটা কথা আছে যে ভাৰতৰ প্ৰত্যেক নাগৰিকে সামাজিক ন্যায়, আৰ্থিক ন্যায় আৰু ৰাজনৈতিক ন্যায় পাব। এই সন্দৰ্ভত ডাইৰেক্টিভ প্ৰিন্সিপলৰ বিষয়ে আলোচনা কৰা দৰকাৰ।

.....Article 43 of the Constitution- "The State shall endeavour to secure, by suitable legislation or economic organisation or in any other way, to all workers, agricultural, industrial or otherwise, work, a living wage, conditions of work ensuring a decent standard of life and full enjoyment of leisure and cultural opportunities", Article 47 says' "The State shall regard the raising of the level of nutrition and the standard of living of its people and the improvement of public health as among its primary duties....."

স্বাধীনতাৰ প্ৰাক মুহূৰ্ত্ত দৰ্মহা কেনে হোৱা উচিত এই বিষয়ে সৰ্ব্ব ভাৰতী অনুষ্ঠান বিলাকে এটা প্ৰচেষ্টা চলায়। প্ৰথমতে আহিল নিম্নতম দৰ্মহা কিমান হোৱা উচিত। তাৰ পিচত আহিল উচিত দৰ্মহা, তাৰ পিচত আহিল জীয়াই থকাৰ বাবে দৰ্মহা কিমান হব লাগে। ১৯৪৭ চনৰ পৰা ১৯৫২ চনলৈ কেন্দ্ৰীয় চৰকাৰে কেবাটাও কমিটি গঠন কৰিলে। কমিটি বিলাকে স্পষ্ট ভাবে এটা নীতি কবিব নোৱাৰিলে। আক কৰিলে যদিও আয়োগৰ সদস্য সকলে সৰ্বসন্মতিক্ৰমে কোনো বিপ'ৰ্ট দিব নোৱাৰিলে। এই সময় হোৱাৰ ভিতৰত ভাৰতৰ উচ্চতম ন্যায়ালয় বিলাকৰ দৰ্মহা কি হব লাগে সেইটো ঠিক নহল। তাৰ পিচত গোটেই বিষয়টো ভাৰতৰ শ্ৰম সন্মিলনৰ আগত উত্থাপন কৰা হল। ভাৰতৰ শ্ৰম সন্মিলন এখন ত্ৰিদলীয় সন্মিলন। ইয়াত সভাপতিত্ব কৰে কেন্দ্ৰীয় চৰকাৰৰ বনোৱা বিভাগৰ মন্ত্ৰী জনে আৰু ৰাজ্যৰ বন মন্ত্ৰী বিলাকে প্ৰতিনিধি হিচাবে এই সভাত যোগ দিয়ে।

ভাৰতবৰ্ষৰ যিমানবিলাক ৰাজ্য আছে সেই ৰাজ্য বিলাকৰ বহুৱা মন্ত্ৰী সকলে এই সভাত যোগদান কৰে। তাৰ উপৰিও যিবিলাক উদ্যোগ পতি বা মালিক সন্থা আছে তেওঁলোকৰ প্ৰতিনিধিয়ে এই সভাত যোগ-

দান কৰে। ঠিক তেনে ধৰণে শ্ৰমজীৱি ৰাষ্ট্ৰীয় মজুৰ কংগ্ৰেছ, ট্ৰেড ইউনিয়ন কংগ্ৰেছৰ সভা সকলে এই সভাত যোগ দিয়ে আৰু দৰ্মহা নীতি মিমামসা কৰে। আমি জনামতে ১৯৫৪ চনত বহুৱা প্ৰতিনিধিৰ পৰা এইদৰে দাঙি ধৰা হয় কিন্তু সেই বছৰ একো নহ'ল। ১৯৫৫ চনত ভাৰতীয় শ্ৰম সন্মিলনত আকৌ এই বিষয়তো উত্থাপন কৰা হ'ল। ২-৩টা চাব কমিটি কৰা হ'ল কিন্তু নিৰ্দ্ধাৰণ নহ'ল, ১৯৫৬ চনত পুনৰ চেষ্টা চলোৱা হ'ল একো স্থিৰ নহ'ল। শেষত ১৯৫৭ চনত পঞ্চদশ সন্মিলনে সৰ্ব সন্মতিক্ৰমে সিদ্ধান্ত গ্ৰহণ কৰিলে। এই আয়োগৰ প্ৰতিবেদনমতে এজন আৰ্জোতাই ৪জনক খুৰাব পৰা সমকক্ষ থাকিব লাগিব। তাৰে দুজন নাৰালক আৰু দুজন স্বাবালক কিন্তু এজন স্বাবালকে অন্ততঃ ২৭ কেলবী খাব পাব লাগিব। তাৰ উপৰি যিবিলাক শ্ৰমিকৰ ঘৰভাৰা আছে বা দিয়া হয় তেওঁলোকৰ প্ৰয়োজনীয় ভিত্তিত দৰ্মহা নিৰ্দ্ধাৰণ কৰা হয়। এইদৰে তদন্ত কৰাৰ পাচত স্থিৰ কৰা হ'ল যে প্ৰত্যেকজন লোকেই বছৰত ১০ গজ কাপোৰ পিন্ধিবলৈ পাব আৰু খাদ্য সামগ্ৰী, ঘৰ ভাৰা এইবিলাকৰ উপৰি শতকৰা ২০ ভাগ খেৰ খৰি কিনা, ঘৰত চাকি বস্তি জলোৱা আৰু সামাজিক তথা বিয়া-বাৰুৰ কাৰণে পাব। আমাৰ মাননীয় সদস্য খাউণ্ড ডাঙৰীয়াই কোৱা কথাটো ইয়াতে সোমাই আছে। ইমানলৈকে দৰ্মহা আয়োগৰ সদস্য সকল ঠিকেই গ'ল তাৰ পিচত তেওঁলোকৰ ব্যতিক্ৰম আবন্ত হ'ল—মই পঢ়ি দিছো—

'It is interesting to note that the norms laid down by the 15th Indian Labour Conference did not find much favour with many wage boards. The Central Wage Board for Cotton Industry (1957-58) dismissed the whole question by stating that no useful purpose would be served as the norms were just not attainable in the industry'.

অধ্যক্ষ মহোদয়, ১৯৫৭-৫৮ চনৰ কথা উল্লেখ কৰিছে—

‘I have in my hand a Report of 1967. They have discussed the need-based minimum wages. These have been quoted. Why earlier Report was not quoted ? The Pay Commission was constituted in 1971.

মাননীয় অধ্যক্ষ—আপোনাৰ বক্তৃতাটো অসমীয়াত আছিল।

শ্রীঅতুল চন্দ্ৰ শইকীয়া—ক্ষমা কৰিব, বহুদিনৰ অভ্যাস, হিন্দু-স্থানীতে আলোচনা কৰা ভাল আছিল। ইয়াৰ পিচত ১৯৫৯ চনৰ বেতন আয়োগে প্ৰয়োজনীয় ভিত্তিত দৰ্শনা দিয়া নাই বুলি উল্লেখ কৰিছে। ইয়াৰ পিচত তিখা সম্পৰ্কীয় আয়োগ হৈ গ’ল। এই আয়োগে প্ৰতিবেদনত কৈছিল যে কাম কৰা এজন কৰ্মীক ২৭ কেলবী দিলে নহয় কমপক্ষেও তেওঁলোকক ৩ হাজাৰ কেলবী লাগে। মানি নললে যদিও এই ধৰণৰ আপত্তি তিখা কৰ্মী সকলে কৰিছিল। লাহে লাহে কবলৈ ধৰিলে নহয় যিটো ঠিক কৰিলে তাকেই কৰক। তাৰ পিচত ব্যাপক আলোচনা কৰা হ’ল। ৰাজ্যিক পৰ্যায়ত যি কেইটা তদন্ত হৈছিল তাত কোৱা হৈছে যে কমেও চহৰ অঞ্চলত ৪০ টকা আৰু গাওঁলীয়া অঞ্চলত ২৮ টকাকৈ খৰচ লাগে এই পৰিসংখ্যাটো আছে। মই উদ্ধৃতিটো দাঙি ধৰিছো—

‘An idea of the poverty level of the population of the State can be gathered from the following data given by the 20th Round of N. S. S. Per capita consumption expenditure in the rural areas of Assam was Rs. 28.19 per month and in the urban areas it was Rs. 40.22p.

তাৰ পিচত তেখেত সকলে বিতংভাবে আলোচনা কৰিছে। অধ্যক্ষ মহোদয় মই বহুত চেষ্টা কৰিছো এই পৰিসংখ্যাটো উলিয়াবলৈ। ইয়াৰ

*Speech not corrected

ৰিপোর্ট ছপাশালৰ পৰা বাহিৰ হোৱা নাই। এইটো কত পালে কব নোৱাৰো। ইয়াৰ ভিতৰত কিছুমান ব্যৱস্থা আছে ইয়াত উল্লেখ কৰা হোৱা নাই। সমীক্ষামতে চহৰ অঞ্চলত পৰিয়ালৰ সংখ্যা ৫ জন আৰু গাওঁ অঞ্চলত ৫.৫৭ জন। কিন্তু এই কথাটো মই কতো ৰিপোর্টত নাপালো। আমাৰ ডাঃ আৰু বিশেষজ্ঞই প্ৰতিজন কৰ্মীৰ কাৰণে ২৭০০ কেলৰী ঠিক কৰিলে। তাৰ পিচত তেওঁ অৱসৰ পোৱাৰ পিচত তেওঁৰ ঠাইত গোপালন আহিল আৰু গোপালনে ২৪০০তে হব বুলি ২৪০০কে স্থিৰ কৰিলে। আমাৰ দৰ্শনা আয়োগেও এই ২৪০০ কেলৰীৰ থিয়োবীকে ললে। আমাৰ আপত্তি কৰিবলগীয়া একো নাই। কিন্তু মাননীয় সদস্য খাউণ্ড ডাঙৰীয়াই কোৱাৰদৰে এজন স্বাবলম্বী লোকক ১১ কেজিকৈ চাউল লাগে। এতিয়া আমি জেইলৰ কয়দীটোলৈ চাওঁ।

তেওঁলোকক মুঠতে চাউল দিছে ১৭ কিঃ ৫০০ গ্ৰাম, কিন্তু দৰ্শনা আয়োগে দাইল খাবলৈ দিছে ১ কিঃ ১৫০ গ্ৰাম। দ্বিতীয় শ্ৰেণীৰ কয়দীক দিছে ৪ কিঃ ৩৫০ গ্ৰাম আৰু আমাক দিছে ১ কেজি। কিন্তু জেইলত দিয়া হয় ১০৫ গ্ৰাম হিচাবে ৩ সপ্তাহ। তাৰ পাছত চাৰি দিন মাহ আৰু চাৰি দিন মাংস দিয়া হয় আৰু মাত্ৰ ২৪০ গ্ৰামহে দিয়ে। কিন্তু আমাক দিয়ে মাত্ৰ ২০০ গ্ৰাম। আনফালে যিসকলে দৰ্শনা আয়োগ গঠন কৰিছে তেখেতসকলে উল্লেখ কৰিছে যে ২৪০০ কেলৰী ডায়েট লাগে। তাত আছে ১১ কিলো চাউল, ১ কিঃ দাইল, ১৫০ গ্ৰাম গাখীৰ আৰু ৪০ গ্ৰাম অন্যান্য। মই ভাবো এই কেলৰীটো কপাত্তৰ কৰিব পৰা যাব। যিহেতু ২৪০০ কেলৰী যদি হয়, তেনেহলে বছৰি দায়েট ৭২ হেজাৰ কেলৰী হব পাৰে। কিন্তু তেখেতসকলে যিটো হিচাব দিছে সেইমতে মাত্ৰ ৫৫ হেজাৰ ৬৭২ কেলৰী পায়। অৰ্থাত ১৮'৫৫ কেলৰী খাদ্য সামগ্ৰী বেছি দিছে তেখেতসকলে। এই আহাৰত আন হাতে প্ৰোটিন ১৫০ গ্ৰাম থকা উচিত। কিন্তু ইয়াত যিটো প্ৰোটিন আছে তাতোকৈ ৪৫.৩ ভাগ প্ৰোটিন বেছি পোৱা যাব। এতিয়া তেখেতসকলে খাদ্য সামগ্ৰিত কৈছে যে এজন

সাবালকে ৩৮'৫৫ ভাগ খাব লাগিব। তাক ৩ বে পুৰণ কৰি তেওঁলোকে
যিটো উলিয়ালে তাৰ হিচাব হল ১১৭'৫৫ ভাগ।

এতিয়া আমাৰ ইয়াত ১৯৬৪ চনৰমতে তেখেতসকলে বেলেনচ, দেখু-
বাইছে শিলচৰত ৬০'৪০ পইচা। ইনপ্ৰোভড, ডায়েটৰ বাবে লাগে ৪৯'২৬
পয়ছা। তিনিচুকীয়াত বেলেনচ হল ৭২'৭১ পয়ছা আৰু ইনপ্ৰোভড ডায়েট
হল ৫০'১০ পইছা। এই অৱস্থাত আমাৰ যিটো দৈনন্দিন খৰছ বাঢ়িছে
তাৰ ফলত ইয়াৰ ক্ৰয়শক্তি কমি গৈছে। ১৯৬৪ চনত চাহ বাগান
বিলাকত সংগ্ৰাম চলাই যিজনৈ পাইছিল ২'২৫ পইছা ইয়াত ভেঙে পাইছে
৩ টকা। দৰ্শনা বৃদ্ধিৰ ফালৰ পৰা ৩০'৩ টকা বাঢ়িছে কিন্তু আনহাতে
ধাৰ হয় ৯১'০০ টকা। এতিয়া দৰ্শনা আয়োগে যিটো ফৰমোলা ৰাখিছে
মই ভাবো সেইটো আখৰে আখৰে পালন কৰিছে। তাৰ কোনো
ব্যতিক্ৰম নাই। কিন্তু ৩৮ টকাত কেনেকৈ খাব। তেখেতসকলে ৭ গজ
কাপোৰ দিছে তাৰ ১ গজৰ দাম ১'৯০ পইচা। আনফালে খাদ্য
সামগ্ৰীৰ ১১৭'২৬ পইছা। কাপোৰত যাব ১১'৮২ পইচা, ঘৰ
ভাৰাত ১৪'৫০ পইছা আৰু অন্যান্য শিক্ষা চিকিৎসা আদিত
যাব ৩৫'৮২ পইছা এতিয়া কথা হল অংক হিচাবে কম হোৱা নাই।
বহুতে সমালোচনাত কৈছে যে কম-বেছি পৰিমাণে কিছু সংখ্যা দিয়া হৈছে
কিন্তু ভেটিটো ঠিক কৰি দিয়া হল জানো? ভেটিটো যদি ঠিক কৰি দিয়া
নাযায়, তেন্তে কেনেকৈ চিলিং নিৰ্দ্ধাৰণ কৰিব। মোৰ পূৰ্ববৰ্ত্তী বক্তা
সকলে ভেটিৰ কথাটো যেনেদৰে কব লাগিছিল তেনেদৰে কোৱা নাই।
সেই কাৰণে মই ভাবো প্ৰথমতে আমাৰ ভেটিটোহে নিৰ্দ্ধাৰণ হোৱা উচিত।
ইয়াৰ পাছত কিছুমান উপসৰ্গ আছে যদিও মূল ভেটিটো ঠিক হলে
উপসৰ্গবিলাকো ঠিক হব। কিন্তু যিসকল লোকে এই দৰ্শনা আয়োগ পাতিছিল
তেখেতসকলেও সুখী হব পৰা নাই। সুখী হব পৰা নাই এই কাৰণেই
যে দৰ্শনা বা বেতনৰ পৰিবৰ্ত্তনৰ বাবে নানা ধৰণৰ কথা উত্থাপন হৈছে।
অতএব আমাৰ এই প্ৰতিবেদনখনৰ পিচত মই মুখ্যমন্ত্ৰীৰ ওচৰলৈ গৈছিলো
আৰু তেখেতে তেতিয়া মোক এখন লিষ্ট দেখুৱাইছিল। সেই লিষ্টখনৰ

Commission

চেয়াৰমেন হল মাথোৰ, চেক্রেটৰী মেম্বাৰ হল পৰমা চিৰম, মেম্বাৰ আছিল কাকতি, ৰাজখোৱা, চাৰঙ্গাপানী আৰু জি, ভট্টাচাৰ্য। ভট্টাচাৰ্য ডাঙৰীয়াৰ সুধিছিলো এই বিষয়ে কিবা টোকা দিছে নেকি? তেখেতে কলে যে এনে ধৰণৰ কোনো টোকা দিয়া নাই। ভট্টাচাৰ্য ডাঙৰীয়াৰ মই সুধিছিলো যে তেখেতে কিবা টোকা দিছিল নেকি? তেতিয়া তেখেতে কলে যে একো টোকা দিয়া নাই। অতএব বিৰোধী দলৰ দলপতিয়েই যেতিয়া এই প্ৰতিবেদন গ্ৰহণ কৰিছে তেওঁলোকৰ কাৰণে যদি সমৰ্থন যোগ্য হ'ব পাৰে আমাৰ কাৰণেনো কি? ইয়াত এনে এটা চাইদ আছে আৰু সেইটো হৈছে আমাৰ আয়। যোৱা ১৮ বছৰে আমাৰ টকা পইচাৰ ফালৰ পৰা চালে দেখা যায় যে আমাৰ জাতীয় আয় বাঢ়ি গৈছে। কিন্তু যিটো জাতীয় আয় হৈছে সেই আয় ১৯৫২ বা ১৯৫০ চনৰ যিটো মূল্য ৰেখা তাতকৈ কিবা বাঢ়িলনেকি? দেখা যায় তাতকৈ বঢ়া নাই। আমাৰ যিটো জীৱন ধাৰণৰ সংজ্ঞা আছে সেইটো সদায় নিৰ্ভৰ যুগ্য নহয়। এইটো কেতিয়াও প্ৰতিফলিত হ'ব নোৱাৰে কাৰণ আজি বস্তুৰ মূল্য জুই চাই হৈছে। তেখেত সকলে গাখীৰৰ দামৰ ওপৰত গুৰুত্ব দিছে কিন্তু মাংস আদিৰ মূল্যৰ ওপৰত গুৰুত্ব দিয়া নাই। "Need based wage — why and How" তাৰ ফলত আমাৰ যিটো ব্যয় সেইটো আমাৰ দৈনন্দিন জীৱনৰ খৰচৰ ক্ষেত্ৰত প্ৰতিফলিত হৈ নুঠে।

এতিয়া কথা হৈছে, শ্ৰমিক সকলৰ কাৰণে ২৭ শ ২৮ শ কেলৰিৰ দৰ্কাৰ। আৰু মালিক সকলক লাগে ২২ শ ২৩ শ কেলৰি। এতিয়া কথা হৈছে মালিক সকলে সেই খিনি পাইছেনে নাই। যদি মালিক সকলেই সেইটো পাইছেনে নাই? উত্তৰ হৈছে পোৱা নাই। আৰু যি সকলে ক'ব কটিল দিয়ে তেওঁলোকেও পোৱা না। গতিকে স্বাভাৱিকতে যি সকল মালিক তেওঁলোকেই যদি নাপায় তেনেহলে তেওঁলোকৰ তলতীয়া কৰ্মচাৰী শ্ৰমিক সকলে পাব নোৱাৰে। সেই কাৰণেই মই ভাবো যিটো দৰ্শন আয়োগ গঠন কৰি দিয়ে সেইটো অনুচিত হৈছে। কাৰণ বিস্তৃত অৱস্থাৰ

কথা আমাৰ চৰকাৰে জানে। তেনে অৱস্থাত বিত্তীয় আয়োগে উকিলৰ লগত পৰামৰ্শ কৰিব লাগে ভাৰতীয় দণ্ড বিধিৰ কোন ধাৰা মতে বিচাৰ হয় সেইটো চাব লাগে। কিন্তু তাকে নকৰি এতিয়া কাজিয়া বিচাৰ কৰিব লাগিছিল কিন্তু এতিয়া কাজিয়া বিচাৰ কৰা হৈছে। মোৰ ব্যক্তিগত ধাৰণা যিটো দৰ্মহা আয়োগ কৰিলে সেইটোৱে ভাৰতীয় দণ্ড বিধি আইন বিচাৰ কৰিবলৈ গৈ কাজিৰ বিচাৰ কৰিছে। তেখেত সকলে নিজে বিজ্ঞ লোক হৈ কিয় এইটো কৰিব নোৱাৰিলে আমি বুজি নাপাও।

“One : It is reasonable and nobody can quarrel with it.

The demand is for getting a wage that would buy the need—be they milk, eggs, housing or any thing else. If there are not enough of these supplies—as indeed there are not—a mere wage increase will not buy them.

Two : A wage increase may enable the particular beneficiary to buy a few more things. But no responsible person will suggest that such supplied should be made available, whatever be the cost, to a section of workers at the expense of the vast majority.

Three : Every Government employee must accept that the Government has a responsibility larger than that towards its own employees.

Four : Arising from this larger responsibility, it must be conceded that Government has no obligation

*Speech not corrected

to expand the scope of employment so as to absorb the steadily increasing labour force. Creating new avenues of employment is as important as improving the wages of those already employed.

Five: What should be demand is that supplies be made available on an increasing scale, and not that they should be made costlier.

Six: The process of investment in production will have to go on in order to shorten the period in which to meet the needs of the people.

Seven: The wage earners have the right to demand that they should not be the only people to be asked to bear the burden of austerity. They will be right in protesting against all forms of ostentation."

এতিয়া এইখিনি কথা যদি চোৱা যায় তেনেহলে বিস্তাৰিত পৰিস্থিতি অনুসৰি এতিয়া যদি ৩৫ কোটি টকা দিয়া হৈছে আৰু তাৰ লগতে আৰু যদি ৬ কোটি টকা দিয়া হয় তেনেহলে তাৰ ওপৰত একো নাথাকিব। কিন্তু এইটো মুগ্ধ তথ্য দি বিচাৰ কৰি চাব লাগিব। ক্ষুদ্ৰ হোৱা হলে কোনো কথা নাছিল। এতিয়া কথাটো এনে হৈছে যে 'অশ্বখলা হত কিন্তু ইতি গজ'ৰ নিচিনা হৈছে। ইয়াত 'অশ্বখলা হত কিন্তু ইতি গজ' এইটো কথা কোৱা হোৱা নাই। মোৰ আপত্তি এই খিনিতে। অৱশ্যে কিছু কৰ্মচাৰী উপকৃত হোৱা নাই বুলি কব নোৱাৰি। মাননীয় সদস্য শ্ৰীতুলাল বৰুৱা ডাঙৰীয়াই কোৱাৰ দৰে ১৮০ টকা পোৱা সকলে ১৮০ টকাই পাব কিন্তু পেনছনৰ ক্ষেত্ৰত কিছু উপকৃত হ'ব। অৱশ্যে মৰগীয়া বানচৰ ক্ষেত্ৰত কেনে ধৰণৰ হ'ব? বস্ত্ৰৰ মূল্য দিনে

দিনে বাঢ়ি গৈছে তাৰ ক্ষতিপূৰণ কি ধৰণেৰে দিব তাক নিৰ্ণয় কৰা হোৱা নাই। ৫৫ বছৰত অবসৰ লবলৈ অতিৰিক্ত ৩ বছৰ বঢ়াই দিব সেইটোৰ সিদ্ধান্ত হোৱা নাই। যদি বহুৱা আন্দোলনৰ দৃষ্টি ভংগীৰে চোৱা যায় তেনেহলে এই প্ৰতিবেদন কেতিয়াও গ্ৰহণ যুগ্য হব নোৱাৰে। আনফালে চৰকাৰী পক্ষৰ সজন সদস্য হিচাপে যদি চোৱা যায় তেনেহলে ক'ব লাগিব যে যি সকল আমাৰ দেশৰ অৰ্দ্ধাহাৰী অনাহাৰী লোক আছে তেওঁলোকৰ কাৰণে উচিত হৈছে বুলি ক'ব লাগিব। দৰ্মহা আয়োগৰ দ্বাৰা এক শ্ৰেণীক উপকৃত কৰিব নোৱাৰিলেও লাখ লাখ অসমৰ বহুৱা আন্দোলনৰ যিটো নিম্নতম দৰ্মহা সেইটো দিব নোৱাৰিলে ইয়াৰ বিৰোধ প্ৰতিক্ৰিয়াৰ সৃষ্টি হ'ব।

Shri Lila Bora— Mr. Speaker, Sir, in the last Pay Committee appointed by the Govt. of Assam Submitted its recommendations in the year 1964 and since then there is rise in prices of various commodities, specially of the articles of necessity, have risen any proportion. The rise is so high that it has touched not only the common people but also the people belonging to the lower income group, Since it is beyond their reach. The concept of sociali-m has, in the meanwhile, under gone a great change. The general rise in the prices as well as the economic condition prevailing in the country all these factors together have made it imperative on the part of the Govt. to make a revision of the pay scales of the employees and with that end in view the Govt. of Assam appointed the Pay Committee in 1971. The Committee has submitted the first part of its report. The Committee has submitted its views on the general & economic condition and the financial position of the state

principles of pay determination minimum maximum pay of the employees and has recommended on the revision of the existing pay scales, fixation of pay in the new scales as well as the revision of the daily allowance. These are some of the factors which the Committee has taken into consideration. Now, Sir, while recommending the committee has given due consideration to the recommendations of various Committees such as Rowland Committee, Royal Commission on Civil Service, Second Pay Commission of the Govt. of India, and also the recommendations of the Pay Commission of Maharashtra and the recommendation of the Pay Commission of Tamil Nadu. The Committee is of the view that it is not possible to accept in toto any single principle of any such Committee. It has also stated that all the recommendations of any particular committee cannot be accepted. Because they said that while considering the change in the pay structure of the employees a number of factors are to be taken into consideration and therefore it is not possible to accept the principles enunciated by any single Committee. Now Sir, the pay Committee was constituted for the purpose of revising the pay scales of the employees—we find Sir, that nobody is opposed to the enhancement of the emoluments of the Govt. employees. Everybody desires, those who spoke from both the sides of the House, that the pay scales of the employees should be increased and they must be contented. If the Govt. employees

are contented by the remuneration they get it will also help the Govt. in respect of implimentation or execution of the different development schemes and in that case it will ultimately help and benefit the people. Now Sir, we are to see to what extent the economic condition and resource position of the State will enable the Govt. to enhance the pay of the Govt. employees. That is a very important factor. Again Sir, there are a number of factors which are to be considered while determinlng the recommendations of the employees. No single economic factor can be considered in isolation. Because one economic factor has its impact on other factors also. So, Sir, we are to consider a number of factors while determining the remuneration of the Govt. employees. Now, what are those factors? Sir, the general economic position and the resource position of the State is an impotant factor. We are to see whether the economic position of the State will enable the Govt. to enhance the emoluments of the employees to that extent they desire. Secondly Sir, you will find that our State is not only economically backward but it is a problem State. Assam is a problem State. It has a number of problems, coming one after another. Therefore, Sir, the economic position of the State cannot be said to be at all satisfactory. Another important factor is that the general backwardness of the State is there. Backward population such as Scheduled tribes and Scheduled

castes are there. The Constitution has provided that the backward people such as scheduled tribes and scheduled Castes people are to be brought to the level of other people as early as possible. After 25 years of independence we are sorry to see that we have not been able to bring them upto the level of other people. Sir, it is the duty of the Govt. to improve their condition and to bring them up to the standard of other people. Again Sir, we find that the growth of population is another factor which should be taken into consideration. The growth of population in our State is the highest in India. It may not be due to birth but it may be due to of influx of people from other States. The growth of population is highest in our State.

শ্রীজুলান চন্দ্র বকরা—অধ্যক্ষ মহোদয়, শেষের বেঞ্চত কেইবাজনো সদস্য শুই আছে।

Mr. Speaker—Sleeping in the House is not unparliamentary. Snoaring is, of course, unparliamentary in the House. So, I cannot prevent a member from sleeping.

Shri Giasuddin Ahmed—Sir, in that case whether the Hon'ble Members will be provided with some pillows ?

Mr. Speaker—That I cannot be done, because it may induce snoring.

Shri Lila Kanta Bora—Sir, there are other factors also which are to be taken into consideration. Then, sir, we are not only to see the Govt. employees. We are also to see the people at large. We have got an obligation towards them. As a matter of fact, sir, they are our masters. So, we have got a great obligation to them. We are to see how we can help them before meeting the demands of the Govt. employees ? It is also our duty to improve their economic lot. For their economic betterment, our Govt. will have to make provision. So, sir, these factors are also to be taken into consideration before determining the pay-scale of the Govt. employees. These are correlated to one another. One has its impact on the other. Now, I am coming to the question of growing unemployment problem of the State. Sir, the unemployment among the educated youths are increasing year by year. Sir, it has assumed such a proportion that it has gone beyond control. We are to look after their employment problem and if we cannot give them proper employment, then the problem will go on increasing day by day. So, sir, it is a great problem before our Govt. Then, sir, we find that there is vast under employment in the rural areas. Lakhs of people are unemployed in rural areas. We are also to give them proper employment. We are to make provision for them. When we take all these factors together, then we find that we are in a very difficult position to advise the govt. to enhance the pay-scale of our Govt. Officers. So, sir, we are in the

mid-way. We are to enhance the pay-scales of our Govt. officers but at the sametime we are to meet all other obligations. I would have been very glad if we could have raised the pay-scales of our Govt. employees according to the desired extent as they are to give their best of services to the Government. We know, sir, if we cannot meet their requirements, then it will not be possible for them to give their best of service to the Govt. So, Sir, we are to see that at-least the bare minimum must be paid to them. Without the bare minimum, they will not be able to serve the Govt. as they will have number of worries. When they will be full of worries, they cannot discharge their duties properly. So, sir, Govt. should try to see that they are free from their worries as far as praticable. Then, Sir, we shall have to think at the sametime the services rendered by our Govt. employees. Govt. employees are to render their services properly and honestly. But in most cases, we find that they do not discharge their duties properly and honestly. That is the general complaint against them. Secondly, sir, we find that corruption is rampant among many of the employees. Among the high paid employees, we find that some of them are also indulging in corrupt practices. If the high-paid employees also indulge in corrupt practices, then what will be the future of this State? What is the measuring mode for satisfying them with high recommendation? We are asking for better emoluments for

the lower grade employees. So far as the higher grade services are concerned. they are enjoying many things inspite of their high pay-scale. They get housing facilities, car facilities, servant facilities etc. Even after getting all these facilities, some of them indulge in corrupt practices. Then what is the necessity of giving them more pay-scale? More salary cannot satisfy them. So, sir, that is a very important factor to be taken into consideration while determining the pay-scale of the Govt. employees. Then, sir, Govt. servants should consider that they are getting an opportunity to serve the people. They should not consider themselves to be the masters of the people. There are many in the State who are in no way inferior to them. But they are not getting the same benefits as they get. Again, sir, they should also think that there are lakhs of people in the State who are under poverty inspite of the fact that Govt. have committed for their economic upliftment. So, sir, it is imperative on their part to serve the State and to serve the people. I would request the Govt. to consider this point also. I do not say that the lowest emolument is sufficient for the Govt. servants. But considering all these factors, it is not possible to give them the salary as they are desiring.

However, I would request the Government to consider the question of giving the minimum require-

ment without which it is not possible for them to live and give their best service.

Sri, coming to the pay scales, I find that the difference between the highest and the lowest is very great. Sir, it has been stated that the parity has been maintained at 1: 9.4. If we take into consideration only the emoluments of the higher officers it may be so. But they are getting other facilities too. Sir, we have a socialistic society with new objective of socialism. We should see that the difference is reduced as far as possible. We are giving Rs. 180 to 250/- to the lowest grade employees and Rs. 1600-2100/- to the highest grade. Now Sir, it has already been stated by Mr. Khound for the lowest employees it will take 22 years to reach the maximum of the scale. Previously it was 26 years, and now it has been reduced to 22 years. In the case of highest grade employees we find, previously it was 1400-1800/-. Now it has been raised to 1600-2100/-. This difference is very great as I have said. When we are accepting the socialistic pattern of society we must not go on increasing the emoluments of the highly paid officers. There should be a ceiling. The ratio should be fixed and I think, it should not be more than 1400/- 1800/-. I personally feel that when the Government is committed to pay Rs. 1800/- to the highest grade officers, it is not possible to lower down it now. But in case of the new empl-

oyee it should be lowered to Rs. 1500/ only. It may go up later on when our position improves. But at the present state of difficult financial position of the country as well as considering the fate of the low paid employees it is not fair to give them Rs. 1600/- at the start. Thank you, Sir.

Mr. Speaker—Before adjournment I want to make an announcement.

RULING OF SPEAKER IN CONNECTION WITH AN ADJOURNMENT MOTION

Hon'ble Member Shri D. C. Baruah has tabled an adjournment motion to discuss the extra-ordinary situation arising out of the reported death of over 1000 people in South Hailakandi Sub-division from Malaria within $1\frac{1}{2}$ months.

An adjournment motion must be a matter of urgent public importance and it must have arisen suddenly in the nature of an emergency. Speaker Mavlankar has laid down the test of urgency in the following words.

“The test of urgency visualised in respect of adjournment motions is best expressed in the old dictum of Mr. Speaker Peel in the House of Commons. He said : ‘What I think was contemplated was the occurrence of

Adjournment Motion

some sudden emergency, either in home or foreign affairs". The crucial test always is as to whether the question proposed to be raised has arisen suddenly and created an emergent situation of such a character that there is a prima facie case of urgency and the House must therefore leave aside all other business and take up the consideration of the urgent matter at the appointed hour. The urgency must be of such a character that the matter really brooks on delay and should be discussed on the same day that notice has been given". (Page 464-S. S. Moore). The disease has broken out long ago and the same was reported in the Assam Tribune on July, 3,1973. From this it also appears that the situation has been continuing for a long time and nothing suddenly has arisen to justify an adjournment motion. Notice under Rule 301 of such a situation was given by the Hon'ble Member Shri Giasuddin Ahmed which was listed in the list of business of 18th June, 1973. However, due to the absence of the member, the Minister could not reply. This also shows that the situation referred to has not arisen suddenly. Moreover it relates to a day-to-day administrative matter. It seems to be obviously an important matter. But not of such public importance or urgency as to require interruption of appointed business of the House. However, I would like the Minister, Health to make a statement at the earliest opportunity. Accordingly I disallow the motion.

The House stands adjourned till 10 a.m. to-morrow.

ADJOURNMENT

The House then rose at 4.35 P. M. and stood adjourned till 10 a. m. on Wednesday the 11th July, 1973.

Shri P. D. Barua

Dated, Dispur

Secretary, Legislative Assembly

The 10th July, 1973

Assam